

מבחר מוצרי "ג'ונסיון" לתינוקות nvejgg),

199 660

רולצות מודפסות "תפרון" לרנינו קורנ גופיות מודפסות הפרון"

לילדים

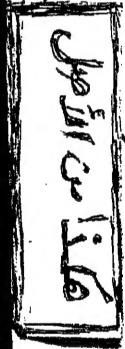
חיתולים "ליטופים"

בואן לתפוס מציאה

הכוציאות

רחוב סלמה 58 פינת חרצל תל-אביב אוטובוסים 18, 26, 41, 2, 1, 83, 83

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

האקונותיקה היחידה עם זוו חקו

23.5.1986 יין באייר, תשמ"ו 1980 כל הזכויות שמורות ל.מעדיב"

עריכה: תמר גיא עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן גרפיקה: נטינ גרינשפן

עורך: צבי לביא

לונאים ילנים

בוק האחרון והעדכני שצרף ד"ר מיכאל בריזוהר למהדורה החדשה של ספרו "בן-גוריון, בהאים מאתורי האנדה", הוא מספר איך פנש את האיש חודשים ספורים לפני מותו משבטו וחוק ומעורפל. זה הית ביום העצמאות ה־25 ובר־זוהר שאל אותו "האם זוהי מדינת ישראל עליה חלמת".

מדינת ישראל טרם קמה", השיב לאתר הרהוד קצר, "כל מה שבנינו עד עכשיו אלו מספות, דפוסים נוהלים פורמליים. אך המדינה עצמה תתעצב ותתגבש בעוד עשר, עשרים

מאז כבר חלפו יותר מעשר שנים. המדינה מציינת את יום הולדתו ה־100 של בן־גוריון. האיש עצמו נמצא בעולם שכולו טוב, אולי עדיין משקיף עלינו משם בציפיה להתגשמות חלומו שנהיה "עם סגולה ואור לגויים", אולי מתחפך בקברו למראה הדברים כפי שהם משתקפים גם מפיה של בתו – גאולה בן-אליעזר – בשיחתה עם עמנואל רוזן המתפרסמה השבוע בפתח המוסף.

יתכן שחיתה פחות כועסת ויותר בן-גוריונית לו שמעה את סיפורו של פרום' משה פריבס, מאשי אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, על מסע מופלא במונית שהיה לו לאחרונה ברחובות יחשלים, כשתנהג – גברתן קשוח ומחוספס למראה – החזיק בהנה ושר לאורך כל הדרך.

שאלתי אותו", סיפר הפרובסור, "איזו שמחה קפצה עליו, ותוא אמר: פשוט טוב לי על הלב, שום שמחה מיוחדת, הלב שלי מתפעם כל יום מן הבוקר עד חערב. הביטוי מתפעם חה שלו, וכמובן שהייתי סקרן לדעת מה גורם לאיש הזה להרגיש כך.

אשית, אמר הנהג, יש לי הזכות לנהוג כל היום ברחובות ירושלים. העיר היפה ביותר נשלב. שנית, הוסיף ופתח את החלון, כשאני נוהג אני נושם את האויר הקריר והטוב ביותר נשלם. אבל חוץ מזה, אני נוכר איך באנו לארץ ממרוקו לפני שלושים וכמה שנים, גרנו נמענות ואבא היה שולח אותי עם צלחת לעמוד בתור ליד המטבח של הסוכנות. אחרי שקינלתי מוח אחת של אוכל הוא היה חוזר ושולח אותי לפוף התור כדי לקבל מנה נוספת. חיינו משפתה גדולה, וככה הייתי עומד בתור כל היום. לבית־הספר לא הלכתי וללמוד לא למוחי. אבל עכשיו יש לי דירה של שלושה חדרים, וכבר לא צריך לעמוד בתור בשביל אוכל, והילדים שלי לומדים בבית־הספר, והם תלמידים טובים. בשביל זה הלב שלי מתפעם, אבל וק דבר אחד מדאיג אותי..."

פרום׳ פריבס מאד רצה לדעת איזו דאגה יכולה להעיב על שמחת חייו של האיש, מפני שהה בעוח כי הנה זה בא, ומעיין הביקורת עומד להתפרץ. אבל נהג המונית תירושלמי רק אמר: "מה שמדאיג אותי זה שאין גשם".

נשני צמד הרקדנים ביל טי. ג'ונס וארני זונר נשטיגל ישראל 86' שנפתח מחר. כתבה בעמ' 40-40.

- בת גוריון מאת עמנואל רוזן
- 10 סין כחול־לבן מאת מיכל קפרא
- 14 גור בגדול מאת אירית רותם
- 17 הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן
- 23 טיול "סופשבוע" אל הכרמל מאת נילי פרידלנדר
 - 31 שיפודים מאת מאיד עוזיאל
 - 32 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
 - 34 חיימקה לבקוב, אגדה מאת מנחם תלמי
 - 38 עוד פעם ג'ינס מאת יהודית חנוך
 - 40 פסטיוואליום מאת חיים נגיד
 - 42 פנטהאוז מאת יגאל לב
 - 43 הורוסקום
- 44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

אלחים אדירים: הוא דורש שנקריב לו אתה פנוי לארוחת ערב או שוה זמן לא טוב לרו" קובן אורויי

שושל",מה יש לאכול לארוחה ערבו"

צוחק מי שצוחק ראש

או עושת מבחן קטן. כמה זמן יקוז לו להבין שור בכלל לא מחובר לחשמלז"

יויטקו גאה להכרי אולל החבצע

ני הגדור של אבקות הלפיסיו ב'תוס. את האבקה המעולה בימט באייזת בליג מתקברי פוונית שיחיים להבן קלק "ד'יטר - האקלותיקה היינוי דה נוני קיומו בימט או ברבו היינוי ישוחר מתוחלות

ביומט - אבקון איכות לפטוגד מושלטת

יקליפוני הכביסה מכנימי וכדאית יומר, נחתון הכה מת מאבקות תוצרון הנאו תאקרומיטה היחידה עונים מע

5 Bipealo

..כנראה שהוא חיה צמא למים":

אבא שלה מתהפך בקברו

גאולה בן גוריון על אביה, במלאת מאה שנה להולדתו. על בדידותו לאחר מות פולה, על הנאיוויות שלו, על אבא שלא זכר ימי הולדת, על כושרו הנבואי וגם על טעויות. .מעולם לא הייתי ולא אהיה מפא"יניקית. אני מסתכלת על הפוליטיקאים שלנו היום ואבא כל הזמן נעשה גדול"

> מאת עמנואל רוזן צילומים: שמואל רחמני

> > כתו הבכורה של רוד כז גר־ ריון, וממהרת לסלק מן המ־ רף כסלון צילום שחורילכן, בו היא נראית מקיימת שיחה עירנית עם שמעון

פרס. .אני לא מבינה בכלל מה הצילום הזה עושה כאן, הוא לא צריך להיות כאן", היא מחייכת כמכוכה ומסמיקה. ההסמקות ילוו את דבריה גם בהמשך.

הצילום הוה", היא אומרת, ההוא מלפני חצי שנה, מהיומולרת של אכא. לא יודעת למה שמתי אותו כאד. כאו לשם המון אנשים, הו, כמה אנשים שכאו! היית צריך לראותו תנפנים כאלה, שהייתי נותנת להם בעיטה בישכן ומעיפה אותם משם. איך הם לא מחביישיטזו כשאבא היה במצוקה, אחרי 'הפרשה', איש מהם לא בא. הכראינק'ס האלה. היום זה כראי להם, היום זה פופולרי להזרהות עם כן גוריון, אז הם כאים. הם מגעילים אותי, כחיי. אכל רווקא משמעון אני מרוצה. אני חושכת שהוא עושה את העבורה טוב. כתמונה רואים כדיוק איך שאני אומרת לו: שמעון, כל הכבוד: אתה יורע, או גם הסתכלתי על הרגל שלו וכמעם הראשונה ראיתי שיש לו כדירגל ענקיתו שמת לב לזה? הוא אמר לי שמספר הגעל שלו זה 48.

מדהים. מרהים הרמיון כתווי הפנים בין הכת הפחות־מפורסמת של כן גוריון לאכיה. מעכר לכך, גאולה כואבת את ההכרלים ושוב מסמיקה: איך זה שאנחנו, הילרים שלו, לא ירשנו שום רבר ממנו מהתפיסה שלו, מהכשרון שלו. איך זהזו אני מאור כועסת על עצמי שכך זה קרה". היא מדכרת על אביה במילים גרולות של הערצה, הערצת אזרח למנהיגו ההסטורי, יותר – הרכה יותר – מאשר הערצת בת לאביה. הסלון שלה מוקף מכל צוריו בחמונות של בן גוריון - צילומי צבע, צילומי שתור לכן דהויים, תמונות שמן, רישומים, גם פסל. כארון הספרים . חסרה לין בתקופה חראשונה של היציאה לפנסיה, מוקרשים שני מרפים שלמים לספרים של ועל בן

Ripevio 6

יותר בעיני, הוא גדל וגדל. והגעגועים, אוי הגעגועים. ככל שעובר הזמן, אני מתגעגעת אליו יותר ויותר". - גאולה בן אליעזר, כת 67, נשואה לעמנואל איש משרד הבטחון ברימוס, אמא של יריב, ד"ר

לתקשורת, מושי, ד'ר לתקשורת, ואורית. וילה כצהלה, מרוהטת בפשטות. כשבן גוריון ראה לראשונה את הווילה הואת, הוא שאל את גאולה מי עוד מתגורר בה וכאשר התברר לו שכל הווילה כולה שייכת לבתו ולבעלה אמר: אני לא הייתי מאשר לבנות בישראל בתים גדולים כאלה'. "אוי - פורצת גאולה בצחוק -

עכשיו היא פנסיונרית, מבלה את זמנה בעבודה כגינה וכמועדון הברידג' השכונתי. עד לפני כמה

לבי נקרע, כואב לי על בנין. הוא חסיק את המסקנות וכל הכבוד לו על כדי, גם אכא במצב כוד היה מסיק את מסקנות, אולי לא מסתנר שליש שנים בביה אבל בדווגם ערוב את רבפא הנכפה אנה הרשבות שבני

שנים לימרה בכית הספר שמול הבית שלה. אולי אני לא נורמלית – היא אומרת – אבל העבריה כבית ספר הייתי כורות מחבית כל כוקר לפני שמונה, כרי לא הפרליטיקאים שלנו היום ואכא כל הומן נעשה גרול האיתי בוה שליחות ואת זה, אולי, ירשתי מאבא, ואיש לא התרגש מהייחוס המשפותיי.

לפחות את זה". נאולוו רחוקה־רחוקה מהפוליטיקה. בראיונות

הספורים מאוד, שנתנה כמשך השנים לעתונות, היא מספרת על אביה ועל בתו של אכיה. לא על עצמה, גם מפני שאיש לא שאל וגם מפני שאין כל כך מה לספר. היא אינה מצטערת שכך הם פני הדברים, מנוכת הסבר פסיכולוגי מפורט על ריחוק מפוליטיקה כריאקציה של כת שאכיה הפוליטיקאי לא זכר מתי יום ההולות שלה ושאמה השביעה אותה לא להינשא לעולם לאישיציבור. לא ברור אם נסיונה הקצר בכל זאת כשוליטיקה

הישראלית (פעילות בר"פי, חברות בתל"ם של משו דייו) נקטע ונשכח בגלל אותה ריאקציה, או משום שבתו של כן גוריון משוט ניסתה ונכשלה. היא כמעס צועקת שזה לא איכפת לה ולא מעניין אותה ואת מעט מוקרשים שני מוצים שלום לשמוע את הצלצול, זו קרע את לבי. נו סוב, אני לא המחוברות המפלנות – אני לא אניד לך אינו – אבל חו גוריון, באני עדיין קראת את מה שהוא כתב כל המו כל המורות שעוברות משמונה עד שתיים. אני אותו, לא היתה שום הענות. כולם שמרו על מקום ההתמרמרות שאולי קיימת מעבירה לכנה מושי עליי

יא מעולם לא ניצלה את יחוסה המשפחתי. בלהיות נטיכהזו על מה אתה מדנרזו", היא צועקת ומספרת בהתרגשות כיצר נותרה מחוץ לאולם כית העם, כאשר אביה נאם שם, משום שלא העוה לספר לסדרן שוה אביה שמדכר וכיצד החכיאה הכת אורית את מ תשנותיו של אכיה מתחת לספה כאשר החבר שלת כיום בעלה, כא לבקר אותה לראשונה. .אנתנו שנים במשפחת כן גוריון", היא אומרת, בנס אני, גם

פות ורננה - לגביה אני לא יודעת..." וכן עבר מושי, שנרחה מה.מפלגה המסויימת", נשר ליונה אליאב, אבל אמא גאולה אומרת שבבחי יות הצות ווא יחוד לבערך. היא כבר חורה, אחרי שיוה של כמה שנים שהחלה בפתק לכן, עברה דורך רים ותחתיםה בחלים של ריין ולא לפני בחאקל" פווסן עם אבא אכן כאשר הדיפלומט השקט הגיב מש על ביקורת שהשמיעה בוועיוית נעמ"ת כלפי משוד שירות ושנאה כזו כלפי ישראל לא שמעתי פלו נעצרת הארם, אמר אבן. היא תצביע כשביל

אני כבר כמעם גמרתי את רי, אבר אם דיין בת 20 -אנו הישבת שביום יידו THE CONTRACTION AC

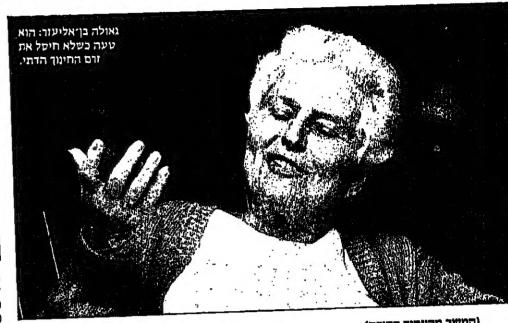
רושורו

פרס אבל עדיין כועסת על המערך ש-לא למר דכר מישיבתו הממושכת כאופוזיציה" וטורחת להרגיש: אריק שרון ידיה ראש מעולם לא הייתי ולא אהיה מפא"ינק'ס. אני זוכרת ערב אחר, כאשר שני כחורים דפקו על דלת כיתי ממשלהפו זה אסרוו וביקשו שאשלם מיסים למפא"י. מה פתאומיו – שאל־ תי אותם, אני הרי לא חברה במפא"י, והם בשלהם: לא יכול להיות... תחתמי לנו שאת לא חברה. סיפרתי לאכא והוא כעס עלי גווא ואמר: מטומטמת, למה ות" מת?! מה זה העניין שלהסו! אמנם הצבעתי כשבילם לפעמים, אכל זה היה רק כשביל אבא".

גאולה מרבה לכעום, לא רק על המפא"ינק'ם והמערכניקים, גם על המדינה, על העם היא, כמוכן, אומרת את המשפט הכלתי נמנע: -אכא היה אומלל מאור אם הוא היה רואה לאן התוירורה המרינה שלו" ומוסיפה: "כל יום אני חושבת שוהו זה, הנה מככים את המשמל. תגיר, מה יהיהו תגיר לי אתה: ארים שרוו יחיה ראש ממשלהזו זה אסון! אני כבר כמעט כת 70 זכמעם נמרחי את חיי, אכל אם הייתי בת 20 – אני תישבת שביום הוה הייתי בורחת מהארץ. אם שרון היה (המשך בעמוד חבא)

7 HIJESIO

המיטה את התחתונים והגרכיים, ממש כמו לתינוק. כדירותו אחרי מותה היתה איומה. הוא היה שוכח

שהיא מתה ובמשך זמן רב עוד היה מחפש אותה

בחררים, צועק: פולה, פולה, איפה אתז אלה היו שנות

עוסקת קצת בפסיכולוגיה, אכל אינני מצליחה להביז

כיצר אדם חכם כל כך יכול להיות נאויווי ותמים כמו

שאכא היה. אני חושבת שלפעמים הנאיוויות הזאת

קילקלה ופגעה; למשל בנושא הכלכלי – הוא לא הבין

שום דבר בכלכלה ואני רואה את זה כחסרון גרול שלו:

פעם הוא אמר בכל הרצינות: אני לא מבין למה כולם

מדברים על הכסףזו לי יש בכים 10 גרוש כבר חצי

- שנה ועוד לא הוצאתי אותם... או כעניין הטלוויזיה

גם ההחלטה לאסור שירורי טלוויזיה כארץ היתה

נאיוויות, ואתה יורע איך זה נולד אצלוז יום אחר הוא

כיקר אותנו באוקספורד שכאנגליה וראה את בני, כן

13, יושב עם ארוחת הערב ביד מול הטלוויזיה ועינין

יוצאות מתוריהן כגלל איזה סרט רצת: ואז הוא אמר:

בל זמן שאני אקבע - לא תהיה טלוויזיה כארץ...

אחר־כך, כשפולה מתה, הוא קיבל מכשיר טלוויזיה

במתנה, כרי להקל קצת על כרירותו, אבל הוא לעולם

כיום, תמונתו של בן גוריון המחייך נשענת על

מכשיר הטלוויזיה הצבעונית של גאולה. מכחינתה,

ווהי העדות הכמעט יחידה לכשלון שלו. כל היתר,

מוכיח שבן גוריון חיה לא רק מנהיג, אלא גם נכיא.

כל מה שאבא אמר התגשם כמו נבואה. כולם אמרו

לה אל תכריז על המרינה, אל תכריו - אבל הוא

וופה שהיא מדוד ובמשר

KICH KILIN

לא פתח אותו, עד יום מותו, התמים הזון..."

גאולה מציירת כן גוריון רך, רגשן, נאיווי.

סבל. מהרגע כו מתה, הוא החל להתכונן למותו שלו".

מדבר ככה כגסות בזמנו של אבא – הוא היה מעיף אותו כצ'יס מהממשלה. אבא העריץ את שרון כחייל, כאשר הוא עוד היה צעיר ויפה. הוא היה אומר לי: על אומץ הלכ של אריק ילמדו גם כעור 100 שנה, אבל כאשר שאלתי אותו: אכא, או למה לא עשית ממנו רמטכ"ל, הוא הרצין וענה לי: כי הוא לא דובר אמת, אני לא מאמין לו, אני לא יכול לתת לו לנהל מדיני-הנאיוויות שלו זה דבר לא נתפס", היא אומרת, אני

גאולה על רפול: "אם אני אומרת לך עכשיו, כאן בתדר, בינינו, שהערבים הם עכברושים או ג'וקים מסוממים – מילא, אבל לזעוק את זה בראש תוצות: איוו מן תוכמה היא זוף: בגלל זה הצבעתי לדיין – מפני שהוא הכיר את הערבים, הכין אותם וירע טוכ מכולם איך צריך לחיות איתם".

גאולה על דוד לוי: -מוכשר. תשמע את העברית שלו, איזו יופי, ותראה את רכין, איך הוא מדכר. קט־

גאולה על רבין: .לדעתי, שמעון עולה עליו. אתה יודע, היה פעם מקוכל לחשוב שרכין אמין ופרס כלחי־אמין. או הבן שלי, יריכ, עשה נסיון באוניברסיטה; הוא אמר לסטודנטים: תחשבו שתי רקות ותגידו לי במה שמעון פרס לא אמין. אצבע לא הגרמה אחר כך הוא נתן להם שתי דקות לומר כמה רכין אמין, ושוב: אצבע לא הורמה."

גאולה על מוטה גור: "זה לא לפרטום..."

ף אחר מהם, אף אחר בכלל, אינו מזכיר לה את אביה. אם יש מישהו שמתקרב לשיעור קומתו, זהו, לדעתה, מנחם כגין. כן כן, כגין. "ברכרים רכים בגין ניסה לחקות את כן גוריון", היא אומרת, "הוא היה צנוע, פטריוט, הוא רצה להיות בן גוריון השני. כשהוא היה ראש ממשלת, הוא הכריח את כל השרים, את כולם, לכוא לאזכרה של אבא. וכולם התייצבו. השנה ספרתי באזכרה שר וחצי וגם זה בקושי לבי נקרע, כואב לי עליו. ונא הסיק את המסקנות וכל הכבור לו על כך: גם אכא במצב כזה היה מסיק את המסקנות, אולי לא מסתגר שלוש שנים כבית אבל בהחלט עווב את הכסא הנכסף, אני חושכת שבגין הוא אחרון הנפילים. אתה יודע, ערב מלחמת ששת הימים, כאשר אשכול גמגם והצבא היה כשורל ירור, כגין כא אל אבא הביתה אבא היה או ככך כן 80 – הציע לו לחוור לראשות הממשלה דלתנהיג את העם. אבא לעולם לא חיה מציע רבר כוה לבגין, אבל זו גרולתו של בגין וכל אלה שכאו אוציין מכיישים את שמו".

גאולה ואשכת שחיא מכינה את כאבן של בנין, . ביחוד את זה שנגרם לו אחוי מות רעייתו. היא אומרת שגם כן גוריון, אחרי מות פולה, היה אדם אוצר לנמרי, אדם אומלל, עצוב, שבור הוא היה כמו ילר שלה

והיא כמו עבר שלו, לפני השינה היתה מבינה לו ליה

Hipegin 8

ליום ההולדת של אבא באו הכונים. חנפנים כאלה שהייתי נותנת להם בעיטה בישבן ומעיפה אותם משם. איך הם לא מתביישים?! בשאבא היה במצוקה, אחרי יהפרשהי, איש מהם לא כא. הכדאינקים האלה.

שאם לא נהיה עם סגולה אז לא נהיה בכלל, ניגשו אלי

נאיוויות, הרכרוכיות כלפי המובנים

עכשיו, שנת המאה להולדתו של כן גוריון

הכריז, ועוד איך. כשהוא היה חוזר ואומר כל הומן

כמה אנשים ואמרו לי: גאולה, אל תעלבי, אבל אניך כבר סנילי: הנה, תראה איך שהוא צדק. כ־1965 שאלתי אותר: אכא, מתי יהיה שלומז ואתה יורע מה הוא אמר לי, הוא אמר שבתוך עשר – שתים עשרה שנים יקום מנהיג ערכי, שיראה שבמלחמות זה לא ילך, ויעשה איתנו שלום. וזה היה ממש כך, נבואה 65 ועור 12 שנים זה בריוק 77'. אתה יודע, פעם שאלחי אותו: אבא, מתי החלטת להיות מנהיג, והוא ענה לכ בשראיתי שאין לי את מי לשאול"... אבל על טעות אתת אין היא מולחת לאביה: אני

חושבת שהוא טעה כאשר לא חיסל את זרם החינוך הרתי. היום אנחגו משלמים את המחיר על כך. אני הייתי מורה בזרם העובדים, שאותו אבא ביטל, אנל לרתיים הוא ויתר. ברור לי גם למה הוא טעם תא סיפר לי שביום כיפור, בעיצומה של מלחמת השתור, הוא הלך לרב מיימון, מנהיג הרתיים או, וביקש ממנו להתיר לחיילים להילחם ולאכול. מיימון הסכים מייד ואבא התרשם מכך עד עמקי נשמתו. הוא הרניש חובה גדולה למיימון. כגלל הטעות הואת שלו, משחרוים היום כחורים דתיים מהצכא. אבל מה לעשות! זו שוג התמימות הזאת, הנאיוויות"...

אותו. .פעם אחת, אבא הגיע לתל אכינ לרבר ברריו ואז התברר לו שהוא שכה את השיניים בשרה כוקר. הוא היה מיני גורא בלי שיניים, אכל בשום אוסן לא רצה להטריר את הנהג ולכקש ממנו: לנסוע ולהביא לו את השיניים לא ויה נעים לו. אלא שהנהג הכין בעצמו ונסע, ורק א התברר שבעצם השיניים היו כל הזמן בכים של אבא ופעם אחת ישבתי ליד מיטתו וריברנו בערך שעה וחצי, דיברנו ודיברנו, ואיך שקמתי ללכת – אכא וינק מהמיטה ורץ לשרותים... שעה וחצי הוא התאפק כי פתר שזה יעליב אותי אם הוא יקום פתאום".

וגאולה אומרת שבני המשפחה אינם מתפסקים בחגינות והנצחות. ביש איזה וער שהוקם למטרה האת והומינו אותנו מתוך נימום. הלכנו, עמום ואני, אכל לא הוצאנו מילה. לא היה לנו מח לומר. אנא הרי ביקש שלא יקראו על־שמו רבר ועשו ואת כגיגוד לרצונו המפורש: מישהו שאל אותנו כאשר החלימו לקרוא לשרה התעופה על שמוז אמרו לי רק שוה יקרא נמל תעופה בן גוריון ושאני אפבל כרטים כניסה חופשי לשרה לכל ימי חיי. אבל בשביל מה אני צרובה את זה, ממילא אני נוסעת לחויל פעם בעשרים שנה... במחשכה שניה, גאולה מתרצה ואומרת שתנצות

אביה זה בכל זאת דבר חשוב, גם אם אין היא מולנה לעשות הרבה כשביל זה. .בטח שוה חשובי, היא מתעורות, הדי כבר שמעתי בפלוויויה שלולא דבוטינסקי המדינה לא היתה קמה... חוץ מזה אוי זוכרת שלפני שש שנים, ביום העצמאות, כאשר שו לימדתי בבית הספר, ניגשתי לתלמיד כיתה ה ושאלתי אתו מי היה כן גוריון. ושא אמר לי שכן נוכיון היה מנהיג ידוע במאה ה־15., נאת חיתה הפעם האחרונה ששאלתי כבית הספר על אבא".

בעורות עצמי סניפי בנק אלקטרוניים מופעלים בשרות עצמי, לשרותך ב־40 סניפים מ־8 בבוקר עד 8° בערב. אלה הם הלוויינים הפועלים במהירות האור.

םניף בגק אלקטרוני –

כל ערוח' הבנק - בנקודה אחת

בלוויין תמצא משוב דיסקונט לקבלת מידע מעודכן ומודפס על כל פעולותיך הבנקאיות בדיסקונט, לקניה ומכירה של תפ"ס ילהשקעה בפק"מ. כספומט דיסקונטי למשיכת כספים והפקדות. קשר טלפוני ישיר לטלבנק דיסקונט – למחו הוראות בנקאיות כולל השקעות והומנת שרותים. מערכות מידע ממוחשבות, חיבות דואר אישיות ותיבות "אל תור". במילים אחרות, סניף בנק לשרות עצמי בנוחות מירבית –

י במרבית "לווייוי דיסקווט". במיעוטם - עדיין אין כספומט ומיעוטם – פועלים עד 18.00.

TING MITTING

לוויין מטאור משוב כטפומט טלבנק

וימר טמיר כחן (יעקבסון)

איך מגיעים לסין?

לקבוצונ.

אחרת. עדיין.

לעבור דרך הסוכנות בארץ.

3500 דולר, בחתחשב בעובדה שסין זולח

מאוד, יש תשובה משוטה: אין אלטרנטיבה

ועוברים מיון במשרד החוץ הסיני. ויוה ישראלית

להצטרף לקבוצה רק לאחר ארבעה ימים. טסתי

להונגיקונג ומשם עליתי למטוס החברה הסינית

הרכר הראשון שראיתי במטוס זה את. C.A.A.C

הצכע הארום. כולו ארום. המכנסיים של הדיילות היו

בצבע כחול, הצבע השליט כסיו. זה היה מפגש ראשון

מהמם. בכל הטיסות שהיו לי בסין, כעשר במספר,

תמיר קיבלתי במטום שתיים שלוש מתנות. פיצ'פקט

דבר זה כליכך מפתיע שאתה נכנס כמו כולם."

הוא הסכים להטביע חותמת גם בדרכון. זה מאוד היה

להתעורר בכוקר. פותחים את הוילון במלון ורואים זרם

עצום של אנשים. פשוט זרם הולך ונוסע באופניים,

הגוון הכתול של הבגרים מכה כך. אי אפשר להשתחרר

סבירו נהגעתי כלילה. ואז הרבר החזק ביותר זה

בגלל עיכובים בקבלת הוויזה שלי, נאלצתי-

מחייבת אישור של חותם משרד החוץ הסיני.

ששים תיירים, נושאי דרכון ישראלי, זכו ומנסה ליצר קשר עם הסוכנות האנגלית, חייב עד היום לחגיע לסין. מי שמתכון לוסוע עוד השנת כדאי שימחר, כיוון שיש אפשרות לצרף לטיול הקרוב בטין לא יותר משנים־עשר ישראלים. ההכנות דורשות חרבה סבלנות. הסינים מקבלים יפת את פניו של הישראלי בתנאי שאינו מוקף במספר רב מדי של בני ארצו. כיוון שאל כל קבוצה בינלאומית רויוצאת לסין יכולים להצטרף ישראלים בודדים בלבד, קורת שמתן אישור הויוה נדחה

> בארץ מועלת סוכנות "אדיב־טורס" המתווכת בין הישראלים ובין סוכנות "ז'ול ורן" בלונדון המוציאה טיולים מאורגנים לטין. הסוכנות האנגלית דואגת לשליחת בקשות הניזה לפקין. בחתאם להסכם בין שתי הסוכנויות, גם מי שמגיע ללוודון בכוחות עצמו

גאולה על רור לוי: גמוכשר. תשמע את העברית שלו, איזו יופי, ותראה את רבין איך הוא מדכר – חמש

שניאות במשפט. קטסטרופה". נסיעות בחו"ל, המארגנות טיולי קבוצות לסין. די

סכיר: "מעבר לכך שחלמתי על ביקור בסין כל חיי, היו שלכים בחיי שהייתי נעול על סין כאוריינטציה איראולוגית." המאואיסט לשעבר, עוסק כיום בהדרכת טיולים בעולם. -כל הומן ריתקה אותי המחשבה לארגן טיולים לסין. שנים אני עובר על כך באלה. תמונה, סיכה, ארנק, העיקר שתהיה מבסוט. ולומד את החומר. פגשתי חבר באמזונס, שמנהל את איגור אכסניות הגוער בארה'כ. במשך שבע השנים פלנטה אחרת. מעבר לספקטרום אחר של גוונים, האחרונות הוא מוציא טיולי אופניים לסין. חלום, אהז

במשך השנה האתרונה אני חי כתחשה שמשהן. זה לא דבר שאפשר לגעת בו. לפני כמה חודשים התחיל להסתמן הפיתרון הטכני. זה סדק צר מאור. יש שם, כנראה, התלבטות רצינית. מצד אחד - יש להם מעמד מרכזי בעולם השלישי והם נאבקים על תרמית רדיקלית, ומצר שני - הם נפתחים למערב. צריך לחבין שכל מגע עם ישראל מוקצה שם מחמת מיאוס.

-ככל שניסיתי לגעת כנושא הזה בשיחות עם אנשים הקרוכים לנושא, לא רק שאין להם שום דבר נגדנו, אלא שיש כסין הרכה מאוד אהרה אלינו. יש שם כבוד רב לתופעה של ההסטוריה היהודית. התרבות הסינית, אחת התרבויות הקדומות והחשובות, שלא נכחרו מהעולם קרוב לחמשת אלפים שנה. עם כל ההברלים והמרחק יש שם יותר אנטגוניזם לנושא הערכי. באחר המגוינים באנגלית שיוצאים כסין, שהתפרסם בחורש ינואר היה סיכום האירועים החשוכים כיותר כעולם כאותה שנה. הם הזכירו שם את הפצצת המפקרה של אש"ף כטונים. המאמר לא אהר את ההפצצה אכל זה לא היה מאמר שטנה. בנסיבות של מרינה בעולם השלישי סכיר לצפות

ורך הדין בריצליל שהה בסין בזמן הקטל בשדה התעופה ברומא. העיתון כשפה האנגלית שיוצא שם. ריווה כחריפות נגד המחכלים. הראו ואת גם בטלוויזיה הסינית. הם שיקפו את הארוע בצורה מפתיעה. הם לא הסתירו דכר."

סביר: כיום הורימה של תיירים ישראלים לסין היא סולידית גם בכמות וגם באיכות. עושים ואת בפרופיל נמוך. זה לא מתאים לכל הישראלים. יש צורך כהכנה עצמית לקראת כל הקשיים התיירותיים המנטליים. אף אחד לא כא ואומר לך, יש לך אפשרות בטוחה להגיע לסין. הכל מבוסט על משחק מסתורי, שמתחיל כקבלת הוויוה. לכמה גורמים ביבלאומיים מעטים, שעוסקים כתיירות בסין ניתן אישור מהסינים לשלב בשקט ישראלים בקבוצה בינלאומית אותן חברות מקבלות צילום של המספורט הישראלי, ומעבירים אותו עם בקשת ויזה לפקין. שם הררכון הישראלי מקבל טיפול מיוחד. גרמנים או אנגלים מקבלים ויזות ביתר קלות. חישראלים נשלסים

בר:צליל דווקא אהב את האוכל הקיני.

מהרושם שזה אחר המקומות מהיחירים בעולם שהליו לקחת מיליארד איש ולהכיא את החברה למצב של אין־רעב, אין־עוני. עם כל מי שדיברנו שם על המהפיכה התרבותית התייחס לכך כאל חשבת יני הביניים. כאילו זה לא קרה לסין. מין רצון למתק צו עשר השבים הללו. אותי, קיבוצניק , שמוציק ואקס־מאואיסט מאר עניין הנסיון הזה.

אם אין עיכובים, מתקבלת הוויוה ארבעה היינו כקכוצה עשרים וחמישה אים. ימים מאז הגשת הבקשה. הטיול מתחיל כשהסתוכבנו בקומונות, נדמה לי, שאלי כקינוניק 📶 בלונדון, משם יוצאת חקבוצה. הציוד ריבר יותר, למרות השוני בהסטוריה ובסנטליות החכרחי: 3500 דולר ליחיד, ושליטח בשבח ביקרנו בקומונה עירונית נדולה בעיר שדה נשם וויף האנגלית או הגרמנית, שפות החדרכה. הכוללת ארבעה מיליון תושבים. הקומונה, שמונה לישראלים אין כיום שום אפשרות לחיכנט לסין כתייר בודד. מטיילים שמגיעים שלושים אלף איש, מתמחית בגירול תולעי משי, להונג־קונג בכוחות עצמם יכולים ליצור שם צדפות של פנינים וחקלאות. הסתובבנו בכחים, מן קשר עם הסניף של סוכנות "ו'ול ורן" הילרים, במירפאה ובמוערון. כל הנושא הה של תאנגלית, ושם להגיש בקשה להצטרף וועדות שמחליטות מה קורה ומה לא קודה הוכיו לי את הקיבוץ. גם גן הילדים שם הזכיר לי פעושן על חשאלה מדוע מחירו של הטיול הוא

של הקיבוץ. עוד דבר שהרשים אותי היה נושא האפה. העוברת. הנשים עובדות בכל עבורה. איך השים יפהפיות. מקסימות. למרות שאין בהן את העידון התחכום של נשים במערכ. מרגישים את החימפת.

למעשה, כל הקטע הזה בקומונה החייה לי את הענין

אל הכפרים, אלה שנראו בדיוק כמו סין שחלמוי עליה – כפריים עם אסל ודליים וכובעים רחבים-נסעתי באופניים לכר. הטיול הקבוצתי לא מניע לשם אנשים שם שמחים, לא חשים עצמם כעניים חוקלאת מיניאטורית, ללא טכנולוגיה.

עוד דבר שתפש אותי חוק מאוד, חשים צחי. באוויר, זה למרות שיש שם המון אנשים, המון: מרגישים פחות צפוף מאשר כארק. הרגשתי כאילו מרחכ המחיה שהסיני צריך לעצמו הוא צנוע יותר. לא משנה אם זה בשרות, ברחוב, או בשוק. תמיד מיגישים פתות צפוף. ישראלים עם רגישות גבוהה קולטים או

כמעט תיירים ומצד שני -תופעה. יש היום המון פופולריות לשפה האנגלית. אנשים ניגשו אלי ושאו אותי אם הם יכולים ללכת איתי קצת ולרבר אנגלית לקח לי קצת זמן להכין שגם מי שמדבר אנגלית, מנוה את שמה של ישראל בצורה אחרת. יש להם שם אור לישראל ולירושלים. הם בדרך כלל לא מכירים ולא מעורים. באחר המקומות היה מישהן ששמע על ויין

מאור נעים, מאוד נוה. לא נדחף לשום מקום, לא לוחן.

היו כשהסתובכתי לברי כשווקים. מצד אחר - אין לא מתייחסים אליך כאל

הרגשתי שאני מטייל מכרור הארץ לסין. זו זה. התחושה הזו היא אנטיתוה למנטליות ולפחת צבעים ותחושות. הגענו לשנחאי לפנות ערכ. המטוס המחיה הנפוח בארץ. זה כולל את הצעקנות, את חתך את הענגים ונחת. זו הרגשה מוזרה של ישראלי האגורטרים שיש לחברה שלנו. המנטליות הסינית בודד, שלא יודע אם יתנו לו להיכנס או לא. בסופו של מלאה כמשמעת עצמית, בלי הרעשנות, נלי המגלומניה והאינדיווירואליות שקיימה בנו. אפילו גם עודר כר־צליל והווג צורי הגיעו לסין לכרם. כסגנון האמנותי שלהם אפשר לחוש בזאת. הקבוצה שאורגנה באנגליה טסה דרך אחת מארצות ערב. הישראלים נזקקו למסלול שונה: קטעים המרשימים ביותר רומא־ניו־דלהי־הונג־קונג־פקין. בר־צליל: .כשרה התעופה היתה הרגשת מתח עצומה. כתור ישראלי לא ידעתי מה צפוי לי. התקרבתי לדלפק, הפקיד בדק את הדרכון ושם חותמת כניסה על הויזה המצורפת בדף ניפרד לררכון. הם בכוונה לא נותגים את הויזה בררכון עצמו. בעזרת חנועות יריים ביקשתי ממנו שישים חותמת גם על הדרכון עצמו. הוא טירכ. במופו של דבר

ואריק שרון. הוא מאוד התרגש לפגוש אותנו. זה עם

של שניר בין שני רוכלים ברחוב סיני: זה הזכיר לי את הקיבוץ.

שוב האזורים בסין פתוחים חיום לישראלים. מנהג ההיגיינה הזה – כולם יורקים כרחוב. זה נוהג. צלם יש איזורים שאמשר לסייר בהם רק בצורה שונע. יש מעט מאוד תיירות זרוקה, של בודרים. לה מאור לטייל שם לכד, זה טיול שוחק בגלל לוניסטיקה הקשה וקשיי התקשורת. אחד הדברים וצלמים שאין אלימות, לא צריך אפילו לשמור על תקי צל גם זה, לצערי, כמח יגיע.

נרצלילו הם מאוד משגיחים על התיירים הרם כל הנסיעות ממקום למקום מכוצעות בצורה שוועה. אל הקבוצה מתלוחה מדריך סיני. בכל עיר פשף לקבוצה מדריך מקומי. המדריכים כולם אנשי סקנוע דוברי אנגלית. שאלתי את אחת המרריכות מקמות אם היתה רוצה להחליף מקצוע, והיא אמרה -צי לא יכולה. את זה השלטונות קובעים.

בחנויות קורה דבר מוזר. הקופאי לא מכניט את בסף לקופה אלא נוטל מקל כביטה, מקשל את השטר שהק אותו לחום המתוח בנוכה רב על התיקרה. נורא שה נכלל, הנינחים כסין הם חרימים מאוד. פקין הא פר ענקית ממש בסרר גורל בלתי נתפש, שהומה שליוני אנשים נשעות שהולכים לעבודה ושחרורים פשו, ונערב – היא הופכת לעיד רפאים. זה מרחים. מעיות הכלבו הגרולות שמוכרים בהן מחשבי כיס, מענת חישוב, סלוויויות ואכיזרים אלקטרונים שרים, עורכים המוכרים את חישוב התשלום משכתיות מעץ. ככה הם רגילים.

במקומות ציבוריים יש מרקקות שנראות כמו סיר

בעיר סרג'ו, עיר תיירות מובהקת, שיש בה יותר ממיליון תושכים, אין ער היום מים זורמים בברוים. ליד הבתים יש בארות, מהם שואבים מים בעזרת אסל ודליים. בתחנת הרכבת של סויג'ו יש שלט של אין־כניסה ועליו מצוייר איש שנושא אסל ודליים. לכאלה אטור להיכנס לתחנה. כליכך צפוף שם, שוה

יש בסין שני מוגי כסף. שטרות כסף המיוערים. לתיירים בלבר, ושטרות כסף המשמשים את האזרחים. על השטרות המקומיים אין ציון של הספרות שאנו רגילים כהם, וכשום אופן אי־אפשר להתמצא בהן. המשכורת הממוצעת נעה בין עשרים לשלושים דולר בחודש. הבתים קטנים מאוד בסדר גורל של כארבעים

חופשה בראש השנה של הירה, יום אחד לציון מהפיכת אוקטובר, יום אחר באחר במאי ויום אחד בתחילת אין תחושה של פערים. כאילו הבל מתחלק נכון.

אי־אפשר להסתובב שם לבד בעיקר בגלל השפח. בקלות גדולה אפשר גם ללכת שם לאיבור. בשנחאי יש שניברעשר מיליון תושבים ושמונה מיליון זוגות אופניים. הסקרנות הגרולה שלנו היתה לברר -דונמאות נוספות לניגודים: בסין, כמו כיפן, כיצד הסיני מאתר את האופניים שלו, שרומות שתי שים מצונים תלכים ברתוב עם גזה על פה. יחד עם טיפות מים לזונות האופניים האחרים. זה מרחים.

מטר מרובע. זם כוללים בדרך כלל חדר אחר. לסיני יש שמונה ימי חופשה בשנה. חמישה ימי ינואר. הרושם החוק הוא שלמרות שזו מרינה ענייה

והאמבטיה והמיטה נמצאים כאותו מקום. את המים לוקחים מכחוץ. חדר עלוב. רהיטים שכורים. פגשנו שם אשה נעימה, שעברה את גיל השמונים. אפילו קמט אתר לא היה בפנית. היא מאור התרגשה, וחשבה שאני הבת שלה. היא לא הפסיקה לנשק אותי ולכנות אותי 'בופו'. היינו שם שעה. שעה מרגשת." בלאנש צורי, כת ששים ושבע, זוכרת לצד

הככישים מלאים אופניים והסכלגות של נהג האוטוכוס

ישן בעל ארבע מנועים של חיל האויר הסיני. למרות

שיש מעט מאוד תיירות בסין, לחכרת התעופה

המקומית אין מספיק מטוסים, והיא נעזרת בחיל

אוהרת. כשנכנסנו לאופרה לא רצו למכור לנו

כרטיסים. הם פשוט הזמינו אותנו להיכנס. הסדרן

שליווה אותנו, פינה אנשים שישכו בשורות הראשונות

והזמין אותנו לשכת במקומם. היחס שלהם לזרים הוא

לסין ביקשה מהם הסינית־ישראלית לנקר את אמה.

למרות שלא היתה בטותה שאמה עדיין חיה היא נתנה

להם פרטים על האם, שהגיעו אליה דרך הצלב האדום.

בלאנש צורי: "כשהיינו בשנחאי עשינו את כל

המאמצים כרי לאתר את האם. לקחנו מונית ובעזרת

מכלים כל יום ער שלוש אחר־הצהריים בכית זקנים

ולאוצר מכן הם וצוורים לחררים הקטנים שלהם. גודל

تار برر عاد الراداء

ר־צליל: "באחד הסיורים בפקין נותר קצת

ומן והמדרך החליט לסייר עימנו בעיר

התת־קרקעית של פקין. וכנטנו לאחת החנויות

. במרכז הסואן של העיר. המדריך דיבר עם בעל

התנות וזה לחץ על כפתור בקיר ולפתע

הריצפה החלה לווז ותתגלו מדרגות. ירדנו

למטח לעומק של עשרים מטר, ושם וכנסנו

לעיר שלימה מתחת לארמה. היו שם בתי

חולים, אולמות, בתי אוכל. חעיר

התתיקוקעית הזו היא דרך התננה שלובו בפני

הפצצה אטומית. המדריך טען שיש כמה

עשרות ערים כאלה מתחת לפקין, ושהתושבים

מתורגלים לרדת. כל 'עיר' כזו יכולה לחכיל

עשרת אלפים אנשים, ויש לה תשעים נתחי

החדר אינו עולה על שלושה מטרים רכועים. המטכח

כניטרן ויציארו המוקתרים בחוויות. מדחים...

"הגענו לאזור מגורים עני ומוזנה. הוקנים שם

המדריך נסענו לכתובת שקיבלנו מהבת.

זוג צורי, שטייל כמעט בכל העולם,

זכה בחוויה מיוחדת. לפני הנסיעה

לסין הגיעה אליהם בקשה מווג

בעכו. האשה היא כת שנחאי שעזכה

את סין לפני ארבעים שנה והגיעה

ארצה. כששמעה שהווג צורי נוסע 🖷

את הטיסה מפקין לשיאן עשינו במטוס יושין.

"ההתייחסות של הסינים ברחוב לתיירים מאוד

כלפי רוכבי האופניים מעוררת התפעלות.

האוויר. זו היתה תחושה מאוד מוזרה.

החוויות המופלאות את הקשיים, את הלכלוך ובעיקר את הבעיות הגסטרונותיות שהתעוררו. לעומת מוש סביר ושמעון בר־צליל, ששיכחו את האוכל הסיני, מעווה בלאנש את פרצופה. "אי־אפשר להתרגל. ממש אוכל מגעיל. זוועתי. אני סכלתי נורא. היו אנשים בסבוצה מאירופה שוללו. אני לא יכולתי לגעת בכלום, היו מכיאים לנו כל מיני מאכלים מגעילים עם איזה רוטב מגעיל. בשיט על הגהר הכטיחה המדריכה הפתעה. הביאו לנו חתיכות קטנות של עוף לא מכושל, דגים לא מכושלים, וקערה גדולה עם מים רותחים. כל אחר לקח חתיכה וטכל בתוך הקערה עם המים. אני לא טעמתי. תארי לך חתיכת עוף כמים רותחים, והופ, אוכלים. לא מלח, לא פילפל. איך אפשר? מי שרוצה לנטוע שיקוו קצת אוכל: גבינות, סרדינים, שיהיה." עניין של טעם.

והיו כמובן המעמרים המרגשים: החומה הסינית. צבא חיילי החימר השומרים על הקבר הקיסרי כשיאן למעלה מ־2000 שנה. השיט על הינגרצה. והשיט בגראנדיקאנל, תעלה שנחפרה בידי מיליוני סינים במאה השבעית לספירה. פלאי עולם אבל על אלה אי־אפשר לספר. מה הטעם? את אלה צריך לראות.

uragaio 12

१३ साम्हर्गात

:האמריקאים אומרים

זכינו בתואר "יצואן מצטיין" - ואת זוכה בהנחה עד 15% על ארונות היצוא של ישראל.

את ארונות האיכות של"רים" תוכלו למצוא בחנניות היוקרה האמריקאיות "בלומינגרייל מייסיס" ואחרות. העיצוב והאיכות של"רים" כובשים את ארח"ג ויכבשו גם את ליבכם.

לרגל הזכיה בתואר "יצואן מצטיין" מעניקה לך ירים" עד 15% וונחה על ארונות היצוא של ישראל.

פתוח עד 9 בערב

פתוח עד 9 בערב בימים א, ב (למעט אזורים בהם חוק העזר העירוני אינו מאפשר זאת)

חנויות רים; לדים 55 חנויות בכל הארץ אהת מהן קרובת ודאי לכיתך! ב ירושלים: כורש 7 • מרכן כלל יפו 97 (חנות מיווח ת למטברים) • התית חושף: שלונתציון המלכת 18 • אזור התקשיה גבנת שאול ב" ב תל-אביב: בן יתודה 106, 116 • תרצל 102, תרצל 23 • בית קלקא דרך פ"ת 116 • כל-בו שלונה. מחד חודה 2 בינוניום ודורר שטר 3 לדי חוויות 2 - 200 בית 116 • תרצל 102, תרצל 25 • בית קלקא דרך פ"ת 116 • כל-בו שלונה אות העלים לי דיינגרף סונטר, שער 3 ליד תמשביר ב מיציהבים בן יותרת אנו, פור פ תרצל בטן, הוצב 32 פ בית קלקא דוך פיזנטור בא אחד העם 9 בית קלקא דוך פיזנטור בא מחות אותר העם 9 בית קלקא דוך פיזנטור בא 12 בית אחד העם 2 (צ'ק מוסע) ב מפרץ הימה: "רים", צונטור קר אותר בא 12 בית 12 באר-שבעי הרצל 34 פ 9 פרן קיימה 17 ב אותר התעשית גביים, ביתר 6 בא אילתו הוכמן נבניו בא אשדות: הדר הוגוון 25 בא אשקלון! ביי ביי אות היות אנד ש הדרה: תרברט סמואל ב 6 הולדן: סוקולוג 8 ש הרצליה: ויצטן 20 פינת חיובל ש כפר-סבא; קולמן, יצמן 66 ש רקובותו אחד העם 77 שרמלה: חרצל 84 ש רמה-גן: לבוטינסקי 106 ש רמונ-חשיון: סוקולוב 30.

דיק שון, הבדרן השני הכי טוב בעולם

(או: על מקורות הקומדיה היהודית)

ני צריך אתכם ממש כשם שאתם צריכים אותי", אומר המצחיקן דיק שון לקהל שלו, באולם קטן, משהו כמו -צוותא" ת"א בערך, אבל כמרכז וניליהילם. אתם מבינים, אם אני אעמוד ואצחיק ל בשה ולא יהיה סהל באולם, זה יהיה מגוחר... וגם ש את תשבו לכם כאולם ותתפקעו מצחוק, ועל ענה לג יהיה אף אחר, גם זה יהיה די אדיוטי, נכון?" נַמַשַּךְ יותר משעתיים עומד (יושב, שוכב) דיק

שועל הנמה, ובסוף, כשאתה מרגיש שכבר אינך יכול לחוק יותר, אתה מרגיש את הדבר השני, ודמעות את הנגשות תונקות את גרונך כמו אתרי שאתה חצה מכצע ספורט ראוי לשמו, ארם שהולך עד הסוף שם שש לו להציע. לכן אין זה רק מופע־קומי אלא שטשר אהבה. רומן בין קהל לאמן. באהבה היא כל תניין", אומר דיק שון ברגע מסויים בהצגה, וגם מופה כשהמסך נסגר והוא יוצא לפניו חמש פעמים ני לקוד לקהל הקד לו:

-- ויש כל מיני סיפורים של אהבה... לפעמים זה ומקן וק רבע שעה, לפעמים לילה אחר, לפעמים ודש או שנתיים... ולפעמים, לפעמים... לפעמים זה

מי זה דיק שון דיק שון הוא ברחן יהודי. ותיהודי - שנרחות שמרו עליו לא מחות מאלוהים ולפעמים צלו היבה יותר ממנו – יודע שאין לזלול בצחוק, לופשים זהו סם חיים בעמק הבכא המסומם הזה. אח עליכם ידע את זה. לני ברוס ידע את זה. וורי אוֹומֶל בְּדּוּקָס יודעים את זה ער עצם הצחוק הוה.

ריק שון הוא יהודי, כן חמישים בערך, גבוה, שו שער וכחול עינים. מטורף לגמרי. ער שראיתי או על הבמה הכרתי אותו רק מהסרטים: במה עשית מלושה, אבאז", .עולם מטורף, מטורף, מטווף...", שנה מנשיכה ראשונה", ותפקידו הגדול כיותר, מיפין נ-המפיקים של מל ברוקס, שם שיחק את בן השחקו שנבחר לגלם את היטלר במחזה מסקי. בטלוויוה הופיע ריק שון בסדרות שונות, מופיע בסידרה חדשה, פרי רוחה של מחברת ביפת". שם הסידרה הוא בהצדעה למנהינו" ודיק שון פנין נה כתפקיד כפול: מושל רוסיה, ואחיו התאום קראש הקנב. אבל רק על הכמה אתה מגלה בדרן יורי שתלך ער מוף הצחוק היהודי והתחלת הככי התרי, שמו הצנוע של המופע הוא: גריק שון, הבדרן הפני הכי טוב בעולם". ולמה השניז מי שרואה את התנה של שון, מכין מהר מאור שהבדרן הכי גדול מלם הא אלוהים. תעקבו אחרי ההיסטוריה של המין האושי ותראו איזה בירורו וכיוון שהמקום הראשון ושם, דיק שון חייב להסתפק במקום השני, אבל תמיד ש קיצה ממזרית לכיוון הצמרת.

ושוב בנושאים החשובים של החיים: המין, הרת, יותר זול, כמובן. והים, אהכת, מוות, ומעל כל אלה: הגיחוך.

דיק שון: במשך החצגה ישלוף שוב ושוב בננות מביסי חליפתו המטולאת, יקלף ויאכל.

לני ברוט אמר זאת כך: "הגיע הומן שנורה סוף־טוף כמה כולנו דומים בסך הכל אחר לשני, עם החרדות שלנו והחלומות שלנו, ורק אז אולי נפסיק להילחם זה כזה". כהצגה של דיק שון יש נסיון להציג ארם אחר שהוא כל־ארם. הכעיות שלו הן בעיות של כולנו. כשהוא צוחק עליהן, הוא צוחק רק על עצמו. כשאנו צוחקים עליו – אנחנו צחוקים על עצמנו. ואין כצחוק הימה לבריאות מאותו צחוק שאנו צוחקים על עצמנו. לכן אין המתועב בעיני יותר מהומור עדתי. כשאנחנו צוחקים על הפרסים, אנחנו אומרים: הפרסים האלה הם כאמת דרעקים, קמצנים ומטומטמים. אנחנו, לעומת זאת, אנשים נפלאים ונדיבים, ולא נסבול שום כדיחה על חשבוננו". דיק שון, צוחק כמשך שעתיים על עצמו. כלומר – על חארם באשר הוא ארם. הוא כתב את ההצגה שלו, ביים אותה, הכין לה את הכוריאוגרפיה, והוא בעצמו משחק את עצמו ואת כולנו. משום כך, דיק שון אינו רק ברחן אלא גם רופא. כי כשם שההומור הערתי מכיא גזענות יותר מכהנא, כך גם ההומור היהודי של ההלקאה אינה משתנה. תמקד ישוב המאסיריקן לעטוק שוב העצמית עדיף על כל טיפול פסיכולוגי, וגם הרבה

כשהמסך נפתח, ריק שון בחליפה של קבצנים, שנדינות. או, כפי שהפליא להנדיר זאת הסופר הצ'כי מסמורטטת ומטולאת, יושב על אסלת בית שימוש יין קונדורה: הקלות הבלתי נסבלת של הקיום. שגם היא נראית עתיקה כהוגן, האסלה הראשונה אות ואת בהחלט יכולה להיות בסים לסרגדיה או בעולם. כל הבמה מסביבו מלאה בעתונים ישנים, שמיה חמיד עדיה הצחוק על הכבי, אך כרור עתונים מקומטים, עתונים מכורררים, עתונים שלפידם תפקיד אחר: למחוק על הבכי, אך ברוו עומבים ועתתים פרושים, לא רואים במה, רק שרה לי פעלה רינשיה, כדי שיהיה מקום פנוי להכנים בו של עתונים, עתון אחר מחויק דיק שון ביחו וקודא. כפי שיעשה כל אחר היושב על האסלה. ירו השניה

חובקת בובת גומי מתנפחת, אותה אפשר לרכוש בכל תנות־מין ("כולל שני פתחים, אפשרות למציצה ושערות אמיתיות"). הוא יושב על האטלה, כבגרים פרומים, פנים מאומצות, קורא עתון ומחכק בובת־מין, ומסביבו ים של עתונים קמוטים. כשהאור עולה אנו רואים מאחור גם רְגָם עץ גבוה של ה.אֶמְפְיִיר־סָטִיט־בַּלְּרִינְג", גאוות אמריקה. כֹד, ללא מלים, מציג לנו הקומיקאי מצב קיומי

המוכר לכולנו. שהרי כל אחר שאיתנו נזקק לאסלה ולעתונים ולכובה שלו, וכה רבים מאתנו לא מכקשים שום דבר מלכד זה. ולכן, כשהקהל מוחא כפים וצוחק, הוא גם מומא כפים לעצמו, וצוחק מעצמו, ומתחיל סיפור אהבה בין המצחיק לצוחקים. דיק שון קם לבסוף מן האסלה כדי לספר לנו את סיפור המין האנושי. הוא מספר לנו מה קרה לפני שנכרא העולם, וכמה משעמם היה אז (.לא היה כלום, אכל ממש שום רבר, שום־כלום, רק אלוהים והמון המון זמן, בלי טוף זמן...") ואז נברא האדם כדי להפיג את בדירותו של האל. והאדם הקרמון היה מאושר כי לא היו לו לא התקפות לב ולא איירס, כי הוא אכל דק בננות. ו.במחקר שנערך בהרווארד הסתבר סופית שהרבר היחידי שאפשר להגיר עליו במאה אחוו שהוא לא מסרטן הוא הכגנה...")

כמשך ההצגה ישלוף הקומיקאי שוב ושוב בננות מכיסי חליפתרהמטולאת, יקלף ויאכל אותו. הוא אוכל ארגז שלם של בננות במשך ההצגה. בננה, כשפה האנגלית, זאת מילה נרדפת ל-משונע". -הוא נהיה בננה", אומרים באנגלית על מישהו שהתחפף. ואמנם המין האנושי, ככשורה על פי שון, הולך וניטרף. הכל בגלל שהוא מתחיל ללמור לְרַבֵּר וֹ-בסוף הם למרו ממש להגיד משפטים שלמים: וכאמריקה – אם אתה

מסוגל לגמור משפט – יש לך ג'ובו" הקהל מרותק משום שהוא שומע את הסיפור שלו עצמו, כקוים הפשוטים והגסים ביותר שמהם מורכבת הקומדיה האנושית. מדי פעם חוור דיק שון אל ההווה ואל האסלה, עליה הוא יושב עם עתון ובובת גומי: כולם עושים את זה. כל העולם מחרכן! וכל אחר, אפילו האפיפיור, יושב לפחות פעם אחת ביום. כמו אדיוט, ועושה את צרכיו. זה, אם יש לו מול... בעצם לא, לא כולם, ג'קלין פנדי כטוח לא עושה את זה... זה יותר מרי בשכילה..."

והקהל צוחק, והצחוק מרפא אותו קצת. בהפסקה כשהקהל יוצא לשתות כוסית של יין לכן או בירה, דיק שון לא עוזב את הכמה. הוא אומר: -עכשיו אני הולך לנוח קצת". ומשתרע על הבמה, על הגב, ער שהקהל חוזר אליו. והקהל חוזר אליו, ועור איך, משום שיש סיפור אהכה שנמשך יום אחר, לפעמים חודשיים, לפעמים שנה. אך הרומן של הארם עם הצחוק על חשבון־עצמו הוא סיפור אהבה לכל החיים. דיק שוו הוא באמת השני הכי טוב בעולם. אלוהים חראשון ושניהם לא יצחיקו אף אחר אם לא יהיה להם קהל, ולכן כראי שהרוסים יקסירו יותר עם הכורים הגרעיניים שלהם

· 数点数 (

17 Biaealo

P.T.C טיולי "גיל הזהב" של

עונת טיולי "גיל הוהב" של P.T.C החלה. חוברת הטיולים כבר ומצאת בכל סוכנויות הנסיעות. השנה כלולים בחוברת. בנוסף לטיולי הקיץ, גם טיולי הטתיו לתקופת החגים. 12 הצעות שהושקעו בהן הרבה ידע,

מומחים עד הפרט האחרון

טיולי "ניל הזהב" של P.T.C משלבים ימי סיור וימי מרגוע. התוכנית אינה דחוסה ומאפשרת לכם ליהנות באמת מהמקומות היפים בהם תבקרו. ביניהם עיירות קייט ונופש מן המפורסמות בעולם. צוות מדריכי P.T.C ילווה אותכם לכל אורך הטיול. המדריכים המנוסים יטפלו עבורכם בכל הסידורים הטכניים, יארגנו בילויים משותפים ויעניקו לכם סיוע אישי בכל הקשור לפרטים הקטנים. חברת P.T.C מתמחה כבר שנים רבות באדגון טיולים לבני "גיל הזהב". הנסיון וחמוניטין של

יד.ד.ע מבטיחים הנאה מושלמת.

להכיר מקומות להכיר

סיגנון הטיולים המיוחד מושך באופן טבעי אנשים מכוגרים. אנשים אשר מתוך נסיון מעדיפים להפיק את המקטימום ולא רק להספיק את המקסימום. הרכב המטיילים ההומוגני יוצר אוירה חברותית הפותחת אפשרויות למפגשים והיכרויות נעימות, הן לזוגות והן לבודדים.

רבים מלקוחותינו הותיקים ממשיכים להיפגש וה עם זה בטיולי P.T.C.

אירופה ואמריקה

בחוברת טיולי "גיל הזהב" 1986 חמצאו את כל המידע על ההצעות של P.T.C לטיולים באירופה או בארח"ב וקנדה. את החוברת תוכלו לקבל עכשיו בכל סוכנויות הנסיעות, או ישירות לביתכם כאמצעות התלוש המצורף

> לכבוד חברות P.T.C דרד' דיזינגוף 106 תל-אביב 64397

אבקשכם לשלות אלי את חוברת טיולי "גיל חוהב" 1986

פי.טי.סי. בע"מ סיטונאי חיירות, מרבו חומנות בתי מלוו, טיולים מאורגים, וופשונים, טיולי "נילחוהב". טל: 241364 –03.

לצעירים מעל גיל 50...

מדים נוחים ונעליים נוחות. אני גם שונאת להשקיע ריצ'רד קורנהויזר, מנחם גילן ושניהם ילידי טבריה). בן קר במספרות ובפינוקים".

לתכשים הכברים, שלא בריוק מסתדרים עם בתחילת שנות השבעים, כשהציגה כאן תערוכה ומש נותות, כבר התרגלה. באני תצוגה חיה של ראשונה בגלריה של איציק טוראל, שחי עכשיו תסדות שלי. את הפסלים אני לא יכולה לסחוב איתי משני נוסעת בעולם, או התכשיטים זה כרטים ביקור ילי ניגע שאת לובשת את הרברים האלה, אנשים אחרים, מכר את האמנית הראשונה שהציגה אצלו הכי מענים וקונים. למכור זה מה שחשוב. באמריקה – ש צוה מוכר אתה קיים". אז נכון שהיא נשואה מליונר, לני לווינגרוב, הבעלים של מזנונים מיאות שבחבי ארה"ב, -אבל גם אני מיליונרית נטת עצמי ורק מעבורה קשה". היא אומרת.

אל אילנה גור קשה להישאר אדישים. ברדן־כליג וא מצליחה להקסים את חצי האנשים שפוגשה ולפנס את החצי השני. כנראה שמאותן הסיבות, בין חוד מפני שהיא אשה עצמאית מאד שעושה רק מה קנואם שלה; אבל גם נשואה, כמעט שלושים שנה, לשו עבר שפשום מעריץ אותה ויש להם שני בנים, עינן 24 ואשלי כן 18). והיא מצליחה לחיות גם ובין וגם באמריקה ולהסתובב בכל העולם. ובעיקר שלי נגלל שהיא חוקה כל־כך וארוגנטית ואומרת מעם תמיר את מה שחושבת, ישר בפנים, כלי לתתני, כלי לעשות חשבון.

ת אילנה גור לא תראו אף פעם עייפה, 👅 חלשה או חולה. תמיר מלאת מרץ, תמיר במצב רוח מרומם, תמיר חזקה, נפשית ופיסית. בכל כוקר היא מתעורות בערך כשש ומתחילה לעבור. אין לה שום בעיה לסחוב בעצמה פסל ששוקל 15 קילו, או להעמים על הגב עי פורונים ולטפס איתם במעלה המדרגות שכביתה הצאי, וכמו שעשתה לפני שבועיים, כשהחליטה שוה מוו זמן לחבות לעזרה גבריתו. כשרע לה, היא פשוט לולמו מהאופק. מחלות, צרות וצער, היא מוכנה לחלקוק עם השניים שהכי קרובים לה: כעלה לני מחוק מעתה הלכ, פרופ' דני גור.

על הטרגריה שעברה לפני עשרים שנה, כשבנה מענק סבע בבריכת חבית שבלום אנג'לם, היא מרשה לא לרבר. וזברים קרובים מספרים שאו היא ושם נפלמה להם. רק ללני ורני הירשתה להימצא נקונות וכשחורה שוב היתה זאת אותה אילנה חוקה ולפוה. כשחרא לי, אני לא פותחת דלת. אפילו חמות הקרובות לא תדענה את מצבי הנפשי", היא

תברות וגם חברים יש לה הרבה. "אילנה פשוט יוקת להיות חברה אמיתית. תמיד מוכנה לעזור איפה הארק יכולה, לרוץ, לסדר, להפעיל קשרים או לתת מי אם צריך. בשכיל החברים היא תעשה הכל וגם הם נפנילה יש לה פועל ערבי שאשתו לא יכלה ללוית. מונה שעברה היא רצה איתם לכתי חולים, הפכה שלמה, עד שהאשה הצליחה בסוף ללדת", מספרת ינית ילרות של אילנה, ד"ר (לפטיכולוגיה) אלישבע ומי, אשתו של מנכ"ל חשיבת המזון ב-כור", בנימין

כל הטיסות בחבווה

מעופה סדירות

(לא צ'רער)

שני בוחרת את החברים שלי, לא הם אותי", היא שפרת אני מקיפה את עצמי באנשים חכמים משיכה רק אנשים עוברים וחושבים, שונאת כאלה מרה שלא עושת כלום, רק מבוכוות את הכסמים של יער פינות, להידבק לכסף. אלרגית לנשות

למסיבות שלה היא לא מומינה ,קישוטים לחים, רק חברים וירידים, שחלקם אמנם מאד שפונסן אבל הם פשוט חברים טובים שלי ואני אתר אותם" בין החברים אפשר למצוא גם כמה לחנאים שכאופן טבעי גם רואנים לריווח שוטף. ושמה הלקית של החברים הטוכים: לאה ויצחק רבין, אינה להנימין ניבלי, רם ואתי בספי, זיוה להני, חיים משל משול ציסאי (שמעון קרם), רמי ויעל אונגר, און ווא אהרון מקיר ואשתו, מיים שטראום, דיקי לעבודותות של אילנה שם קץ לשמועה הורונית.

TITAL TIN

כן־ארי, רבקה מיכאלי, יוסי בנאי, אלפרד אקירוב, אילנה גור, פסלת, שם שחדר לתודעה הישראלית בניריורק. טוראל, בעל כשרון טבעי ליחסי ציבור, או חייל משוחרר שהחלים להתפרנס מאמנותם של בגדול שאפשר. הוא היה רק ילד אחרי צכא והצליח לעשות כזה רעש, שאלפי אנשים חיכו בחוץ כדי

להיכנס לגלריה. אני הייתי המומה, לא ירעתי מה כל

האנשים האלה רוצים".

העבורות שלי, את הפסלים אני לא יכולה לסחוב איחי כשאני נוסעח בעולם. אז התכשיטים זה כרטיס ביקור שלי. ברגע שאח לובשח את הדברים האלה, אנשים "מתענינים וקונים."

אני חצוגה חיה של,

אילנה עם השחקן פיטר גרויבס ("משימה בלתי אפשרית"): בארץ לא מפרגנים.

מאז הצליח השם אילנה גור לעורר כאן עוד הרבה מאד רפש. למרות שהיא מתגוררת כארץ רק הנוראי שיש כאן כארץ", היא אומרת. -כולם אומרים חלק מהשנה, היא מוכרת לציבור יותר מאשר אמנים רבים אחרים שחיים כאן קבוע. כמעט בכל פעם שפסל ציבור ואני בהחלט גם עוברת על זה. למה, איך ידעו שלה הוצב באתר ציבורי כלשתו, התחוללה שערוריה שאני קיימתו מקריאה בתנ"ךו ממה ניבנה ראושנברגו קטנה. אם זה במקרה של הפסל "אשה ברוח" המוצג ממה ניבנה אנדי וורהול? לא מיחסי ציבורי אכל יחסי ב-ביכר לונדון" על שפת ימה של תל־אביב, או ציבור בלי כיסרי, טובים רק בהתחלה. אחרי המהלומה הלוייתן המקשט את הרחבה שליד בנין "החוויה הראשונה אם לאמן אין מה להציע אף אחר לא ירצה הישראלית" שכיפו. תמיר נמצא מי שיביע את מחאתו

כל פתיחת תערוכה שלה בתל-אכיב נתפסח כאירוע חברתי יותר מאשר אמנותי, שווכה לכיסוי ופעיינים, שאני גם יכולה ללמוד מהם משהו. אני נכבר במדורי הרכילות. מעט מבקרים אמנותיים טרוו להתייחם אליה. פה ושם, אמנם כתכו שיש לה כשרון מבער וציינו את והחיייים ו, חנטריש".

שהתפרסם פעם, שפסל שלה נרכש בזמנו בי אכן רכש את הפסל וגם מביע את הערכתו. אראפשר להיות עסוקה גם ביצירה וגם במכירה".

זו הקינאה הישראלית המפורסמת וחוסר הפירגון... כאן שאני מלכת יחסי הציבור. כל אמן צריך יחסי

היא נולרה בטבריה, אמה היתה רופאה, אביה היה מהנדם. אלישבע גיבלי זוכרת אותה כילדה מיוחדת במינה. "היא היתה תמיד המרכו, כולם אהבו להתייעי איתה. היא היתה גם ספורטאית מצטיינת, בעיקר שחיינית וחתיכה מאר. הבנים פשוט השתגעו אחריה. היא למרה רק מה שרצתה והיתה משכנעת את המורים איכשות זוכרים בעיקר שכתבו עליה שהיא -שריוו" שהיא יודעת יותר טוב מהם. תמיד ציירה ורשמה יפה, היה ברור לגמרי שתחעסק באמנות וגם היה ברור שתצליה, כי היתה חכמה מאד".

על ידי תום מסר ממוזיאון גוגנהיים אילנה אומרת שמאמה למדה שהדבר הכי חשוב שבניוריורק, דאג, מישהו לשגר מכתכים בעולם דוא שלאשה יש מקצוע. אמא שלי חמיר לעיתונות, שאילנה גור משקרת ואין שום פסל אמרה לי שוה הכרטים האמיתי לחופש. אני את שלה במוזיאון הניו:יורקי, מכתב אישי מחום הכרטים שלי הרווחתי. ותמיד יש לי את לני מאחורי. מסר ושהתפרסם ב-עולם הורדן שכו הוא מאשר . לולא תוא, לא הייתי מצליחה להרים את כל העסק

19 Hiagalo

(המשך מהעמוד תקודם)

את לני, יליד ניו ג'רסי, שסיים ללמוד ויצא לטייל בעולם, היא פגשה בירושלים. "הוא עבר על רכרים חרשים, החיים שלי בנויים מהתרגשויות". אניות ומימן את הטיול שלו. למרות שבא ממשפתה אמירה הוא מעולם לא רצה לקבל שום עזרה מהבית". כשנפגשו, אף אחר מהם לא דיבר בשפתו של השני. לפני שהמשיך נמסע, הוא אמר שיחזור אחרי שנה להתחתן איתי. וכך תיה. אני התאהבתי בו כי הוא טיפס מאר חזק שיורע מה הוא רוצה.

כשנסענו לארה"ב הייתי בת 19, ממש ילדה. אבי למר שם ואמר לי חמיד שאמריקה זה לא בשבילי. שזה מקום שצריך בו הרבה כסף וכוח ושאני, שתמיד הייתי טיפוס של מנהיגה, לא אסכים לחיות בשוליים. מיד ראיתי שניו־יורק לא בשבילי. כמו שאבא שלי אמר, אני לא חיה כשולי הדרך. או נסענו ללוס־אנג'לס, שם הרבה יותר קל. תמיד ירעתי שאחזור לניו־יורק, אבל רק בצורה נכונה, עם הרכה

מאו אני כונה את עצמי, נוסעת ככל העולם, מציגה תערוכות, מוכרת בכמויות ושייכת לאמנים שיכולים לחיות בככור גדול רק מהאמנות שלהם. הצגתי בגלריות מפורסמות, כמו זו של ארמנד המר, ברוזוב 57 כניו־יורק. את העכורות שלי קונים אספנים רציניים. אני אומרת שלכולם יש מקום, העולם מספיק גרול, זה הכל ענין של טעם. מי שאוהב אותי שיקנה. הבעיה של הרכה אמנים ישראלים שיושבים כאד, שהם הולכים עם ראש סגור ולא מתפתחים, לכן הם גם שמחים לררת עלי. אכל הכלכים נובחים והרכבת ממשיכה לנסוע. הם נשארים לנכוח כתחנה ואני

אנשים בישראל קשה לסכול את ההצלחה שלי – אז מכרברים. לא מעט אמנים ישראלים כאו לכקש את עזרתי כניו־יורק, אם אני מעריכה את האמן – תמיר אעזור לו. ואני לא זוכרת את עצמי מבקשת מישהו שיעזור לי. אף פעם גם לא פניתי לעיתונאים שיכתבו עלי, הם פונים אלי ואני כשמחה משתפת פעולה. לפני שנתיים התראיינתי בטלוויזיה אצל כם עברון, הוא ישר תקף אותי בענין יחסי הציבור שלי. אמרתי לו: 'אני פניתי אליכם או אתם אליז זה שהומנת אותי לכאן, זה יחסי

הציבור הכי טוכים שלי". למרות מינוון העבורות שיצרה במשך השנים, יש כאלה הזוכרים לה במיוחר את פסל אבר המין הזיכרי הגדול. .נכון", היא מורה, .עשיתי את זה אז רק כשכיל יחסי הציכור. אכל כשלירוי נימן, זה שמצייר ספורטאים, ראה את הפסל, הוא אמר כי מה שיפה כו זה שהוא לא אירוטי, אלא אמנותי". האכר האמנותי הזה, מתנוסס לתפארת על גג ביתה שביפו.

הוראס ריכטר, אספן אמנות ובעל הגלריה היפואית, המייצג את אילנה גור זה 12 שנה, וביתו ביפו סמוך לכיתה, אומר: "היא מאר התפתחה כאמן. את הפוטנציאל שלה ראיתי ישר בהתחלה. קל לי למכור אותה, אני מוכר עבודות שלה לאספנים מאר רציניים. כשריכרתי עם פייד רסטני, הוא אמר לי שיש לה כשרון גדול".

פייר רסטני, מבקר אמנות אירופאי, שכותב למאגאזין הארכיטקטורה האיטלקי ברומוס" ולבסימז" הצרפתי, ראיין לא מכבר את אילנה, שמספרת: בהוא נתן לי את השער ושבעה עמודים שיתפרסמו כ'סימו' של החורש הכא. רסטני אמר על השולחנות שלי, שיש בהם הרכה עוצמה וחיים. שעשיתי משולהן מסל סביכתי כתוך חדר".

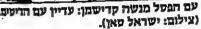
השולחנות של אילנה, קונסטרוקציות של מתכת שמכוסות בלוח זכוכית, כשעליהם ומסביכם ניצבות חיות מתכת כמן ציפורים, חתולים, צפררעים או ארגבות. זה הלהיט המסתרי האחרוו שלה, שמחליף את

לפני שלוש שנים החלה לייצר חגורות עור בעלות אבומים בעיצובה. העסק גרל במהירות. "רק מעט מאד בבית שבלוס אנג לס. בשנה הראשונה, היא אומרה, בעשינו מחזור מכירות של קרוב למליון וחצי רולר", הבעל, לנק הפקיר את היא הרסה את כל המחיצות הפנימיות של כנין כן ניהול עסקיר ביד' שותפו והתחיל לנהל את עסקיה ארבע קומות שנכנה בתחילת המאה, וחילקה אותו

שאני עושה, זה כגלל התענוג האישי שלי והחגורום כבר לא היו יותר בראש שלי. אני כל הזמן מחפשת

ההתרגשות העכשווית שלה, נתונה כולה לשולחנות. במשך חמשת הימים של ידיך האמנות הניו־יורקי ארט־אקספו, היא קיבלה הרבה הומנות ומיקדמות כסך 150 אלף דולר במוומן. היא צופה

כולם אומרים כאן שאני. מלכח יחםי הציבור. כל אמן צריך יחסי ציבור ואני בהחלט גם עובדת על זה. ?איך ידעו עואני קיימח מקריאה בתנ"ך? אבר יחסי ציבור בלי כיסוי. שובים דק בהתחלה."

עכשיו הם מחכים שם לחיות הקטנות שתגענה מישראל.

ילנה גור אומרת שמעולם לא למרה פיטול. גרתי בירושלים והייתי רשומה כ'כצלאל', אכל זה שיעמם אותי עד מוות. אני לא טיפוס שיושב כבית ספר, וה לא הולך עם הראש הפראי שלי. החיים זה השיעור הכי טוב, האגשים שאני פונשת, המקומות שאני עוברת

והיא עוכרת כהרכה מאר מקומות, מטיילת בעולם, מנהלת שלושה בתים: כלום אנג'לס, גיריורק ויפו. את הפסלים שלה היא יוצקת בארץ ובאיטליה. ככל מקום בעולם היא מקמירה להציג עצמה כפסלת ישראלית. אחרי כמעט שלושים שנות נישואין לאמריקאי שלא מרבר מילה עברית, היא לא מתבלת שיחה בשום כיטוי אמריקני ואפילו שמץ של מיבטא זר לא רכק בעברית המאר צברית שלה. בי אני ישראלית. אני לא שחקנית, אני לא מתביישת במיבטא

הבית בניריורק הוא יצירת אמנות בסני עצמה. העסק. "נמאם לי להתמורר עם חיקויים זולים. כל רבר למוסף ולספוריו של אילנה, קומת יציע כה בוצגים

שהיקף המכירות של השולחנות, יגיע השנה לשניים ער שלושה מליון דולר. כרי לספק את הביקוש, קפצה לארץ. רק לכמה ימים, רק כדי לצקת כמה מאות חיות קטנות שיוצמרו לשולחגות המיוצרים בניוייורק. מב.ברגדוף גודמן", היא אומרת, התנות היוקרתית שבשררה החמישית, קיבלה הומנה מיותרת לייצר סיררה של שולחנות כלעריים, שיימכרו רק אצלם.

הרעיון לעיצוכי השולחנות והחיות שעליהם, וולד כאן כארץ, בשנה שעברה, כששגמרה לשפץ את הבית החרש שלה ביפו. "מהציפורים שנחתו בכוקר על השולחן לחמש פירורים. ומזה שהיז לי שאריות של ברזלים מהכניה. התחלתי עם ציפורים ובאופן סבעי עברתי לחיות־בית אחרות. מה זה כסך הכל אמנות? היא כל הומן הולכת במקביל לחיים. מאחר שאני אמן שלומר מהחיים, כל רבר שאני רואה הופך למשקע שיוצא אחריכך החוצה".

החתחלה שלה בלום אנג'לם היתה לפני 25 שנה כרירת שני חררים ספנה, ההמשך כית גדול מאר עם בל איירי. מאז עכרה לניוריורק, לפני ארבע שנים ... בגרול, ממש כמו שהכטיתה לעצמה – היא נמצאת

המשגשנים של אשתו, אבל כשוק האמריקני התחילו מחרש השיטוצים עלו לה מיליון רולר: התוצאה להופיע הגורות רומות בחצי המחיה ואילנה מכרה את המרהיכה מתפרשת על פני קומת ערקע שמהולקה

הפסלים שלה, קומה שהיא חלל פתוח שבו וצד הצונל. המטבח וחדר אורחים עם קיר מזכוכית. נקופה העליונה – חררי השינה. יש מעלית. את קומה המחני היא מתכוונת להפוך לאולם ספורט עם סאונה וניפה.

שגמרה לשפק את הבית כנידית התחילה עם זה שביפו. החליטה לענור מבית קמן שהיה לה לאתר יותר גחל. אצלי הכל גרול, הבתים, הרהיפים, הפטלים. אין אצלי פיצ'פקעס, אני חושנה בנדול". היא גם נוסעת רק במכוניות גרולות: בארה"ב – בחלם וזים, בארן –

כמרצרם. אפילו ספלי הקפה שלה נדולים, כמעט כמי קערות מרק. ואת המים לקפה היא מחנת מתוך מיום גרול, כזה שמצוי בודך כלל רק במשרדים. את הבית שביפו קנתה מבתיה לנצט, השוקניה תחורת בתשובה, והפכה אותו למקום יפהפה שמוכיו

קצת גלריה. הרצפות, כמו גם הדלתות של תאוונות, עשויים אבן־טיד מחברון. ,שיש ישראלי", אה ההיסים והמנורות עיצבה בעצמה. הפסלים שלח מונחים ככל פינה. הקירות הפונים לים עשויים זכוכית. המופות הענקית מלאה בצמחים וככרים ענקיים. כדים ב השגעון שלה. היא אוספת אותם כבר 11 שנה, עובהו בכפרי הערבים, או שהערכים שכבר מכירים אותה באים אליה. בחכרים האלה בני עשרות שנים ה כליכך טבעיים ביופים, כי אף אחד לא עשה אותם על מנת שימכרו, אלא כדי שישתמשו בהם".

גם כיפו גם כביריורק, היא מנהלת חיי חברב פעילים. הטלפון לא מפסיק לצלצל, אנשים נכנסים ויוצאים, אקשן כל הומן. היא אוהבת את שני הבתיב כשאני כיפו אני לא חושבת על ניריורס ההיש. כשאני נמצאת במקום מסוים כולי שם".

אילנה גור, זה פשוט דבר אחר, ככל המתנים. גם על האמנות שלה אייאפשר להניך שהיא טובה א רעה, היא פשוט אחרת. יש לה שפה משלה, קצב משלה, זמן משלה, תומרים משלה", אומר המעצב הגראפי שעובר איתה, אלי גרום. בדרך הכי טובה התגורות. וחמחיר – כין אלפיים לחמשת־אלפים בריכת שחיה וחצי דונם אדמה בשכונת העשורים הביניים את המכתב כתב מפרים בנו של מות הולני. וכך הוא כתב לאבא שלה אני נמצא עכשיו על שנה הסיינה ורואה איך כונים כנין שקוראים לו נומודאם עור לא החלטתי אם זה כנין יפה, או לא יפה, אבל דני

כות עוד לא ראיתי בחיים שלי... אילגה גור, סיפור הצלחה, טיפוס מאד לא שיגרתי. אמשר לאחוב, אמשר לא, אבל עם הצלתו כירוע קשה להתוכה.

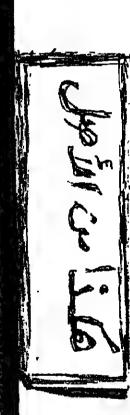
אירות רותם

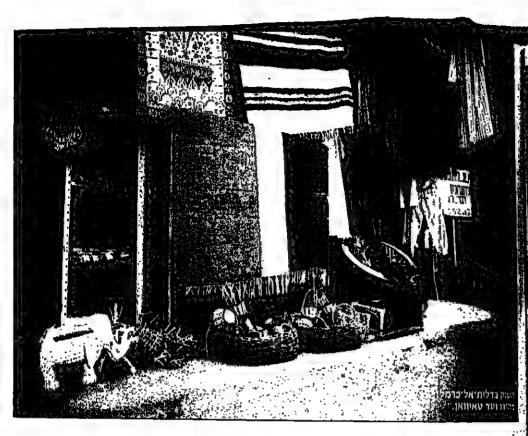
אני בטוח טס אל על

איזח כיף לי. חהורים שלי נוסעים לחוייל ולוקחים גם אותי. חשנה אמא אמרה לאבא, שהכל הייב להיות מסודר מראש כי תיא רוצה להיות שקטה. אז הזמנו באל על בית-מלון טוב וגם מכונית שתחכה לנו בשדה התעופה! אבא אומר שזה גם הרבה יותר חסכוני. מצידי, העיקר שכבר נעלה למטוס. אני בטוח טס אלעל.

להתראות אצל סוכן הנסיעות

מאת נילי פרידלנדר בשיתוף רשות

הקטנה של ארץ־ישראל. יורדים בתז־

רה לכביש החוף בכביש נופי ישן.

בנחל אורן, בין צומת דמון לכיוון עת־

הכביש בנחל מילח עובר בתוואי

אם יש חיםאים שלא מבירים שות לאורך הכביש החוצה את הכר את קספי הכרמל בחודש אי־ יר, כאשר רוחות חמסין מני־ עות את האורנים הירוקים, יושה שלתם עם ריחות השרף וה־ מאו הימוק הנפתח עד הוף הים הי

Dadamana du

WX7 JU

בחגים אוחנו יוצאים כמה משפחות. יעוז — לחיק הטבע. פותחים שולהן בשמש, שגים בקבוק מוב, ערמה פיתות מריות, קשרה המוצים, צוצנת חריף.

הילדים משחקים באויר נקי. אושה כרגיל אחעסק עם הפחאים... לידן כבד מוכנים הקבנום עם הבצל, המבורגדים יבים, איזה כמה אחדים עגבויות, סיכים מחובלים על הכיפאק...

שים, שים כתה זוגלובק על האשן

נהריה בשר ונקניק)

לצלות כשישליק.

לסחון ולהכין קציצות.

יל ואפשר גם לטגן קלות ואחיכ לבשל

לבשל כגולאש או צלי.

כספורוגונוף לאניני הטעט.

בשילוב חתיכות בצל רדקות, לאפות" בגריל של התנוד,

בשר הות אחם

לבעל אות כנולאם.

כלווית השספות החתאיסות.

מוצר חולובק מיוצרים בפיקוח ממוד מודושת

או לטגן אות קלות כאובל טיף.

אפשר כשוות אווע ולהכין עד צווי

לטכן שלמות או חתוכות בחביונה,

לבשל ולהנים בלוויתתוטפות

או להכנים לתבשילי ירקות.

צלוי או על האם,

לאכילה בכית, בטיולים, בסווויץ

שלוקחים לעבודה אן לכיהים.

קסשופ. רסבים או חרדל.

מבושל בנויד ירקות או קטניות.

או כחטיף בצורתו הסבעית — טעים תוויך.

לוי או מטוגן. בבית או כחים הטבט, בלחמניה, בפיתה או ליד חוספות.

אפשר להעשיר את טעמו בעזרת בצל מטוגן,

מטוגן בחביתה.

מל מצומת אליקים אחרי נסיעה בכ־ ביש־החוף ופניה ימינה במחלף זכרוך יעקב. נסיעו זהירה בכביש והמיתח לא הקיק. יוה לרביש נמיד) וזענב בני ער הוא הקיק. ליד לווא ואדי מילח), לכיוון יקנעם. ער הוא ואדי מילח), לכיוון יקנעם. ער הוא לוושלמים יש הדים ירוקים ליד לרביול פתאלה בצומת אליקים. זה לכביש מהיד) העובר בנחל מלח בת ולתל אביבים מומלץ לבוא לים לכדמל שמאלה בצומח אליקים. צמיו אל הבדמל, לטיול ולנוח בחזור מול חמושב התימני, שנתן את שמו

חיפה ונסיעה לחניון מבוא נחל כלח,

יונים וחורשות נהדרות, עם ביקור מל משכונת אחוזה ועד צומת אלי־ בשוק של דלית אליברמל הפתוח בשבת ובבית־אוליפנט, נסיעה עד מהיפים בארץ. הכביש הצר והמתפתל המסלול המומלץ הוא לעלות לכר לחורשת הארבעים ליד אוניברסיטת

ת השם החביב הזה המציאו : ביתיאורן בנוף מרחיב של הכרמל. אחיקים, עולי נרמניה, שהחלו כדי לחנות מחמקלול הזה, :צריך שמיר בדול עם תפרחת צחובה מצוקים קעורים האופיינים לכרמל. נחל כלח זו שמורת עבע יפחמיה: דרך העמר עם סימום אדומים. מף, של מצוקים מושוחים ומדרונות ממנה אמשר להניע בשעה הקיבה

לשוטט בכרמל בשנות חשלושים, בחימוש אחר נופי ילדותם, נופי חרים, מצוקים ווערות ירוקים. בשהוכרוו יערות חכרמל לפארק לאומו: החליטה ועדת השמות לקרוא למקום וחל כלה. לחיפאים חותיקים לקוזי זמן זיב, אם בכלל לחתרול לעם תמשוות חזה. שמו וקערבי של חגיא חוא ואדי בלח, על שם צמת גבוח וירוק הגראה כמו שאותו רואים חובה זם בולבוע. שמו חעברי של הצמה חנ"ל הוא קלך אבל בטעות נשאר השם העברי ירוקים תמוד. זרו טיול של שעתיות לצומת קיבוע, בית־אורן. ובאן בוליכת של שלושה ק"מ מחניון במרומי הצוקים, פורח בחודש מאי מבואות נחל כלח אל צומח קיבוץ שושן צחור.

אייר תשמ"ו צילומים: שי גינות שמורות הטבע

לצומת זה במרכז הארץ. ומכאן – חנד שממנו הולכים ורואים את שוויצריה

ירד חקציר במורדות חכומל: חשם המדעי – חוטמית זיפנית.

שוויצריה הקטנה

שרכב אחד יחכה למטיילים בצומת קיבוץ בית־אורן. מהחניון הולכים בדרך עפר. על חאבנים יש קימני דוך אדומים. ממעים לשער "חייבר כרמל", שבו מאקלמים חיות בר בחורש הים־תיכוני בכרמל וכחר מירון. עדין אימ פתורו לביקורים. עוברים בשער ויורדים בדרך העמר ואחריכך בדרך תחצובה בצלע מהר כשמימין יורדים בשביל עוד חמש דקות ומוועים לנשר אבן מעל חוחל. לא יוודים לאמיק וממשיכים ללכת על

Spirit Colin

שושן צחור פווח במצוקי נחל כלח ושוויצריה הקטנה) צילום: שי גיוות

אל וזניון אורני סלע • מימין לכביש. שלט לא בולט המו־ ביל לדרך נוף הכרמל. זוהי דרך עפר שפרצו אנשי קק"ל, מכאן ועד הכביש הישן היורד מהכרמל לנשר, זה הכי ביש עם הקרוניות התלויות כשמים מעל הנוסעים הכביש. לאחר קילומט־ רים אחדים מגיעה "דרך נוף" לקרן הכרמל – "המוחרקה". הדרך מצופה בחלקה כורכר ולא לכל אורכה היא עבירה לרכב. אפשר לשלב בה הליכה ונסיעה. למי שלא מכיר אותה ולא רו־ צה להסתבך בהרפתקאות. מומלץ

להמשיך בכביש ישר עד הפניה ימינה בכביש העולה לקרן הכרמל. עוד עיקול בכביש ומשמאל חניון יפה, הוא חניון אורני הסלע. אורני־הסלע או כפי שהם נקראים הי־ ום, אורני־הגלעין, נותנים לנו צווברים לים פינג'אנים מפוייחים, מנורות נתנ־ בשפע ובחינם. צווברים, או פיניונס. שת ומגשים עגולים קלועים מגבעולי עולים ביוקר כשהם מיובאים מספרד. חיטה שוצבעו בסגול וירוק. פעם הין כאן הם בחיום, וצריך לעבוד כדי לה־ גם מגשים וסלסילות שנקלעו ממח־ גיע אליהם. הצנוברים חבויים בין טים של דורבנים. מאז צמח-השוק קשקשי האיצטרובלים שנשרו על הקרקע, ומפצחים אותם בשתי אב־ נים. הריח, הטעם והאבקה השתורה בשבתות ובחגים קשה פה למצוא שהם משאירים על הידיים, מוכרים חויה ומי שרוצה לברוח מכאן לשקט נוחגים הדרוזים בכפרי הכרמל לשים את האיצטרובלים על תנורי החימום כים ישר לרחוב 22 מספר 12.

וריוז האורנים מתפשט בכל הבית. חוזרים אל הכביש וממשיכים לנ־ סוע עוד מעט, עד לפניה ימינה לקרן

● אל קרן הכרמל – חמותוקה. במלחמות ישראל. אם השער נעול, באן יצאת האש שתרכה את הזבת לחפש בבית הסמוך את השומר שיפי של אליהו הנביא ולא של עובדי הא־

הכביש הצר מתפתל בין חורשות של אלונים וער אציל הוא עץ עלי הדפנה. נוסעים עד למינזר הכרמלתי, יש כאן חניונים ומגרש חניה לרכב. בחצר המנזר פסל בדמות אליהו הנביא. ומול המנזר – חורש טבעי וקרחות יער שמהן רואים ביום בהיר את עמק־יזרעאל והרי הגליל. אליהו הנביא מקודש ליהודים, לנוצרים ול־ מוסלמים. לפי מסורות עתיקות. כאן בראש הכרמל, מעל נחל קישון, אירע אותו מעשה נסים של אליהו המתואר בטפר מלכים א' פרק י"ת. יש כאן מנזר וכנסיה של הנזירים הכרמליתים היושבים במגזר גדול ב-סטלה מאריס" על הכרמל, מעל מערת אליהו. כדאי מאד להיכנס ולר־

לילים. לכן נודע שם המקום בערבית: מוּחָרְקָה. זהו אחד המקומות היפים בכרמל.

הגדול בארץ, דלית־אליכרמל.

אפשר למצוא כל מה שמיוצר מהכר־

מל מזרחה, עד להודו, טיוואן, והונג־

קונג. תחילתו של השוק בחנויות קטר

והיה למה שהוא היום, ובעידודם

הנלהב של התיירים והישראלים.

לא פונים ימינה לשוק אלא ממשר

ליד בית התפילה הדרוזי. החילו־

וה, יש שער ברול ומאחריו בית ייד

תח אותו כי כאן חבויה אחת הפנינות

ולטבע, יש לנו מקום בשבילו.

אל בית אוליפנט ●

אות מהגג הרחב את מורדות הכרמל הירוק ואת שדות החיטה הקצורה. תוורים בכביש הצר עד לכביש הראשי ונוסעים בתוך הכפר הדרוזי אוליפוט וולד בפקועלוד ב־1629 והיה הרפתקו, סייר, ארכיאולורחונב בחי הכפר משני צידי הכביש. פר נים ימינה לתוך השוק המפורסם שבו

בית אוליפנע בדליונ־אליכומל

במשך שנים רבות חירו תבית חרוש. כמאה שנה אחרי בנייתו יום ח"ב אמל אידין את שימוץ חבנין לפי התיכנון המקורי. -כי כאן נוצר הקשר הואשון נק הציונות ותדרווים". חיום משמש בית־אוליפנש כבית תנצחת לחללים דרווים במעדכות ישראל, וסביבו מוקמים מיבנים שונים שישמשו כמידרשה ללימוד תשורשים חדרווים בארץ ישראל.

מכוסות בוסחני זיתים, רימונים, ברושים עתיקים שקק ותות שאמי.

של הכרמל. ביתו המשופץ והמשוחזר של לורנס אוליפנט, שבו התגורר נם משורר עברי פרוע ושתיין, שנודע בשירו פותח במילים: כל עוד בלבב פנימה, נפש יהודי הומיה... נפתלי הרץ אימבר. אל הר שוקף: מביוניהתפילה הדרו-

וי מוליך שביל למעיין הכפר. וממנו – שביל בן 2 ק"ם אל פסנת תר שוקף. השביל מטומן באדום על האבנים הוא נוח להליכה. בחלקו העליון הוא מתחלף לדרך עפר טובה המובילה לפיסגה בגובה 497 מטר מעל פני חים התיבון. זוני הר שוקף. בפיסגה תורשה שנטעו אנשי קק"ל, והודים ודרוזים. יש כאן ארזים אטלנטיים, אורן ירוש־ לים, וברוש אוסטרלי הנקרא מקרו קרפה. יש לו פירות עגולים עם נבשר שיות קטנות, וכשלוחצים עליהן בציפורן יוצא שרף ריחני שמשתמ־ שים בו לעשיית בשמים. אל הר שו־ קף אפשר להגיע ברכב ובהליכה קצ-רח מכיוון כביש בית־אורן עתלית.

דרך אל הכפר. במרכזר, ברתו יש גם משעדות אחדות.

השחקים של אוניברסיטת חיפה, וש

בין האורנים. אורני ירושלים טבעים, שצומחים בסלע הנידי הרך. יוודים אל תורשת האלונים. האלונים חוד רים בסדקים של טלעי הגיד הקשים

לכאן הרועים עם עדריהם. לראות אלונים שלא נשדף ולא נכרתו. אלונים שצמחו במשך עשוות ומאות שנים והגיעו לגובה מרשים ול צמרות עבותות. כאשר כורתים אלון הוא צומח שוב בגזעים דקים ובים. ונהיה ממנו שיח נמוך, סבוך ומדובא כיום זו שמורת טבע שבאביב המוק דם יש בה פריחה עשירה ומנונת. אפשר לראות כאן, כמו בנליל, בדים ירוקים ולבנים קשורים לאלונים הב דולים. קשרו אותם דרוזים שבאו לב קש על ילד תולה או מדון גדרים.

אפשר לסיים כאן את חטיול בכר מל ולוסוע, דרך עיספיא, לצומת דמון (בית כלא בפינה) ולרדת בכביש המ־ תפתל, בנחל אורן אל עתלית. אם אינר כם רוצים להיפרד עדיין מיערות הכר מל, סער בכבוש המונה שמאלה לכיוון בית החבראה ביערות הכרמל", וחמשו מקום רומנטי להתבודד בשולי חכ" ביש, עם מבט על חשקיעה במערב. • צמונה לצופת דמון, לכיוון גורד

שבא לורנס אוליפוע בשנת 1882 לדליור אל־כרמל לבנות לן ביה, התקעה בל מצוא מקום להציב עליו בית כלי שיגדע את אחד מעצי התאנה העוקיים שהיו כאן. כשהחלח חבירת היטודות וחוא מצא כאן עתיקות, כתב אולפט במערת הקבורת תסמובה לביתו השתמש כמותף לאיחסון בקבוקי היין של.

ועיתוואי. אל המנוחה ורצחלת הגיע בגיל המישיבי, בחימה. הוא סייע להויעי בות תיתודית בארץ ולדרוזים במאבקם נגד הערבים תושבי הכפרם נחוף מכרמל. כבית תיפהפת, שבנת כאן, גר אוליפנט בן ודכל עם אשתו חיפה והעדיות אליס, בת 35, ונפתלי הרץ אימבר, משורר עברי בן 26, אולינוס יוא מכאן לתור את הארץ בשליחות המודיעין הבריטי ואימבר היה מאותב באלים שהעדיפה להעניק את חטדיה רק לגברים דרוזים וערבים. תשלושה נפוש שנים אחדות קודם לכן באי חיותי כיום, אליו נדד אימבר מגליציה, ושנא שם יין זול וטוב, וחיים נעימים. אימבר עבר לגור עם חזוג אוליפנט באי היותו ועסק בשחירו, דיג ושחית בים האנאי. תוא לימד את אולימנט עברית ולמד אנגלית. בסחיו 1862 הביא הזוג אוליפנע את מחבר בחתקוח" לארץ ציון רושלים, ובקיץ 1883 באו לגור על תכרמל. אימבר, מוחש מפאמצי חויש אחרי אלים אוליפוט, כרח מכאן ווע ווד בין ראשון לציון, צפה, וירושלם עד שינד לאמריקת,

אם שער הכנוסה היפה סגור, צריך לשאול בבית הספוך ולבקש מחשובי שיפתה את השער. מבט מערבת על הכרמל היווד לים החיבון, ובל העליות

מקומות יפהפיים שכהם אפשו לבלות במנוחה או בהליכה קלה. • אל תורשת הארבעים. לחוושה ארבעים האלונים פונים מורחה, או ימינח. חונים במגרש החניה ותולכים

לעומק רב. בוכות קרושום, לא בום

מתר שוקף יפה לראות את דלית־אל־ כרמל, כפר דרוזי שצמח כאן מתמאה ה־18, ורואים את נחל בוסתן שבו נטועים כרמי זית, רימון וגפן עוד מי מי לורנס אוליפנט, ההרפתקן הסקר טי שבנה לו כאן בית לפני מאח ושש

מהר שוקף חוזרים ברגל באותה

מקר: ולולם 35 פריש.

חבילות מפש בערים או בהרים במחירי קיץ

פתו את הארוזה ותופתע לנלות שבוזירי החבילות של

יקאיר כוללים: טיורים מחרכים, ביקורים במרכזי קניות

מקלוריסטיות ועוד, דוגבאי כבקשח: חבילו משפיתית

7-ENGELEER-1 לילות חצי פנסיון במלון 3 כוכבים, החל

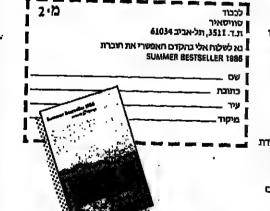
תיוור, מברור העוונהו נסטרוניםיים, אכור קציות

, דירות נופש מקסימות ביחד, שם תברת התעופה הלאומית של שוויצריה תוכל להגיע לחוד או לכל המשפחה אל־חקצפתי של עונת הנוכש השוויצרית בנאחירים רופשה פרטית באיזורי חנופש המקסימים ביותר, עם ילדים או תשבים ביותר. לכן לפני שאתת בורח מחקיץ הישראלי הסואן בלי. החיצע של סוויסאיר מפתח במיוחד: בבקותה שוויצרית לתפחפרענת בארץ והרים ותאנמים, קח לידיך את כפרית טופוסית או בדירת נופש מרווחת, מרווהטת בטוב טעם SUMMER RESTSELLER 1985 - רוברת האפשרויות תבלתי ומצויידת בשלמות. לדוגנא: ב- SENTAS ום, דירת GLLOD ל-3 שנלות למטייל בשוויצריה. תן הצצה ותגלה חשון תוספות אנשים 220 פרייש בלבד. פיוחים שאותן אצילו סבא של חיידי לא חביר.

שבני מלון עם יותר כוכבים בפחות פר"ש לחו הכלון השוויצריים מוניטין שלמי בהכנסת אורחים, תקיון המוי לבד אל היידים בתי מלון עם יותר כוכבים בפחות פרייש עושים חשק לצייר. אם אתה מעדיף לנחוג קופשי ומאושר, מות ונקיון הוסף לכך את שיטת חזרוג חמרמירה ותיווכח לישראלים: קח את הרכב חינם ושלם רק עבור חקילומטרים, ת שובובנים חשוויצריים שווים יותר. באמצעות סוויסאיו (מינימום 200 קיימ לשכת). זברכב תמצא קלטת חדרכח תל ליבטיח לן מקומות בטובים שבחם, בערים תגדולות או בעברית לנסיעה בכבישי שוויצריה. רכב מקטגוריה A יעלה לך שתצה ליץ, במחירים נוחים ביותר. לדובמא מלון ANONAN רק 98 פרייש לשבוע עד מכסימום של 270 פרייש. מבחר חדגמים - 4 כוכבים שוויצריים, חצי פנסיון החל מ-57 פריש. מלוחונוא ב-BRIGES - 3 כוכבים שוויצריים, לינוז הארוחת בדול ביותר והמחיר כולל ביטוח ורדיו טייפ כמוכן.

יום יום סוויסאיר מטוס 10-20 חנוח ורחב חידיים או מטוס אוראדי ממריא יום יום AIRBUS INTERCONTINENTAL מתל-אביב בשעה 7.50 (לפי שעון קיף). בחר לך את אחת משלוש המחלקות האתה בדרך לחופשת קצפור... עם תוספות. - חכנס לסובן חנסיעות שלך או מלא ושלח את התלוש, חוברת תשלח אלין בדואר חוזר. SUMMER BESTSELLER 1988

קרו את שוויצריה עם התוספות של סוויסאיר

swissair [

שמח פרטי שחקן ובדרך

ה אני יכול לרצות להיות? תארי לך שאני ראש ממשלה ופתאום יש לי הופעה נהררת בנצרת. הרי יהיה לי קונפליקט אריר... שתי קן אף פעם לא מסוגל להיות משתו אתר. גם כשהוא מנהל חשבונות הוא נשאר שחקו, אני בטוח שנשיא ארה"ב היה מוכן לתת הרבה בשביל האוסקר. אצלי, העירכוב בין החיים והמישחק גרול מאר. כמעט ואין הפררה. אין לי לוגע מוחלט להיות פנוי לדבר אחר. ולא כגלל שאני אוהב את המקצוע אלא מפני שבעצם אני זה המקצוע, זה המחות, לא דבר שאחה יוצא ממנו לפנסיה. בענינים אחרים חסר לי הסרר, היסוריות. רק במישחק יש לי ריכוז מחלט, דורי היח רב חובל, איש מיוחד במינו כשהיה נכנס לחרו, בלי -שאמר מילת כל תשומת הלב עכרה אליו. כך אגי מרגיש על הבמה, מול המצלמה מרגיש עוצמה שיחרור, שוב לי ונוח לי, יש לי שליטה מוחלטת כמצב

מה שלא וכרה - ארע איך להגיב: מהעבורה ולכן רוב הזמן אני מרגיש שאני מחמיץ. כדרכה תחומים, ספרים שלא מספיק לקרנא קעורבות

את הקריירה של- וחוני בתיאטרון ההאן ווחושלם ימירות שי שני ארור ה שנים נופטיני אינה ארור ירי שנים נופטיני אינה אור ירי שנים נופטיני אינה אור ירי

בותרחשות הפוליטית בפוליטיקה יש דרמה טרגדיה בחימים. יש פי אהבת אדירה לאימפרוביוציה התיונות קומדיה, הכל. או שישת לחירור חמות במן אלה שהיו מנכוך זה אחר הדברים שהתברבתי בהם. אבל החוום

צר, למרות שאני עושה את כל הדברים בתחום הות תיאטרון, קולנוע, טלויויה, רדיו, הנחיה, חלטוחה אבל אני יודע כל הזמן שאני מחמיק. ברבע שאני יוצא מהבית אני מחמין שיחה עם האשה, השתוללות עם הבעות: ברגע שאני על הבמה – אין הכמות. נחנה מכל שניה. מרגיש כולי כתוך העניין, חי את הרגע ונותן בי את כוליו עם קריצה בלתי פוסקת.

אוצר הופעה קשה לי להדרם נשאר מתה עצום הפעילות היא לא רק נפסית, גם פיזית. קשה לוביד שאני שייך לתיאטרון הכורסא... די מתעופף בחצגות וכנראה שספגתי הרכה שמרנות כבית, כי לא אלר לשתות בירה, למשל, כדי להדגע. חוד ממיד הביתה גם מלריית שמונה, כי אני אוהב ליפוד במיטחה אם הנסיעה ארוכה – אני נרגע לא נידם כי לא שפן ער שלא ומדה - ארע אין להגיב: שלא ומדה - ארע אין משחו שלנמרי מוציא אותי את פרס לייבורין למרות שלא מסכים איתו במילה בלי ביקורת עצמית מריפה ביותר, וקטעים שאושים איתו במילה בלי ביקורת עצמית מריפה ביותר, וקטעים שאושים את סרם דייבובין לסרות שלא מסכים איתן במילה לי ביקורת עצמית חריםה ביותר, וקטעים שאישיא אחת, אהב שיחות שמפעילות אותר, התמודרות אומרים שהייתי נחרד בהם, לא תמיד אני נאושי שה שיכלית. זת יוסר לי, רוב הזמן אני עסוק בטבסטים האה טעיות או להפך בברים חיוביים, לטעמים ממש בתוקים. יש לי אהבה ארירה לאימסרוביוציה התיומור נהנה. וסרשים של משחקי בדורגל למשל משחקי תוכרים שהתכרבתי בהם, אכל התחום הגביע העולמי, בדורגל במיטבו זה האמנות הקבוצתים

<u>אָתנות לי שנ'סיקה לאנג תסתובב באזור.</u> פי היות רוצה להיותז <u>לתקופה מסויימת, אחד מהאחים מרקס או קרוב של צ'רלי צ'פלין,</u>

משמים השמן ולפעמים הרזה. הייתי רוצה להיות נוכח, כישראלי, בהחלטה על הפלישה <u>(ווהמדי, זה היה יכול להיות אחד מהרגעים הגדולים שלי.</u>

שם היות רוצה לשחקז <u>עם רוברט דה־נרו, דסטין הופמן, ג'ין הקמן, מריל סטרים, ולא</u>

מההתבונה המציינה אותך: <u>חושר שקט, לחיוב ולשלילה, ויצירת קשר בלתי אמצעי.</u> פה קושר אותך לאנשים: <u>כבוד הדדי, נאמנות ומחוייבות. לרוב, קשה לי להסתדר עם</u>

ש היית רוצה להחטיף סטירת לחיז <u>לנהגים שיורדים מהכביש וגונבים את הדרך. על זה</u>

מהפגעיל אנתרן <u>שערות שלא מנקים מהמטרק. לראות איך מכינים גפילטע פיש, בשר לא</u> מבושל ועוד של עוף.

> מה עוד לך להתרכזו <u>לחין מסויים ומצד שני – שקט מוחלט</u> מה אתה שונאז <u>שמפריעים לי לישון ודכילות.</u>

> > מה ישראלי בעיניך: <u>אני חושב שאני ישראלי.</u>

מהאתה אוהב לעשותו <u>את הדבר ההוא.</u>

על מה קשה לך לסלוחו על שקר, טיפשות, חוסר התחשבות, חוסר רגישות והתנשאות <u>שהצוית. לא שאני משוחרר מכל הדברים האלה.</u>

מה התולשות העיקריות שלך: <u>תגובה אימפולסיבית למצב ללא מחשבה מוקדמת ושבדב"</u>

מה אתה מפחדו <u>מתוטר הוודאות. מאיבוד ההתלהבות. לא פוחד מהמוות אלא מהמווח</u>

יה אתה אנהב לעשות עם ילדיך: <u>להשחנע איתם, בייחוד בזמן האוכל, עם טיפוף אדיר</u>

אוה אישיות כת ומננו אתה מעריץו <u>בגין וכן־גוריון.</u> איה אישיות הסטורית מרתקת אותךו <u>נפוליאון, חניבעל ובצורה מוזרה מענייו אותי היט־</u>

אתםי היית רוצה לפנושו <u>את נפוליאון ואת נלסון לפני הקרב.</u>

או מי הערצת בילדותרו <u>דמויות מספרים ואת דודי, רב התובל, שפתח לי את העולם.</u> מת וברון הילדות החזק שלךז <u>כשופלתי לתוך חבית כוערת. עם הראש פנימה, ולא היתה</u> שות אחוזה לידיים כי הכל בער. הייוזי בן 4 ואני זוכר שהראש עבד מהר, איך להינצל,

מהי אשה יפה בעיניךז <u>בילדותי – נטלי ווד, אחר כד אנכי דיקנסון. לא רזה מדי, מעונלת</u> משמח הכונים. מריל סטרים נהדרת. גלנדה ג'קסוו מאד אשה בעיני. קתרין דנב יפה, לפות שאני ווטה יותד לצבע השחום. נו, והדוגמנית הרוכנת בפוסטר החדש של כגדי הים

לאן היית רוצה לנסועו <u>לכל מקום, ועוד קצה אם יש. למטה, למעלה, באוויר, בצדדים</u>.

תוחה ביותר שיש זה לא 11 טמבלים רצים אחרי את מצב רוחי כהרף עיו. גדלחי בבית על מוסיקה בת ש שיתוף פעולה, מאבק, דרמה, אהבה, שמהה לאסית והיא מרגיעה אותי. מוסימת קאנטר, מהנה מסוגל להקשיב להם שעות כי הם מעניינים אותי. בעניין המוסיקה העלשווית, נעצרתו באיושה אהב לטייל ולפגוש אושים. מת להיות עלשיו במקום מוסימת בכלל, אבי מאר אוהב ספורט, את מסום, אלו יותר מוסיקה הגולרו נייט זה עדיין מרבי ובר אבעלסואלים אכל אותי אלי יותר מוסיקה ווסיק מלהיכה אותי לשאני שומע ולהסתוך איתם, להיות כאותו ענין. מרבי בבר נבר איבטלקסואלים אכל אותי מוסיקה האמנות גם באומנה שומע מוסיבניק אומן הוא אמני והרומנים שלי והרומנים שלי והרומנים שלי והרומנים שלי והרומנים שלי והרומנים שלי והרומנים שליאות מוסיבניק אותי מוסיקה האמניה מוסיקה האמנית מוסיביק אותי מוסיקה מוסיביית למסנות המוסיקה האמנים שלי והרומנים אותי שני מוסיקה מוסיביית מוסיקה באומי מוסיקה מוסיביית מוסיביית על מסנות אותי מוסיקה מוסיביית מוסיביית בכלל, אם בחור מוסיביית שליה עלי בללדי היום מוסיקה מוסיביית מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיקה מוסיביית מוסיקה מ סני זו שיתוף פעולה, מאבק, דרמה, אהבה, שמוה קלאסית והיא מרגיעה אותי, מוסיקת קאנמרי מהנה,

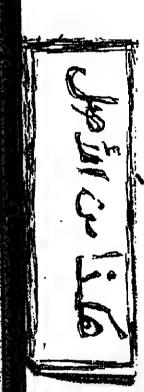
כרגע אני קורא את ספרו של ליונה אליאכ, ארץ הצכי". למרות שאני לא מסכים איתו זה מעניין. אותי. בתי סיימה עכשיו את -מיכאל סטרוגוף" של ז'ול וורן וכיקשתי שלא תחזיר אותו לספרייה כי אני רוצה לקרוא אותו שנית. יש הרבה מפרים שאני תוזר אליהם. סיפורים של או. הגרי זדיימון דאניון, פרקים ב מילכוד 22 ואחרים. לא מרבה לקנות ספרים, רגיל לשאול, לסבתי היתה ספרייה ענקית שהפכה לספרייה של המושבה ואני למרתי שספר קוראים ורוכשים בראש, לא פיזית. במו שכשאני בעיר, קשה לי לקנות כוס מיץ תפוזים, הרי מאחורי הבית יש פרדס... פה, בסלון הזה היתה הספרייה של טבתי. ומזה המשכנו לכנות. הכית המקורי הוא בן 63. שנים התגלגלנו בדירות שכורות. לפני שנה חזרנו לנחלת יהורה, למנוחה ולנחלה. כשתיכננו, היה לי חשוב שהמטכח יהיה גרול ומרווח, כי רוב החיים מתנהלים שם. שם יושבים קצת לפני הארוחות ואחריהן, שם מגיעים להחלטות חשובות. רציתי גם מקלחת שאוכל להתנגב בה בלי להתקע בקירות. וגג ארום, גרול. כליכך גרול שהאיש שבנה אותו שאל אם אני מפחר מסופות שלג

עריין חסרים הרבה דברים. השולחן והכורסא הזאת, זה מה שהרווחתי בכחירות הקודמות. אני אוהב רהיטים ככרים, עץ מלא, רצפת עץ, שירות ישנות, לא מסתדר עם לכן, מוררני, הקליל, הפלסטיק השקוף. אוהב את הצכע החום של העץ, אוהב מיטת עץ גרולה. בנינו גם חרר עכורה קטן, שם יהיה כל החומר שלי, אבל החרר עור לא מאורגן. יש לי תכונה לשמור דברים, את זה ירשתי כנראה מאכי. הוא שמר הכל. ברטיסי אוטוכוס מתקופת המנדט, שאולי פעם יידרשו ממם הכנסה... אני שומר למשל רשיון נהיגה מ־69. אני יורע, אולי פעם אצטרך אותו. לזרוק נייר זה כאב לב. לא מנוסטלגיה. אולי זה יצר ההנצחה שלי. אני יודע שלא אשאיר אחרי דברים, נניה כמו בן־אדם שכנה בשר או עיר. אני אוגר. מרי פעם אשתי עושה אויטוידהיפה קטן...

במשך השבוע אין לנו חיי חברה. בשבת יש פה תהלוכה של מברים, ילדים ומכוגרים. הכית רחב ויש פרדם ושרה, ואני מטייל עם הכלב: אני אוהכ את החוץ. לעבור על־יר עצים שנצמרותיהם יש עריין "ספסלים" שבנינו בילדים. והננות, לאט לאט, מתרגלות לכפר, למגע עם בעלי חיים, הקטנה היא ממש ילדת טבע. אנחנו ממעטים לצאת. חופשות ארוכות כמעט ואין. מרי פעם תופסים שבוע ונוסעים לחריל. אוהבים לטייל, להגיע למשומות שתיירים לא מגיעים אליהם, נוסעים ככבישים צרריים , פוגשים אנשים, משוחחים איתם. על הכל, על הפרה ועל השכן. אני תוך דקה יוצר קשר מיירי. זה הכשרון שלי. ולא משנה השפה מפני שאני יכול להשתמש כסוגי הומור שונים ומזה לצאת לרברים רציניים יותר, עם מרצה בקיימפרידג" או פועל נקיון נסקוטלנר. אנשים מענינים אותי וגם אני מעניין אותם: אין משוגע שלא נטפל אלי, כמו מגנט, כל המוזרים נמשכים אלי ואני מסוגל להקשיב לדם שעות כי דם מעניינים אותי. אני

Biaealo 28

29 Sinesin

באפריקת, היא נבחרת ע"י אלפי ישראלים שקנו אותה כי היא קנתה את ליבם: זוגות צעירים שחיפשו מכונית נוחה, רווקים שרצו יפחפיה, חובבי הגה שאוהבים ספורטיביות, בעלי משפחות שמעדיפים 4 דלתות וחיסכון באחזקה, קיבוצים ומפעלים שחייבים סוס עבודת, נשים שרצו מכונית שהיא גם חברת... וכמובן, אלפים כמוך, שאחרי הסיבוב השיגרתי הבינו שלדייחטסו שרייד אין תחליף: גם מכונית מתוחכמת ובעלת ביצועים, גם רכב אמין ונוח חשומר על מחירו.

אין עוד מכונית עם מווע פנטסטי כוה: 993 סמייק עם אפשרות למזגן מקורי וניר אוטומטיי קרא מה כוחבים שבועוני חרכב המקצועיים: "על הכביש היה מנוע השדייד קלאסה בפני עצמו בהפנינו יכולת נהדרת... המנוע חזת הוא מנוע מעולה, אחד הטובים שפגשנו... טרם נתקלנו במנוע כזה . המנוע נראה מתאים יותר לסוג המכוניות הספורטיביות מאשר לקבוצת המכוניות המשפחתיות אלית היא משתייכת חמנוע הגנויש עושח את דייחטסו שרייד למכונית קלה נשוד לנחינה, ביחוד בנהינה בעיר עד כאן על המענע, אולם השרויד אינה מסתפקת בכך: לשרייד עיצוב פונקציוולי מרתיב המקנה מרחב פנימי עצום לנוחות הנהג והנוסעים. הנויתלים המשופרים והצמינים הרחבים תורמים ליציבות מירבית גם בנחינה מהירה. רדיוס הפניה קטן ותחנה הנמיץ מאפשרים תמרונים מצריינים בחנייה. לשרייד תצרוכת דלק נמוכה ביותר וחיסכון נוסף מושג הודות לטיפול הנשוט ולארווקה השוטפת החסכונית. לשריוד אמצעי בטיחות מתקוינוים ואביזרי

עכשיו, בכקשה, חוור אל הכותרת של המודעה לכוה לך וכון. אין לך שום סיבה וום כיאתקנה את הדייהטסו שרייר, לא תהיה לך שום סיבו להמשק ולבדוק ולהשוות אתה קנית את הקנייה חטובה ביותר בשוק האתה יכול לנהת בלב שקט

להתראות באולם הקנונה

...האקסטרא כבר בפנים כל רשימת האביזרים הר"מ הינה ציור סטנדרטי בדייהטסו שרייך * ואתה מקבל אותם חיום!

מכונית גדולה שעולה כמו מכונית קטנה ורגילה

שמשות כהות

מפשיר עדים אתורי

סובוריות: ידישים יטע - היד דרו הולך בכלי 188 (22 ביל 188 ביל 188 בילים הידים בילים מקוריים בילים הידים בילים היל מינים מקוריים בילים בילים ובירושלים גם מחסני חלפים מקוריים בילים בילים ובירושלים גם מחסני חלפים מקוריים בילים מחדים בילים מקוריים בילים בילים מקוריים בילים מקוריים מקוריים בילים בילים בילים מקוריים בילים בילי

הנה בעיצוב בלעדי

מראת צד נמישה מהדרת מועול מיוחד לבטיתות הילדים (בדלתת ממנול למיכל דלכ י מד דרד מיני

י מגב בחלון האחורי, שעון זמן (בדממים: אוטומטי, 5 חילוכים) בלם כנח וסרוו)

בדגט ווטורבו תוספות יתודיות

צננינים רדיאליים 13-145 צנויני 13 - 155 בדגם האוטומטי

דלת אתורית הנפתחת גם מנוושכ הנהג כמשבים אוריאפריים נוושב קדנני מתכוון (8 נעברי תנורות) מושב ונתורי מתפצל (להרחבת נפיו תא הניטען שטיחי לבד ושטירוי גומי

דייהמסו שרייד

סוכנות ראעוית:

מש בערמ - רחי חמסגר 38 תייא טלו 137021-03

יהואש החל לענות, אבל שוורצמן, מצל בירו עכשיו באספקה מיידית לל ניניו, ביקש סליחה ותוסיף את חילופי דנרים לספר שתוא עמד בכתיבתו. שמו של תפר היה בסינוור הנפוז הכתום."

שליונה," שאל גבריאל, משנוכח כי שר משתו מתאחר, באפשר להפסיק קצת עם הפוי?" בשום פנים ואופן לא." התרבז יהואש. הא רכן לשוודצמן ולחש בכאב אמיתי: -להם "ו רוון חלוציה."

שות בביקיני פועלי.

למהד שאלו הבנות.

TVD 979

סינליות פרוזו כאדום מבהיק כין שבילי

בנות," ביקש המייסד יהואש, בלא לעשות

שר הבסתון והחינוך והשיכון והרמטכ"ל.

על כמה התנופפו דיגלונים. יהואש האציל

יום תניני," אמר שוורצמן, מייסד ב',

ול דיניו, ואמר לגבריאל, מעיירת הפיתוח

בשבה אל תפסיק לעשות פו, רגלים לא נראים

עיעים היום לטכס הפתיחה והתניגי."

של, אלא אם כן ונם מתנופפים.

לתאש. הם לחצו ידיים.

-יו," אמרו הבנות, הגלו, גלו, גלו."

במד," אמר גבריאל ונשם עמוק.

-תו הגיני," אמר יוצאש לשוורצמן.

יום ווגיגי," אמר שוורצמן ליהואש.

תון של משק נענע. בבריכת השחיה השתכשכו

תוקם מדינה פלשתינאית מהירדן ועד הים לצידה של מדינת ישראל

.תגידי משהו," אמר יהואש.

יהואש טיפס עור מעט למעלה.

ירדניים פיטרלוַ לאורך גדר המערכת.

ער כדי כדי?" התפעמה דוחמה.

לראות את הכפר הערבי ביר נעה נע."

_כמובן, רוחמה." אמר יהואש.

לנסח את זה, – דרור." אמר ברגש.

"כטח," התרגש יהואש.

"בקרא להם דקל."

בזאת ילדינו נחנך חינוך למופת."

"הם נראים לי אנשים נפלאים," אמרה.

רוחמה האהילה על עיניה. שני חייילים

ללא ספק," הסכים מאוד יהואש. "הם בני

הוא הסתובב. "ושם," הצביע, "את יכולה

רוחמה הסתוכנה וראתה את אחר מפעוטי ביר

הוא מיישיר אלי מכט. יש לו שנאה

"סליחה," צעקה רוחמה לעבר הילד "סלח

-פה נחיה ופה ניצור, חיי חופש חיי, איך

"וואלה," אמרה רוחמה והניחה את ראשה על

שעורה זה לא יפה לבת", אמרה רוחמה.

אני מקווה שככל זאת היא תהיה.

והשאר נרשם בספרו של שוורצמן, ויופיע

את תתרגלי לזה. עוד מאהכי את זה. כולן -

בלונדינית," אמרה רוחמה. "למרות שוה יביא

לניכור עם עיירות הפיתות. לא איכפת לי."

"רוחמה", גער כה יהואש.

לאוך במועד המתאים.

בערינות. "תמציא משהו אחר." "אני לא יכול

כל־כך מהר," התלונן יהואש. "אני אדם חושב. זה

בתפו. "עם מוערון הסרט הטוב, כמו שתמיר

יהואש הנית את ידו על בתפה של רוחמה.

בעיניים," אמרה רוחמה, "טוב, אפשר להבין

נעה נע מיישיר מכט היישר אליה, המיישירה

"שם," אמר, "נמצא הגבול."

"הללויה," אמרה רוחמה.

אדם כמוני וכמוך.־

אליו מכט.

לנו, אנא∴

חלמו החלוצים."

בריוק."

"ורותם."

היטה."

"שעורה."

לא בא לי ככה."

ילי."

מרוע הם שונאים אותנו."

שוורצמו הסופר מיד הנג הגיג: גאני סכור שנם זה דבר שניתן לפתח אצלם," סכר. "נקודה למחשבה." אמר יהואש. "מתנ"ס גולדה מאיר לפיתוח הפו החלוצי. זה יפה מאור." -פו", נשב גבריאל כיתר משמעות. הרגל

התנפנף כעוז. יפה מאוד", אמר יהואש לגבריאל באתה כבר משתפר." ובאוזנו הוורודה של שוורצמן הוסיף:

"צריך לתת פידבק חיובי." -פו פור אמר גבריאל, הוא רצה להפנות את תשומת לב החברים למסוק השר שנחת ועשה

ברוח חלוצית." התפעל יהואש.

-רוח ציונית," הגה שוורצמן, והלך לכתוב גם

את זה בספר. השר התקרב, מיישר את חליפתו. בטעות הוא ניגש לגבריאל. "כה לחי," אמר השר לגבריאל. מגבריאל, איש הפו, נבצר לענות בהרחבה. השר הביט כגבריאל ושאל: -איפה

> הטלוויזיה?" יהואש התקרב אל השר, מחייך.

.יש לי עוד שני טקסים היום," אמר השר. "אנשי הטלוויזיה בבריכה," אמר יהואש

במורת רוות ציונית. השר ניגש לשתות פטל. חברי הקיבוץ וצוות וטלוויזיה החלו עולים מן המים. השר כיחכה ואמר: אתם אומרים פו, ואני אומר יום חג הוא לנו. עיירת הפיתוח נענע עולה על המסה.

"זה קיבוץ." אמר יהואש

אהה", אמר השר, גוככן מיהו החבר שעושה

"?10 מה נסיוננו לפתור את בעיות התעטוקה. לעיידות הסביבה. המשק יתבסס על מפעל ייצור כשם ממים ומרוח, ועל עדרי ככשים. ארוחת צהרים כשתים־עשרה. על כל חברי משק נענע מוטלת החובה לנשום, לאכול, לישון ולעכור. מקלחת לא על חשכון עכורה. בעת שירה בציבור והרקרה מותר לשנות את קצב הנשימה. ווהו."

השר צולם ונסע, עמוס רשמים ופטל.

עברו כמה ימים. יהואש הנרגש לקח את חברתו לחיים, רוחמה, לסיור במדבר. .פה עמדנו", אמר, בהרוח נשכה בפנינו, ואנחנו ידענו, במקום הזה יצמה חדר אוכל כולל מועדון,

אני חסרת מלים", התרגשה רוחמה. "כל כך

מכשיר למים קרים ולסודה, מגרשי טנים, בריכה ומפעל."

מרגש. לנו חלק בהסטוריה.

השטויות האלו כון הראש, וצאי עם צפרדע ירוק המתאים. מחר יבוא לכאן חבר של אבא, ואיתו אני לא יודעת," אמרה הנסיכה לאמא שלה,

מובלת אותם." מה רע בצפרדעים? - ום ידוקים

כנה צפרעים צריכים להיות. תודה לאל שתם ירוקים.

- אגי אוהבת כחולים.

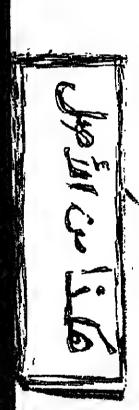
כמו כל החברות שלך. אום מצפים שאתותון עם צפררע, אכל אני לא - אמא, הם גם קופצים.

– כתולים זה ככר לא צפרדע תוציאי לך את מתרגלות. אולי עוד לא פגשת את הצפרדע

- מה, למען השם, את רוצה שהם יעשוז ברודאי שהם קופצים. אני זוכרת שכשהייתי

יגיע גם הכן שלו, צפרדע נורא מוצלח. אני רוצה שתהיי נחמרה, זה כל מה שאני מבקשת, שתהיי בחמרה. בסדר, נסיכה? רק הפעם, בשבילי. בו, טוב, אני אשתדל. אוף.

בגילך דווקא אהכתי את הצפרדעים כגלל שחם קופצים, מה יש לך, אני לא מכינה. הם רטובים

הציור המקולקל או נקמת הצייר

אלתי "קפה־אורתה"ו וסימנתי לעצמי על 😝 🧑 האצבעות כמה מכל מין. בעודי עסוקה במטכח באירגון הקפה־ אויתה וצלחות־ עם־עוגות – מכצע שתמיד היה די מטש־ טש אותי – שמעתי מאהורי את שרגא אומר: "אני רוצה לצייר אותך". הוא היה צייר ותיק ומנוסה, כך שלא היתה זאת אמירה סתמית. לא הגבתי, בעיקר משום שהייתי טרודה בחיתוך הלימון לשותי התה ודעתי היתה נתונה בעיקר לשמירה על הקו הנכון של ההיתוך. אלא שהוא חזר ואמר משהו בעניין הפורטרט

המטבח הוא טריטוריה מאוד לא מחייכת לאמירות מן הסוג הנ"ל, וזו היתה (גם בפעם השניה), עריין כגדר אמירה ולא הבעת משאלה. כמה ציירים שאני פונשת פה ושם אמרו שהם רוצים לצייר ושומרבר לא יצא מזה. רק פעם: כילדה בת שתים־עשרה, עם זוג עיניים גרולות, התופשות שטח מוגזם בפנים, יושבת כהבעה צייתנית כזו, כמו ילדה מהונכת, מפנימיית נערות משוויץ. הצייר ההוא היה בן־רור, שהיום הוא כבר צייר כעל שם כטריטוריה שלו. אני הייתי עבורו מודל חינם, שישבה שעות כגולם עם סלסילת תפוחים בידיה. הוא לא דיבר אתי ואני פחדתי להוציא הגה. חששתי שמא זה יקלקל את הציור. אני זוכרת כי עצרתי את נשימתי כאשר עבר מן ההצצה בי – אל הכר והמכחול. רק לפני שנתיים רכשתי את התמונה, בפרוסות כמובן, מפני שבודורי זכר לי חסר נעורי, היא חלויה אצלנו בצד, כאילו לא

אחריכך היו ציירים שפתם בלבלו לי את המוה... אכל נראה לי כי לשרגא היו כוונות רציניות, כשם שהכל אצלו היה רציבי עד אימה. גם מכע פניו המיוסר, עיניו הדולקות, מצבי רוחו הכלתי־צפויים, התפרצויות החימה ובקשות הסליחה המהירות...

לא היתה זו אלא ההקדמה ועתה אני עוברת לתיעור המעשה: אני יושבת מול כן הציור שלו ברירתו, באך כמוסיקת רקע. אל תהיי מתוחה" הוא חוזר. אבל הרירה שלו כה סטרילית, לבנה, בוהקת, כמו מעברת חלל. רק זה כלבר מכנים את הבנארם למחח. .חעשי הרפייה", הוא מבקש, .תעשי הרפייה".

מדוע אני יושכת אצלו שעות על גכי שעות? כאך יוצא לי מהאזניים. אכל שרגא אוחב את באך. אחר־הצהריים אחר אני מביאה לשם את ילדי בן החמש. שרגא רושם אותו בפחם בצ'יק־צ'אק. ומוסיף על הנייר "אחת, שתים, שלוש, אגי אחשוורוש". הפתם הזה שווה היום הרכה.

אני מתרווחת על הנ הישיכה האתרונה, אנחנו עריין עוברים לצלילי ויוואלדי, סקרלטי, כאך – חכורה שעוזרת לך להיות רפוייה ולשמר על פניך מין הבעה של עקרת כית

המשחקת את האינטלקטואלית. שרגא מתפעל מן התוצאות. אני אדישה. עדיין לא ברוד לי מדוע הסכמתי לשמש לו מודל לציור? הוא יודע.

כאשר התמונה גמורה הוא קובע פגישת סתר עם הבעל ומפתיע אותו כציור השמן של רעייתו. הבעל אותנו שרגא אל הפינה – נוכי מה חשבת הי פקח שומר כסוד את רכישת התמונה ועומד להפתיע את רציתי בך..." אשתו מחייכת. כולנו כה מבועית נולנו האשה. הצייר אינו מעניק הנחות לבעלים מאוהכים. התמונה (150 ל"י) נשלפת בערב יום ההולדת ממקום - הביקור עבר בשלום. סתרים ונקבעת בכותל המזרח של חדר המגורים. כל מי שבא אינו יכול שלא להיתקל כה. שרגא ממשיך לבוא כפתאומיות, להיות כלתרצפוי, להיראות מיוסר, עיניו בוערות כאש זרה. הוא מאזין לשיחות הסלון, שותק. נראה שהוא כז לנו, לכורגנים הקטנים, אלה שרגא נוסף מים. עיניים מזרות אימה. מקפן קל שאת נשותיהם הוא מצייר לצלילי באך ומפתיע בהם מקומו. יש בו משהו המבקש להתפרץ. להתפוצף, אי את הבעלים. התפרצויות החימה שלו עושות אותו חרדה ומחשבת את מהלכי למקרה שזה יקדה. מצעה אורה כלתי־מבוקש. שרגא נעלם, תוזר ושוב נעלם.

> חולפות שנים מספר. טלפון בחצות: הוא הבטיח להציג כפנינו את ירידתו הטובה ביותר, אשתוילשעבר. הוא אינו מגיע. עור כמה שנים חולפות. כבר יש לו -לשעבר" אחרת. שוב טלפונים בלתי־צפויים. לפעמים אנחנו מוצאים בתיבת המכתכים פתקים ממנו שופעי ידידות מוגומת.

מספרים לנו שהוא יוצא ובא במחלקה פסיכיאטרית, נושא אשה שלישית. שוב אושפו וככי ואת אני עדיין מוצאת פתקים שופעי־חום בתיבת המכתבים שהושמו שם ללא תיווכו של הרואר וללא ציון כתוכת למענה.

,4 .כשהופיע סוף־סוף, בגודל טבעי עם אשה מס. נראה היה גאה כי התמונה .שלו" משקיפה על החדר ממקום של כבוד. אך איזה שר השיא אותנו לגיות לו את אשר אמר על הציור צייר ומורה ותיקו ברואים", כך אמר, .שהצייר העניק לגוף שלך הרכה יותר תשומת לב מאשר לפרצוף".

ער היום הוה איני יודעת בדיוק מה היתה מחלתו. והדי אנחנו, הבריאים־ומנית, כה נרתעים מחולי־נפש, יותר מאשר מכל סוג אחר של חולים...

רק בבית, כשהסרתי את העסיפה מהציור נרהמתי לגלות את ה_תיקוך שביצע כה. ואא מדוו צבע יסור על הפנים וכך עשה אותם לחסריהבעה. בצר רשם את שמי באותיות גדולות. למה עשה לי ואת? וכך היא תלויה על הקיר מוכרת ממערכת יחסית

פניו של שרגא התכרכמי. השבנו, הנה תבא עתה

התקפת חימה. אין משמיעים לאמן כיקורה על

עבורתו. רק שבחים יש לחלוק לו, או: לשתוק אני

תושב שיש בכך מירה מסויימת של אמת" - הזק

התאהכנו – והתפרחתנו, התאהכנו – והתפכועו. פן

בתוץ משתוללת סופת חזרף. זקני העיר אומרים

שסופה כואת אינה זכורה להם. אני לבד בבית תבעל

בסוף העולם. בשעה עשר בערב מצלצלים מולת

כוס תה כאילו מתוך הרגל. סידב ב.לאר נתרן.

-תשמעי, בלי משחקים וכלי התה או קפה שלך. כאתי

כמיותר מירושלים כשביל הציור. מה אמר לך הציו

החבם התאז שהגוף קיבל סיפול סוב יותר פופנים:

יש לי כחודש הבא תערוכה במודאון ישראל. זו אות

העבודות שאני רוצה לשים. תני לי את הפורסום

נושמת לרווחה. שרגא כבר מעבר לדלת. ומאו אין

ציור ואיז שרגא. התערוכה במוזיאון ישראל לא נערכה

ועקבותיו נעלמו. עד אשר אני פוגשת במקרה את

הפסיכיאטר המטפל בו המדווח, כי שרגא מאושפו כבר

חודשים רבים. כן, הם מתראים לעתים תכופות. כן,

הוא מוכן לתווך ביננו בעניין התמונה. וכך אני פונשו

לבסוף את שרגא כבית קפה קסן. הוא יושב שם חיוור,

המיפגש כה לא מוצלח, ענייני, עוקצנה את

עיניים כבות, ובידו הציור הנדול שלי עסוף בעתונים.

הידידים שאת בותרת לך, איזה ענין יש לך בהמז כמה

שנאתי לבוא אליכם..." אני שוקלת כל מלה, אבל כל

מה שאני אומרת מתקבל כהברוה עויינת. בעצם, איני

יורעת איך לטפל באדם מרופרס, נרדף, הצדי־אישיות-

לאחר דקה – מבוקשו בידיו. לאחר דקותיים אני

ואחזיד לך, אחרי התערוכה, עם התיקונים".

שנה אחרי.

עוד כמה שנים תולפות. אני מגלה את שמו כמסגרת שחורה. לאחר ימים מתקשר אלי בע: באטלייה של אבא מצאתי ציור שלך. האם את. מעוניינה לראות זאתו".

אנחנו קובעים מפגש בכיתי, אך כרגע שאני פותחת את הדלת כפני הבן הוא נראה מאוכוב. גלא, ד לא את בציור. אבל שמך היה רשום על הציור... האם ירוע לך על תמי אחרת: זו היתה אחת העבודות האוערונות של אבא. מצאנו אותו מוטל ללא רוודהיים כקירבת הטלפון. כנראה שניסה להועיק עודה. היה לו

אני מראה לכן את הציור המשופקימקולקל המשקיף אלינו בסלון. עכשיו איי יודעה מדוע דאג שרגא לקלקל את הציור. כך סגר חשבון עמנו, עם החברה שתיא רצה לא דצה בה. החברה המרוכעת, שנה מנישים תנה או קפה כספל תרסינה ומי שרוצה מקבל גם תוספת עונת שוקולר. הוא שנא את תפקירו כצייריתצר,

32 Biaéaig

WARNER HOME VIDEO

MINITER THE ENTERNAME

LOSS TO CULTY א על חבל מתוח 🖈 יפהפיות במלכודת 🖈 דופקים את המאפיה 🛨 גשם סגול 🛨 הביאו את ראשו של אלפדו

גארסייה 🛨 לבבות טגולים 🖈 השחר האדום 🖈 חטיבת השדים * משחק מסוכן * ג'אגרנאוט * בדרך לחזית 🖈 גרמלינס 🖈 חגיגה במשטרה 🖈 העולם לפי גארם 🛨 מסביב לעולם ב-80 יום 🖈 חמישה ימים בקיץ עיר לוחטת * פושע בשרות החוק * חזיז ורעם * מפקח מקלסקי ★ החוק הוא אני ★ הסוף ★ רצח בעיניים * המתופפת הקטנה * מעבר לרחוב 110 * שוד שנות השמונים * במעגל חכסף 🖈 המכה הגדולה 🖈 תעלומת הכספות בשוויץ 🖈 ועוד ב־300 סרטים אמריקניים מובחרים של "וורנר" ו"יונייטד

"ארטיסטס

לשטרים מתדירים

את הסרטים חמופיעים מעלה ניתן להשיג בספריות הרשומות מטה בלבד <u>ואינם</u> ניתנים להשכרת בשתות חשיווק ובסניפי "אימפריח של קולנוע" **

A SERIE CL.

WARNER HOME VIDE

הכובתווים 5 סרטים מצויירום עם כסקול בשפה העברית

WIRNER HOME VIDEO

בנאדם כבר כמה שנים טובות בפנסיה. אז תעזבו אותו קצת בשקט. אבל, לא. כל פעם נזכרים בו, אומרים לו: תיימקה, בחייאת עיונאק, בוא לאיזה שנה־שנתיים, תרים את הענין. אז הוא בא ומרים וחוזר למנסיה שלו. הבנאדם לא זקן, בכלל לא, אבל עד שהוא מספיק לתתנל למעמד המוזר הזה של פנסיונר, זיו לנו חומות בארץ הזו, ואילו בתומות היו שערים שדרכם באים אל העיר יוצאים ממנה, אולי היו מציבות שם נוכרים שדרכם באים אל העיר

היו לנו חומות בארץ הזוו, ואילו בתומות היו שערים אותו ממוחתו. אילו היו לנו חומות בארץ הזו, ואילו בתומות היו שערים שדרכם באים אל העיר ויוצאים ממנה, אולי היו מציבים שם כורסת כבוד הדורה ונותה, וביום טוב מושיבים עליה את חיימקה שיספר למתקהלים את סיפוריו, שהם סיפורי ארץ־שראל, נשמתה, מעללי בוניה ושומריה.

ארץ ישואה, נשלה בווה משלה.
אבל אין חומות ואין שערים, או החליטו לעשות ספר גדול, עם שנעון של
סיפורים, עם ציורים של חיים טופול. בשבוע הבא, באיזשהו יום, עושים לו נפ
עצרת הוקדה, שיבואו אליה מאות מכירים ומוקירים. מה מאות – אלפים! יתיו
שם חיילים אפורים וושכחים ואלופים רמי תהילה, יהודים ודרוזים וצ'רקסים
ובדואים – כולם חלק בלתי נמרד מההיסטוריה שלו, מהחוויה שלו,
מהפולקלור שלו. כולם שחקנים ראשיים, שחקני מישנה וניצבים בתיאטרון
הפרוע והנפלא הזה ששמו ארץ־ישראל. את דעיון הספר הנה, לפני שנים, קצין
מודיעין מצה"ל, שלימים הלך לאקדמיה והפך להיות ד"ר אבשלום שמואלי
מהמחלקה לגיאוגרפיה של אוניברסיטת ת"א. שמואלי תה והלך לעולמו
בטרם הוציא את דעיונו מן הכוח אל חפועל. את המשימה חדים רויאל ממט.
חיימקה לבקוב וחברין".

שם טוב ,חיומקה לבקוב וחבריו". מפני שחיימקה בלי ,חבריו" זה לא
חיימקה, זה כמו לצייר עץ בלי עופים, בלי עופים, בלי עלים. ואילו ,חיימקה
יוחבריו" זו המות מצב אמותית, הנף נשימה אחת. שהרי מי כמו חיימקה
איש־רעים־להרערועע. כולם חיי חבריו של חיימקה. לאורך הדרך הארוכה
משדות יבנאל, דרך פלוגות הלילה של וינגייט (,אני הייתי מראשוני
המתגייסים ומאחרוני המשתחרים"), קרבות סג'רה במלחמת העצמאות וגיוס
הצ'רקסים לצה"ל, ומיבצעי מודיעין עלומים עד הרי כורדיסטאן והרי השוף.
יהודים וערבים, דרוזים וצ'רקטים – כולם אהבו אותו, את מה שהוא מייצג
ואת מה שסיפר בלשונו המיוחדת, שהיא, איך להגיד, עברית גלולית, מתובלת

בטינקרים חוינותים של המחדן. הסיפורים שמספר הספר על תיימקה וחבריו וסביבתם חנושמת אירועים – דור שלם של אנשי מעש מופלאים – מגיעים עד לקרבות סג'רה ועד למגוי חיימקה כמפקד יחידת הצ'רקסים. אבל בסג'רה לא נוסדה מדינת תיהודים ובסג'רה לא תמו מעלליו של חיימקה לבקור. והקימינה מיימים

חיימקה כמפקד יחידת הצדקסים. אבל בסגירה לא נוסדה מדינת תיהודים ובסג'רה לא תמו מעלליו של חיימקה לבקוב. והסיפורים זורמים ונמשכים.

אז יושבים לתוך הלילה לשמוע אותם. מחזיקים ספלולי קפח שחור באצבעותיים, מאזינים בשקיקה, מתייכים בהנאה. חיימקה לא מדבר מלים. הוא מדבר צבע ומסיקה. הוא לא מדבר על אחרים. הוא משחק אותם. מדבר על דברים שהיו, חלפו, תמו ואתה רואה אותם מתרחשים לוגד עיניך. והכל מתובל באגדות ובמשלים, בלשון האוטוטית של האירוע, אותה אות מקהק אחד מקרא ואחד תרגום. ואיש אינו מהבתותו ולא נאות ולא מפהק. כי חיימקה הוא אלוף המספרים, המבשל את אירועי הארץ ודמויותיה בתנורו האישי ומגישם לאורוזיו בשטעמם מופלא ומרותק. חרים רגב מהשדה. תן אותו בידן, הוא ימולל הוא ימול אותה בין אצבעותיו, יחייך ויספר לך אגדה. השמע צניפת סוס והוא יחייך, אותה בין אצבעותיו, יחייך ויספר לך אגדה. השמע צניפת סוס והוא יחייך, אותה בין אצבעותיו מרשים מרתק מן הימים החם, לפני היות הג'יפים, ישלוף לך בו במקום סיפור פרשים מרתק מן הימים החם, לפני היות הג'יפים, ישלוף לך בו במקום סיפור פרשים מרתק מן הימים החם, לפני היות הג'יפים,

ב-1958, שבע עלילות ועשיר בחוויות ובחברים, הגיעה עת פרישתו של חיימקה לגימלאות משרותו הממושך בצה"ל. את הקדנציות האחרונות שלו עשה כמפקד ביחידת המיעוטים ובתפקידים אחרים. את יעודו בעיטוק האזרחי הוא מוצא כקצין הבטחון של קו צינור הנפט אילת־אשקלון־חיפה. כשמפעם לפעם "שולפים" אותו משם למשימות ממלכתיות אלו ואחרות.במסגרות אלה הוא מגיע אל הזקן האגדי בהרים הגבוהים, והסיפורים האלה עוד יסופרו פעם. השנים נוקנות וגם עת פרישתו מקו צינור הנפט מגיעה. ועוד בטרם מספיק הבואדם להכין עצמו לחיי גימלאי, פורצת מלחמת ששת הימים, וכבר באים אליו ואומרים יאללה חיימקה, תלבש את המדים, תבוא לתת כתף איזה שנה־שנתיים.

ופתאום הוא שוב קצין בצה"ל, סובב בדרכי יהודה ושומרון וגולן. כשפורצת היילחמה בלבנון מעבירים את תחום פעילותו לשם, כמי שהיה אחד ממפקדי יחידת המיעוטים בצה"ל ורכש את אחדת תעדה הדרוזית ועשה לו בקרבה הרבה חברים נאמנים; כמי שלמד את הליכותיהם של הדרוזים, דרכי חשיבתם, רזי התנהגותם ועגתם המיוחדת – רק טבעי היה שבבוא העת יתוודע אליהם גם במחוזות מגוריהם שבהר הלבנון. וכך, יום לא בהיר אחד הוא עולה צפונה, ווכנס לתחום הדרוזי כשאתו דרוזי ישראלי, ידיד משכבר הימים.

ם הולכים אל כפרו של אבו־שקרא, שהוא המנהיו העליון והרועה הרוחני של העדה הדרוזית בלבנון, ובאים אל ארמונו. מכניסים אותם ללשכתו ההדורה בקישוטי מזרח של האיש הזקן. תיימקה נפגש לראשונה עם עם אותו דרוזי בעל עינים חכמות וזקן לבן היורד על פי מידותיו. כנחוג, מחליפים הצדדים דברי נימוס וברכה, מרעיפים שיניושיה סחור סחור, מתבלים דיבורם במשלים ידועים וברמזים שלעולם לא תוכל לפרשם חד־משמעית, וכך תוחים איש על קנקן בן שיחו וקרבים לאט ובזהירות לתחומי הענין שלשמו נועדו. ועיניו של הישיש לבן הוקן נודדות כל העת בין שני הישראלים הניצבים מולו, עד שהוא מרים את ידו ואומר: ועכשיו, אורתי המכובדים, אנא באורבכם, גלו לי מי מכם היהודי ומי הדרוזי...

קשריו האמיצים של לבקוב עם הדרוזים מתחילים עוד בימיה הראשונים של המדינה, כשהתמנה לאחד המפקדים של היתידה החדשה בצה"ל – דרוזים שנימנו בעת מלחמת העצמאות על כוחות האויב, השתתפו בהתקפה הגדולה על רמת־יוחנן, ולאתר מכן כרתו ברית עם צה"ל ומדינת ישראל – ברית העומדת עד עצם היום הזה. חיימקה רכש לו שם חבר טוב, את איסמעאיל קבלאן, שהיה פקודו ולאחר מכן טיפס ועלה בטולם הדרגות בצה"ל.

נראה אותך. שוחט יהודים"

מלחמת העולם השניה הקימה פמשלה המנדאט חבריטי מחלקת אסבקה שתפקידת חיה לחביא ולארגן מזונות לארץ ישראל. חברה בריטית, "האחים סטיול", קיבלה את חרישיון לאספקת מזון ושירותים באזור חמזרה התיכון. בין חשאר ייבאה החברה בקר, בשר וצאן; מאות אלפים של ראשי צאן ובקר, נ'מוטים ועוד הרולו להגיע לארץ. חווברה חקימת כמה תחוות השגר לבחמות (קרושיונת). בצמוד הוקמה קרנטינה ענקית ובת נכלאו אלפים רבים של צאן ובקר, שהובאו לכאן מעיראק, טוריה, פרס ותורכיה. בקרנטינה טופלו בעלי־החיים בידי מגנון גדול של בקידים ואנשי מקצוע. וטרינרים בדקו שוב ושוב את הבחמות. לאחר חטנד של כעשרת ימים, כאשר חוברר מעל לכל ספק שבעלי־החיים לא חביאו עמם לארק מיני מחלות ומגפות, חוחל במאבפתם. תייתה זו בעייה להאכיל את כל אלמי הבחמות עד שיגיע זמן שחיטהם. האיכרים במושבות סיפקו וזציר, קש ותבן לשלטומת במחירים המוים ששיפרו באורח משמעותי את מצבו הכלכלי של

ממונת על האבסת בעלי־החיים בקרנטינה של צמוז חציע לשמואל שולמן, המוח'האר של יבואל, לארגן משמר יהודים לצעול כקבוצה קבלנית לכל דבר: היא הקבל לידיה עדר נהמות, רכוש הממשלה, תראג להאבים אוהן כדי להחזיר לבחמות את תמשקל שאיבדו בתלאות דוך, ולנסוף תעביר את הבחמות לבתי חמשבחיום בכל רחבי חארץ. שמואל שולמן החלהב מהרעיון, והציעו לחברים נוספים במושבה, כך הוקמה קבוצה הקבלנים, שחבריה היו שמואל שולמן, דוד יצחקי, חיימיקה לבקוב, יוגץ ויעוקילת מייול. עתת משהוטר החשש מכוחות גרמניים שיגיעו לארץ, חימש: הבחורים מקור פרוסה לחם ולמשפחותיהם. כדי שיוכלו לקבל את העבודת מטעם חברת "האחים סטיל" מין צריכים לחפקוד עירבון בשך אלף לירות. דוד יצחקי ושע לתל אביב וחביא מאבית של אשתו את שכום חכשף חודרש. מיד לאחור שהפקידו את העירבון, קיבלו ליודיתם אלמי בתמות. הם קיבלו חצי גוש ליום בעבור כל ואש בקר. את העדרים חוליכו לבקעת יבואל, שם רבצו וחעלו שומן. החמישה הס לם מוכרים לרש, משבטי הבדואים בסביבת, והנקידן בידיותם קבוצות עדרים.

חגם שחייתה חכנסת נאת בצד חקיסוק, חיו בעיות יומיומיות רבות. על תרועים צריך חית לחשגית שלא יגובו, מאחר שתם לא בחלו בכך. על חבתמות היה צורך לרושניה שלא יחלו ולדאוג שיעלו במשקל. מדי כמת זמן היה מומיע בציג הקרנטינה ובידו הוראות משלוה. כאן צריך היה לחעביר המשל אלפים ראש לחיפת, ופת צריך לחעביד עדר מיול לבתי המשבחיים שביוןשלים. ואו חחלת חודידת הגדולה. חעדר מלוות בכארבעה רועים ערבים, שאליהם הצערף בדרך כלל אחד הקבלום, היה יוצא למסע איני בן כמה ימים. בלילות היו

איסמעאיל נודע כלוחם ללא תת, שטיים את שרותו הבטחוני כקצין ומה כשגבר משופם על גבו של סוס, עם רובה תקוע אלכסונית באוכף, היה משאת במשמר־הגבול, ואילו היום הוא בעל־בעמיר בכפרו שבבדמל. בו משק או דרכו ומשרת כסרן בצה"ל ואילו בתו מתפרסמת כמשורות דרוזית. כשחיימקה ואיסמעאיל נפגשו לראשונה, הדדוזי הוא בתור צעיד. לימים

ולאחר שצבר נודש של פעילות ונודע כאחד הקצינים הנועים ותנאמום שהעמידה העדה הדרוזית לצה"ל, איפשרו לו השלטונות להטתון ללבון, כי להגיע לחצבייה ולשאת שם את בחירת לבו. נועו כדרכו התנוב איפשעיל קבלאן דרך מוצבי האויב בצפון אל תחום לבנון, והצליח להניע בחוד אל אחיו הדרוזים שבחצבייה. לאחר שבחירת לבו נהפכה לאשתו תחקים, כילה מזוג הצעיר את ליל הכלולות במסע רגלי מפרך דרך הואדיות ושדות הפקשת בחזרה לשטח ישראל. אוחז בידי כלתו הטרייה חמק אתה בין מצבי תנול ורק בדרך גם לא נקטלו השניים בידי פטרול ישראלי שלא ידע דבי על ת האורחים הבלתי צפויים.

בפעם הראשונה שלוחמים דרוזים בצה"ל הורשו לבצע פשיטה מעם לגבול, היה זה בנגב, בפעולת תנמול אותה ביצעו חיימקה ואנשי יחיחה הועל עליהם לפשוט על שבט בדואי שישב מול יתיר, בדדום הד חברון שהיה הח שלטון ירדך. אנשים מהשבט הסתננו לשטח ישראל וביצעו מעשה וובלו. חיימקה ולוחמיו הדרוזים, כשבתוכם ידידו ורעו סגן־משנה איסמעאל קבלא, חצו את הגבול, ביצעו את אשר הוכול עליהם לבצע, ושבו חזרה לתחם שוא כשאיום שוכחים לנהוג לפניהם כמה פרות וקצת צאן: שיהיה מו לבשל במטבה היחידה ללוחמים הדעבים. לא עוברות הרבה שעות, מגדן חייפקה לבקוב, ואני מקבל מברק כי עלי לצפות מחר לצוות של אג"ם מיבצעים שיבוא לתחקר את הפעולה. מה צוות, מה לתחקר. אל תשכת, ועי וידידי, הוק הא שנות החמישים. במדינה צוע. המזון ניתן בקיצוב, במנות קטנות. הבשו הא מצרך נדיר מאוד. הג'מעה במטכ"ל יודעים שחזרנו ארצה לא רק עטורי וצחון. אלא גם גם עטורי פרות וכבשים ומה לא, ונפשם יוצאת לאדותת בשר הנונה. ומי אנחנו שנמנע מהם את התענוג.

והטבחים שלי ניגשים למלאבה, להבין כירה כיד המלך לאורחים תושונים ובשעה היעודה מגיעה למתנה הרחוק והנידה שלנו שיירת ג'יפים, שוסה

חיתה זו "הסתערכות" יוצאה מן מכלל. הקבלן היוצדי שהצטדף למסק מצי היה בימי ועוסע בעולם שכולו ערבי. השיווות, הסיפורים, תדווי, היו על שונה המזרח. כאשר תחלו לחעביר עדרים שלמים לבתי המטבחיים בירושלים, מח חיים קח למטח הפלמ"ח וביקש שיצרמו למסע זה שלושה ארבעה בחורש מתפלמ"ה. "המסע תוה מחוות שיעור מעין כמוהו בשדאות וסיירות", נפק חיימיקה את הצעתו. ואבן, תהצעה נתקבלה.

במשעות לירושלים דרך ביתרשאן, טירת־צבי ומעלוו־אדומים, בינות לנביי המלאחים ומאחלי הבדואים, צורפו גם כמה בחורים מהפלמ"ה. אה הנקק יקדווים ורימונים – הטמינו בתוך צמרו של האיל הגדול ביותר בעדר. כלילות עול נשבח רוח קרה במדבר, ישבו צמודים אלו לצד אלו יהודים וערבים והשומנו

מדי פעם, נאלצו לתומודר בבעיות שלא ידעו מעולם. כמי המקוח שאינע עם עדר של כמאתיים נימוסים שתגיעו ממוסול שבעיראק. היו אלה ניבוסים ענקיים שלא נראו עד כח בארץ. חגמוסים הארצישראליים, שרבצו נביצה החולה, נראו כחובים לעומתם. אותם נימוסים ממוסול, בועיוום ריה של מים. דכר לא יכול חיוז לעוצרם, חם חיו פורצים בשעטה פראית לכיוון מקור המים. כאשר תעבירו את העדר ועברו סמוך לירדן, נכנס כל העדר פוימה לחוך הוד. במשך שעות אדוכות עבלו (עשו חכל כדי להוציאב, אך לשווא. רק לארור שונה את צמאוום, ניאותו הג'מוקים לחמשיך בדרכם. הגרוע מכל היה כאשר עבה סמוך לקיבוץ או למושב, והנימוסים הריוון את ריוז תמים היוצאים מן הממטחה חעדר היה מדץ לחוך הצד המשק, רומש בדרכו את הדשא וצמחי הנוי. בקופי רב הצליחו לסלקו. כשוצם מלון

אחד חמשעות, ביום חורף נשום וסועה שלה אחת הפרות ומתה. חודיעו על כן לחברה, ששלחה רכב כדי להעביר את הבהמה לקרטינה בהיפה. היה זה בשעוה אחריהצודוים של יום שישי, ועד שנברו לוועמים את הבחמה, תחלה החמה לשקוע, חייבוקה נסע עם הנהג לקרנטינה, כשובנטו לתיפה, יבול היה וחיים לה לחבחין ביחודים הממחרים לביה יחבוטה לקבל את מני השבת. הניעו לקרוטינה חורידו את הבחמת. השכח שורה בכל, וחיים קרו נותר לבדו בקרנטינו, יחודי יחיד בין כארכעים ערבים, עובדי הקונטינה. עקב השעה המאוחדה, החלים קיית קה שאין כל טעם לחוור בלילה ליבואל, קוח לעצמן בחווה ספובה מיונה

מים בקצונים שופשם יוצאת לתחקר את נפלאות המטבח שלנו. ואז, מציח בעיצומה ודעתם של קציני המטכ"ל זחוחה עליהם, ניגש אלי ומוסאל קבלאן, אצבעו על הברול היחיד המפאר את כותפותיו והוא אומר אמשע אבריושוף, זה הזבון לדבר איתם שיוסיפו לי ברול נוסף. זה לא הזבון, בישיב לו, ובי אנחנו מארחים והם אנרחים. לא נאה לנצל הזדמנות כזו. מה הלא יודע, הוספתי ואמרתי לו, כי מחרתיים אני מיומן אליהם למטכ"י מין כלשה, ושם אדבר איתם על הדרגה שלך. נחה דעתו עד שהגיע פתאום פקום מדיעים לי כי הפגישה האמורה נדחתה לשבוע. מה שבוע, איפה מש - מדעק איסמאעיל קבלן – עד אז יגמרו אלה לחרבן את כבדי הבקר

מאן שוללו אצלנו ולבם לא יהיה לדרגתי...

לא קשו עם אותה כירה ולא תודות לכבדי בקר וצאן, זוכה איסםעאיל קל מוצת הזמן לכמה וכמה -ברזלים". במלחמת של"ג זכרו את הקשר פודו והחק שלו עם חצבייה, ונייסו אותו כדי שישמש שם מושל צבאי, תושל אחד האזורים הדרוזיים המובהקים שבלבנון. ואם היה זה אזור שקט פות שלא טרד יתר על המידה את שלטונות ישראל, הרי זה בזכותו של יששאיל קבלאן. מאחר יותר, כשהחלה ההתקפלות מלבנון, נשלחו לשם מת וקבלאן כדי לערוך -ערבי הסברה", להבחיר לתושבי האזור הזה כי הם מותקו וכי אנור הבטחון שיוקם יסייע להבטחת שלומם מפני דורשי רעתם. שנאחד, מכו היימקה, אני מסתובב עם קבלאן ברחובות העיידה, הולכים שוקים, תולכים ושותקים. קר, רוח, שותקים. תפשתי בידו של איסמעאיל פמה לו: אם הדע מה אני חושב ברגע זה, סימן שאנחנו באמת הברים בלב עם איסמעיל קנאלן: שניהם נזכרו בלילה שחצה את הגבול עם כלתו. מש מודאי שאני יודע, הוא משיב לי ללא היסוס, אתה נזכר עכשיו בסיפור ת, משני הרבה שנים, איך בלילה סוער וקר כזה יצאתי מהמקום הזה מחזיק ההפלאשתי ובייה, בעודה כלה צעירה, ואנו עושים את דרכנו בהסתר לעבר של השואלי, מבלי לדעת אם נזכה לעבור אותו חיים. מה לעשות, מחייך יופה בסיפוק, על הסיפוד הזה בדיוק הירהרתי בזמן שפסענו שותקים

> מסקה לבקוב. אריח ססנוני בכותל סיפורי ארץ־ישואל. בנו של אלחנן יצחק לבקוב מפלך פולטבה, שהינו מאוקראינה לארה"ב וסובב שם כרצען מומחה בחוות חקלאיות, למד את עבודת האדמה, צבר ממון מאומנותו, ועלה בראשית המאה לארץ־ישראל. מצא קורת נג ראשונה ב-הוטל" של חיים־בורך ביתו, עבד בפרדסי פתח הנקוה, התגלגל לגליל, חבר למתיישבי שואל, שם הקים את שבט הלבקובים הארץ־ישראלי, שחיימקה הוא הבכור שת במאודעות 1936-39 היה חיימקה טמל ביחידת הנוטרים, -גפיר" עם מת קולמאק" שעיר, ואחר־כך אחד מעוזריו של אורד וינגייט בפלוגות מלה הנדעות. במלחמת העולם חדר ללבנון וסוריה כאחד המסתערבים

מוֹמִיס שׁלול, ווכנס למתכן לישון. כשראו זאת העובדים הערביים, שחתארגנו שה לאותה עדב משותפת, פנו אליו בקריאת: בא ועעד עמנו ארותות-ערב".

הישקה הבין, שהערכים בסוחים שהוא ערבי כמותם. עובדה זו הרגיעה של ושא וענה להומנתם. עוד הם עסוקים בהכנת הארוחה המבוונר שביניהם פות: ביאללה, נתפלל תפילת ערב".

חובה כולוו ותחולה להכין פצמח לתפילה. היים קה נשאר יושב במקומו. אופן אינך בא להתפללד"

אלמה", ענה הוים קה, אני עדיין לא טימרהי אה עצמי היום". תשו לו למשו ופרשו לחם לחפילה. כשהגיעה שעת השינת העדיף חיים קר ון נפתבן למרות שתעדבים הומינו אותו לישון בחדרים יחד עמם. "אחרי מ", שפר לימים, "לא נפלתוי לחבודה של ל"ו צדיוקים. אמנם תם חיו בטוחים של ערבי, אך משתיקה סעות אחת קשנה שלי, ואני אמצא עצמי בכוקר חלוי

נקש בנוקר התעורר היימיקה לקול צעקות מוזרות, כמותן לא שמע מעודו יש לצאת תחוצה וראה דיר של חזירים. היתה זו הפעם הראשונה בחייו תמל מדעה חזירים. התברד, שבתזירים אין מעמלים ערבים מוסלמים אלא אך ין עבים מצרים. חיים קרו פרש משם ביורקו יריקה עסיסית. אחד העובדים משתמים שראה אותו יורץ באדיקות כזו, הצערך אף הוא ביריקה הראויו התבד, ואמד: -ילען אַפוּחָם, ילען אַבוּ צַּהְבָּם (קללה עליהם, קללה על

שעות הבוקר המאוחרות עלה חיים'קה על אוטובוס ערבי ונסע לנצרת. כאן נכנס דעד ארבעה עדבים למונית ונקעו לטבריה. יושבי תמונית היו בטוחים שכולם ^{שבום}. כל חדוך החליםן דברים, כיצד לשחוט את היחודים, כיצד לאווס ישוחתם ומה יעשו ברכושם. כאשר הגיעו לטבריה ירדו כמה נוסעים ועלו שוש. הנתו הקכים לנסוע חלאה לכיוון צמה וביתישאן. בטבריה עלה למוניה ינה, שחיוביקה חכירו היטב, ולרגע חשש שהערבי יותה אותו, אך חלה לא מדי הי ילח ולו בומו שוווא מכירו. משחניעו שמוך למושכה כנרת, ביקש חיים'קה שות שיעצור לו. כוונתו הייתה להמשיך מכאן בדגל ליבניאל.

את חצה לדוה כאנו" שאל תותנ בתמיונות, בוחדי כולם יתודים בהו" תעקש, עצר את הרכב בהזחירו אותו מפני חיהודים. מים לה מתח את דלת תמונית ויצא. אחריבן ומנה בזריוות לעבר תערבי שישב שוך לות (אות העדבי שהדבה יותר מכולם לטבוח ביהודים בהבלימיו), הפס אווי כחוקה בראשו, וחצמיד את האקדה לרקתו: ..יא כלב בן כלב, כל חדרן

את שחט יחורים. רד מתאוטו ונראה אותך". המנית הייתה כמרקותה. הערבי לא יכול היה: לתוציא הנה מניו מחמה שימו העוד של חיום קה. מגרונו בקעו רק קולות חירחור מוזרים. יתר הנוסעים שום לודנים את חיום קה ולהפצער בו ששפה מהערבי. לבסוף הרפה חיים קד שועור ויוק יריקה הגונה בפניו. נתנ המונית מיושר להפתלק מהמקום.

רזיאל ממט

(מתוך שלום על הרובים" בהוצארו משרד הבטחון)

תקופה שחיימקה נקרא מוזדש אל הדגל ועשה ביהורה ושומרון, פנה אליו אחד 🕮 מידיריו היהודים וסיפר לו על ערבי קשיש המועסק במפעלו וטוען כי בשנות התמישים הציל לוחם יהודי מצוע שהושאר בשדה בידי וזבריו. הערבי אמר כי בזכותו מתר הלת בחיים. לא שהוא מבקש עכשיו חודה ופרס על מעשהו, אבל הוא סקרן לדעת אם הבחור הזה עדיין חי וקיים. מאד חיה שמח לשוב ולפגוש בו, שכן הבחזר חזה הוחיר עליו רושם עז באומץ לבו. פצוע וחסר אונים, כשהמו־ זת מול עיניו, היה הבחור הזה מחייך ושר לעצמו שירים. כך סח הערבי. חיימקה עושה אחד ועוד אחד, שנות החמישים, פצוע ישראלי שנותר בשטח האויב, באזור אותו מתאר הערבי, לא דחוק מקלקיליה – מי זת יכול לחיות אם לא ניבלי חקטן, שיצא לפעולה עם חבריו, נפצע, ודרש מהם להשאירו זלהסתלק, אחרת ייררנו גם הם. השיר אותו שר לעצמו כדי לעודד את דותו בחשכה היח ..קול

התותחים נדם, שדה חקטל תחייתם". יום אחד התפנה חיימקה לארגן מיפנש בין השניים. בינחיים חלה חערכי וימיו היו שפורים. יצאו ג'יכלי וחיימקה אל הכפר הקטן שממודה לקלקליה. וההקכלו בכבוד רב בדיוואן של הכית. הדלת ופתחה ואל מתדר וכנט בחור בריא הנושא בזרועותיו ערבי צמוק וחולני, שכבר אינו מסוגל ללכת בכוחות עצמו. רק על פי כתם מתחת לעינו של השכיב־מרע זיהה יצחק ג'יכלי את סמל המשמר הלאומי הירדני שנילה אותו עם בוקר בוואדי, מתחת לעק, שם השאירו אותו חכריו

הלותמים כאשר נקוגו חוורה לתחום ישראל. בלילה חיו יריות, סיפר הערבי החלוש והנרגש את סיפורו. סיכלנו הוראה לצאת עם אור ראשון ולסרוק את הסביבה. באחד הואדיות, ליד עץ, גילינו דמות אדם. אמרנו לו "מרחאבה", זהוא ענה לנו בעבריה "שלום". ודהמנו. "אל המקרבו", הוא הזהיר אותנו, "יש לי מצצח".

אחד מאנשי ביוון אליו את הדובה ולחק על חהדק. הסטתי את חקנה שלו והיריה גודתה באויר. גערתי ביורה ואמרתי לו שלא כך מהגים כאדם פצוע וחסר אונים. אבל היתודי הפצוע בכלל לא נראה לנו נרגש ומכוהל. "לכן תביאו קצין", הוא אמר לנו והמשיך לשיר. אומץ לב כזה לא פגשתי בחיי, סיים הערבי את סיפורו. ואו אמר לו ג'יבלי:

עכשיו אני מבקש ממך הסבר. אחרי זמן מה הגיע למקום ג'ים עם חיילים ירדניים. וחם, דבר ראשון לאחר שהשתלטו עלי, ניגשו וחורידו לגם סטירות לחי. עד חוום תמוח הדבר בעיני. פשוט מאוד, התחייך הערבי חיוך מיוטר, הם היו נרגוים מהעובדה שלותמים ושראליים מסתובבים בלילה באזור הכפרים שלם, מתקיפים מחנה צבאי ירדני. ומח שאנתנו מצליחים למצוא בבוקר, ובמקרה. זה לוחם פצוע שלא יכול לווו

אבל זה המרל שלמ, הפלשחינאים. תמיר בין הפטיש והסדן...

(אנשי ה-הגנה" שהתתפשו לערבים) ופעל שם נגד כוחות וישי. אחד מאחיו, צביקה לבקוב, היה סמנ"ד גדוד 12 של -נולני" במלחמת העצמאות, לוחם נועו שנפל בזמן הפלישה הסורית לעמק הירדן בקרבות הבלימה ליד משטרת צמח. חיימקה השאיר את פלוגתו באזור כפר תכור, ווסע ליבניאל לחלוויה. לאחר סתימת הנולל שאל אותו אביו: ממתי אינך מתגלחז מאז נודע לי על מותו של צביקה, השיב חיימקה. לך להתגלח, עכשיוו פסק אביו.

אבל, אבא, רק עכשיו קברגו את צביקהו התריס חיימקה. לך להתגלח, עכשים ציווה האב, ואני רוצה שתתגלח כל יום. את דיני האבלות תשאיר לי. אתה במפקד פלוגה, חייב להופיע בפני אנשיך בצורה

מכובדת ולא להוריד להם את המוראל. חודשים מספר לאחר מכן ילדה אשתו של חיימקה את בתם. קראו לה צביה, על שם צביקה. כעבור עשרים וארבע שנים נישאה צביה לעמית ברחורין, בן קיבוץ עין־השופט. במלחמת יום־הכיפורים נפל רב־סרן עמית,

איש סיירת מובחרת, במבואות איסמעאליה. זהו זה הבנאדם בפנסיה. סוחב על גבו מלבד הסיפורים גם שבעים שנות חיים. אבל כבן הגזע הגלילי אין השנים ניכרות בו. אלה, ימח שמם, לא מזדקנום. אלה, ימה שמם, ברק הקונדסות והתמדנות תמיד בעיניהם. תראו אותו אוך הוא נהנה עד עצם היום הזה לתקוע כף יד שמאל לתוך קערת האורו המצחיב, להגישו לחוץ לשפתיים הפעורות, לצבוט נתח מן הכשר המחביל ולתקוע אותו לפה בעינים עצומות למחצה. וכל חהנאות האחרות הלא הן

มเลยลโด 36

37 Bipepio

גם בפאריס נכנעו והחזורו את הגיינס לאופנה הוסיפו לו כתמייצהע אנפנתיים, רוכסנים, מויחות צבעי טלאים ועדיין מקר בעדל הזום יום הגיינס האפרפר הגיע גם לחוף הים בנירשאות שונות. בקיצוה - הגיום הו וקיים עדוין צעמו ותכי השוב - ווח

นเลยอย่อ 38

אופנה

מאת יהודית חנוך

שפריס התלכשה על הג'ינס, כבר היה ברור שהכגרים האפוי רים דהניים מכובסים, שהיו לבגד הכריפשוט של האופנה, שהכייקל לקנות וללכוש, – הולכים לת-

פוס שוכ מקום טוכ באמצע האופנה.
הראשון שמשך שוכ למעלה את
הג'ינס, היה קרל לגרפלד, שעושה זה
כמה שנים את הבגרים של שאנל. הוא
הציג חליפות עשויות ג'ינס, שעולות
כמה אלפי דולארים. בית שאנל, מכצר
השמרנות וההכונטון" הפריסאי, נתן את
הרמו שהג'ינס הם אין", אבל מי שעשה
להם ניתוח פלסטי היה אזרין עלייה,
הכוכב הכי-נוצץ של האופנה, שהצמיד
את הג'ינס לגוף, לא במכנסיים, אלא
בשמלות, עם רוכסנים לכל האורך,
שאפשר יהיה להשתחל לתוכם. הוא
התעלם מהג'ינס הכתולים והקלסיים
והמציא את הג'ינס השחור.

בחורשים הכאים יילך הג'ינס גם לים. כל היצרנים של כגדי־הים כללו כמה רגמים עשויים מלייקרה־ג'ינס, שלא רק צבועים בתכלת־אפור, אלא יש להם מרקם קצת מחוספס ודהוי כמו ג'ינס. הם קישטו אותם כתפרים בולטים זגם באבנייחן נוצצות.

הג'ינס הגמיש, העשוי משילונ של
חיטים סינתטים זכותנה – לא יישאר רק
על החוף, הוא אומץ גם על ידי יצרגיי
המכנסיים, שעשו מהם מכנסי־קפרי,
צמודים לגוף, ומסתיימים הרבה לפני
הקרטוליים. אגב, מכנסי־קפרי זה היה
השם שלהם בשנות החמישים, כי אז
נחשבו, כמכנסיים, לשעות של חופש
ונופש וקפרי, הצטיירה אז כנראה ברמיר
נס של האנשים שעושים אופנה, כמקום
רחוק ואקווטי – ולא כאטרקציה תיירות
משופשפת. עכשיו אולי ימצאו להם שם

הג'ינס משמש גם רקע ליצירות־ אמנות. עכשיו מציירים עליו ככתמים שמוכירים את מבחני־הפסיכולוגיה של רורשך, מלנינים אותו ומקשקשים, צוב־ עים אותו ככתמים רמויי חיותיכר ומנקי דים ננסורות.

מי שלא אוהב את האפרוריות של הג'ינס, אולי יאהב את השילוב עם טלי אים של הצבעים הכי־עליזים של קיץ זה – כתום וצהוב וירוק וכחול בכגרים שחלקם עשוי ג'ינס וחלקם – טריקו וא' ריג צבעוני.

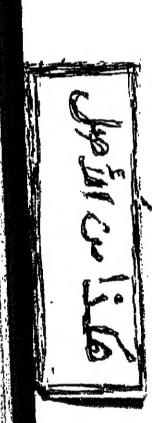
בין כל החירושים, עדיין שמור מקום טוב לג'ינס הקלסיים והצרים, עם תפרים ועם או בלי קישוטים וטלאים מעור – אם כי די קשה למצוא בארץ ג'ינס קלסיים, פשוטים, מאו נעלמו מה' שוק "לוי'ם" של "אתא" –ו.לי" של "פולגת" התחלפו ב.קררה".

אם אתם מכולגלים זמחפשים בגד שאפשר לוגשים יד וללכוש, בלי לחשוב פעמיים – לכו על ג'ינס נקי, מצוואר ועד קרסוליים, לא רק במכגסיים, אלא כחולצות גרולות שעשויות משכריי בגר ון ובמירקם של ג'ינס בתכלת־אפור – ויש היצע יפה של חולצות כאלה, בחנוי ות. המראה השלם בג'ינס יש כו משהו נקי וקלסי – רקע שאפשר לקשם, כתגו-רה מעניינת, עדיים, מטפחת על הצוואר. לבגדי ג'ינס יש עריין התרמית הכי־צעי-רה, שגם זקנים יכולים ללכוש, כלי להידאות מצחיקים.

39 Biagain

לשמרנים, ג'ינס כמעט קלאטי, צמוך במכנסיים, וחולצה גדולה.(..בקרדי")

'ושל'ם 86'

משיוואל הישראלי שוח היום בירושלים. מי קולק יחליף את

משרגיוקו באירוע אחאכוב בשנה ברחובות ירושלים להנאת גתיניו. אכרה, ככר לא מצפה ולא מבטיחים הצגות חצופות־חזה. אם תנופה. דש המרהיב למופעים כשנים שעברו שם המשחק היה חתול לא תשלום. בשק, וההפתעה היתה חלק מן ההגאה, השנה יש לנו פסטיוואל רק גיורה, דל שאלוריות פיקנטיות ומאובטה מו האגרי שת חיים נביד של שפלת החוף. חלק מן ההפקות מיובאות כשיתוף עם אמרגנים

ההרגשה הכללית השנה, גם בקרב היא שהרפרטואר רחוק מלהלהיב. זו רביעיית גוארנרי, ז'אן פייר רמפאל, האשה הגבוהה ביותר בפולין (1.92 מ'), כנראה גם ההרגשה הרווחת בקרב קוני גארי כרתיני, צ'יק קוריאה. הכרשיטים, כי לאחר גל ההתלהבות ראשון, חלה האטה. ההמונים העצלים פולניים, ספררים גרמנים ואמריקניים. מועלית לכמה גם שחקנית כלוגדינית והוהירים מן השפלה הגיעו כנראה יהיו לא מעס דברים ששווים צפייה, אם בעלת חוה ענקי, הנחשף לראווה בירי למסקנה, שכראי לחכות למופעים כי חלקם הגדול יוצג גם מחוץ המנחים. הטובים מעבר לפינת שער הגיא.

> מרפסת הסינמטק לעת לילה: חומת הברית. ירושלים המוארת משקיפה על גיא אור ללא־קול יפה מזהזו מה גם ש"אגר"

ליין השלוריזיה תצלם אותן לתכנית ,ומרת בתיאסרון נמאבן כיינט שלה אותם אומו שהשוקניות לא אישרו עד כה את יפהפריות. אולי נלמד מהם סוף סוף איך להקוד את הדיקור הלאנמי הישראלי בעוד שה השני של כבל. ברגע מלה" מבוסס על צירוף מיוחר במינו לניסתו לאמריקה בשל השקפותיים המוואל ישראל מתחיל היום. בשיום לא כא השנה אומי עד עמירם אטיאס. אומי עד שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר בין מקומות לאמנים למשל, מדרת שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר, בין מקומות לאמנים למשל, מדרת שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר, בכל מחיר, בין מקומות לאמנים למשל, מדרת שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר, בין מקומות לאמנים למשל, מדרת שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר, בין מקומות לאמנים למשל, מדרת שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר, בין מקומות לאמנים למשל, מדרת שואפית להיות אוואנגיריות בכל מחיר,

הפרסומאים – נראה את טרי קולק היום הקונצרטים בכנסיית דורמיציון: שם ולכן משילות מעל עצמן את תווי ההיכר 231 במאי) בשעה שלוש ושלושים אחר יתארחו בין השאר זמרים מארגנטינה, המקומיים, מזכירים לנו דווקא המופעים הצהריים משתלשל בחבלים מן הנג של שיפתחו כל מופע בתהלוכה דתית, המיובאים את זהותנו. הפולנים, למשל. תיאטרון ירושלים אל הקרקע כרי זמרים מצרפת המתמחים במוסיקה השואה והקשר התרבותי עם היהורים לתתוך שם את סרט הפתיחה. הלככות 🛚 נוצרית עתיקה ואנסמכל קולי מגרמניה 🌣 מהדהד כיצירותיהם של טריאוש קנטור, ירעדו מחרדה מהולה כחגיגיות שיכצע את המתיאוס פאסיון של כאך שכיכר כאן לפני כחצי שנה והוא חוזר ופסטיוואל ישראל ירושלים תשמ"ו – בשתי בירסאות, אחת בלא השמטת בגרפליקה" של יווף שייגה, מופע שהוא הקטעים האנטישמיים. צפו להפננות! שילוב של תצוגה מוזיאונית עם הצגת אגב, אין בכך שום חירוש: כבר ואילו במגדל דוד יעלו 22 זמרים תיאסרון. שיינה, פולני לא יהודי, היה קראנו על מלך תנ"כי מסויים שכרכר מארצות הברית את "דניאל בגוב בנעוריו אסיר באושוויץ ובטרכלינקה. האריות", דראמה מוסיקלית מן המאה -רפליקה" שלו עברה עד כה חמישה - הרבה ציפיות תלו בשני ה-12. צפיתי בהם בוידיאו ולא גלגולים, וכולם מחאה נמרצת נגד הפסטיוואלים הקודמים, ורובן לא התלהבתי, אולי מעני שהמוסיקה הטרור והמלחמות הגיזונה מזכרונות התגשמו. לא רק מפח הנפש הפרטי היה העתיקה נשמעה באזגי המפונקות די אישיים. את הגרסה הגוכחית, המבוצעת גרול, גם החזר בכים הציבורי הלך ורחב. מונוטונית, כמו תערוכת של זמרת חונים בשיתוף עם תיאטרון הכימה, הוא עיבר השנה החליפו מנהל אמנותי והורידו עם מוסיקה ביואנטית. אבל ייתכן בעקבות שיחות עם ניצולים ממחנות פרופיל. לא מנפנפים כשמות מהממים, שהביצוע במגדל רור יתן ליצירה ההשמדה. אצל טריאוש קנטור ראינו

גב, לקראת הכתבה ראיתי אירופה" אין מפטיקים לקרוא כשמם של שבעה סרטוני ויריאו, אך בן־ציון שולץ ושל משהל"ה הלפרין, של אין רומת מראה ויריאו קווינה דבורה וקוזינה רבקה. זהו מוסע למראה עיניים. לכן, כראי מרתק, עד כמה שצפייה בויריאו עשויה לאכול את כל גבואותי עם למסור אותו כצורה נאמנה, העשוי בקצנ

במוסיקה מועטות ההפתעות, כי סגנונות של קרקס, קברט, תיאטרון חיות-פסטיוואלים שוחרי טרך תרבותי, השמות הידועים מבטיחים גרולות: בובות ומה לא. בין השאר מופיעים בו שהיא רוקחת כמקצועה, והגמר הקטן

בתחום התיאטרון מצפים לאירחים ביותר בארץ זו. לקראת סוף המופע לירושלים: .רפליקה" של שיינה בביצוע מדוע כראי אם כן לטרוה ולנסוע מקומי, "סופה של אירופה" של עד ירושלים הראוקה? איזו שאלהו הראו וישנייבסקי הפולני, "ירמה" ככיכונ לי עיר יותר יפה ממנה, בעיקר בעונה נוריה אספרט הספרריה, מבעד לעלים" זאת, ובעיקר מנקודת התצפית של בניצוע תיאטרון מאכו מיינס" מארצות

לא ראיתי סרטון ויריאו של .מבער

הקצה קו אוטובוס מיוחד מן התחנה ברמנים, גבר ואשה בני 40-50, הטוערים מאחורי הקלעים. ב,קבוקי מריאה" המרכזית בתל-אביב עד לתיאטרון את לבם כחרר האחורי של איטליו המחוה הנורא מתחולל לעיני הקהל. ירושלים, שם יתרכזו רוב המופעים השייך לאשה. אחר כך מוציא הגבר מצד שני - צריך הרבה סבלנות כרי בקומפלקס רב־האולמות שנחנך השנה. מכיסו מגזין פורנוגרפי. תוך התכוננות להסתגל לקצב האיטי, לאיפור הפנים יהיו גם כמה צירופים שלא ישובו מעבר לכתפיו שואלת האשה את עצמה הכבר ולטכסיות המייגעת של סגנון עור לעולם, ואולי טוב שלא ישובה אגם אם הרוגמניות הן זונות. אחר כך היא הקבוקי. הברבורים בבריכת השולסן, למשל. פושטת את בגריה, הוא מפשיל את תארו לכם, כרכורי אגם צוים, שהורגלו מכנסיו, והם מקיימים יחסי מין על הספה יועלה על ידי אמנית המולטי־מריה לבמת האומרה של סרלרס וולס, כשהכלב נוכח בהיסטריה המחבר הוא האמריקנית מרדית מונק: אשת מרחפים בבריכת שולטן תורכי. בגלל פרנץ קסאכר קרויץ (39), הפורה והנודע אשכולות שהיא מסען נפץ של המיקום, לא ברור אם גם וחוצאה תהיה .. במחואי גרמניה המערבית היום. הבימר .. כשרונות, בסגנון הרנסנס: גם מלחינה מוגרר על ידי המכקרים האמריקניים גם כוריאוגרפית, גם שחקנית, גם לעומת זאת, יהית שיתוור חריפעמי ב.היפריהיאליספי", והשאלה שלי היא דקרנית, גם קולנוענית. בימים אלה היא בין שמים וארץ יוצר אר של בהתרנגולים" הבלתרנשכחים, לא רק איך יידע הכלב מתי לגכוה מדריכה זמרי אופרה אמריקנים בביצוע ירה הגינית, איך אפשר המופע בוכבים שרים הרנגולים". שימן בהיסטריה, אלא גם כיצר ייראה כל יצירותיה. ואילו מפולניה יבוא בירור לשכוח את התולעים לב לשמות הכובבים: ריסה, רמי המעמר הוח בבימוי ההיפר דיאליסטי, עממי שהלהיב כבר 13 מיליון צופים היפאניות הקרחות מזן קליינשטיון, עפרה חוה, שלמה ארצין מעל כפת האודיטוריום הירושלמי. אגב, בעשרות מרינות, להקת הפולקלור שייושי שהשתלשלו לפני שנתיים יוהר אשרות, באיר בנאי ונורית גלרון לקרויה, שיגיע ארצה כאורה במובשה": 110 רקרנים, זמרים, נגנים בשלי של יותר אשרות, באיר בנאי ונורית גלרון לקרויה, שיגיע ארצה כאורה המחליפים 800 תלבושות אותנטיות. מי בשלי רקע השקיעה היפה ביותר אם לא תגיעו לירושלים, לא בורא. הססטיוואל, זו תהיה צפיית הבכורה המחליפים 800 תלבושות אותנטיות מי אומר שהפולניות בתאמרון מאבר מהגיע לוליין השלוויויה תצלם אותן לתבנית המחר בתאמרון מאבר מיינס" שלטונות שראה אותם אומר שהפולניות במיינס" שלטונות שראה אותם אומר שהפולניות שלאית הרפים לא מישרי בה את התביחות שוליו לאות הרפים לא מישרי בה את התביחות שוליות התביחות שליות הרפים לא מישרי בה את התביחות שליותר הרפים מותרים שליות הרפים לא מישרים ביותר שליות הרפים לא מישרים ביותר המותרים שליות הרפים לא מישרים ביותר שליותרים ביותר המותרים ביותרים ביותר המותרים ביותרים ביותר המותרים ביותרים ביותר המותרים ביותרים ביותרים

תלמידי חדר יהוריים בעיירה פולנית בימים שלפני המלחמה. ב-סופה של לאכול את כל נבואותי עם למסור אותו בצורה נאמנה, העשוי בקצב מסחרר, מערב בלי לעשות חשבון

חות מרשימה, מצפייה כוידיאו, "קבוקי מדיאה", גירסה מארצות־הכרית כסגנון התיאטרון היפאני לטרגריה היוונית הנודעת. היוונים חסו על הצופים ולא 🗗 בן־הינום הווהר באור יקרות. היש מופע לעלים", אבל קראתי תקציר של הראו את רצה התינוקות של מריאה על המערכה הראשונה: שני גינוריה זבו שני הבמה, אלא העריפו להמוות אותו

מופע שיהיה אולי מיוחר במינו

תיאטרון יפני למחזת יווני.

. מיאטרון חיטנו מספרד בעוב חוקרה ללורקה. ג. אלים דור־כהן ב.חלל ומן" - מחול מיסולי. 4. התנועטרון של חפועל, ריקוד תנועה וצבע.

81323ig 40

שמלאו עשרים שנה לנפילתו – צילצלה אל אורי. "היא היה איתך כיחירה. חייל שלך. אם אתה לא תרחוף את זה – מי יעשה את זה?". קולה היה שקט אבל אורי לא השתחרר בסך הכל אשה קטנה, אפורה. לי אין זכות לשום רבר. אבל אם אני מבקשת משהו אז זה רק כשמו. אם אני הקטנה שלך שווה עשרה גברים כמותו. את לא יודעת מתחצפת ותובעת משהו זה רק בגללה. למעני אני לא

> שומרת על עצמה רק לזכרו של בעלה. כאילו יצא מהבית לפני כמה דקות ועוד מעט יחזור.

> הכל נשאר כפי הוא הותיר את הכית כאשר יצא למילואים. המעיל הצבאי שלו. החרר שלו. כמו קפאו מחוגי השעון, מסרכת להניח לומן לחלוף ולהביא בכנפיו את השיכחה.

ידע שלעולם לא יעיז להטיח הדברים בפניה.

מאיפור אכל גליה הכחינה כאותה תשומת לב עדתה שבה משכה את שפתיה ואיפרה את עיניה. אשה נאה צעירה מכפי גילה. מושכת. לא פעם, אודי אמר לגליה אני לא מבין כאמת אני לא מבין, אם היא מתאנלת עליו למה היא יוצאת מהכית כמו כלהז". ישבה, מצמירה את כרכיה, לוגמת מן המרטיני בנקירות של ציפור. היא מתכננת אירוע מפואר. יוומנו

לא רק כל בנייהכפר אלא כל אלה שהכירו אותו. כל ידידיו. כמוכן אנשי היחידה שהוא שירת כה אורי בתור מפקד המחלקה שלו התבקש לומר כמה מלים. אורי התכונן כה וחש קנאה צורבת אל פול

האהבה הזו. המושלמת מרי.

היא חשה כמבט וענתה, לעצמה יותר מאשר לאורי או למבטח הסקרני של גליה. .החליפה שליו ההופעהו אתם לא מבינים. אני שומרת על דיאטה, אני מטפחת את עצמי במכוני יופי, אני מוציאה הון תועפות על שמלות כדי שמי שיתבונן כי לא יניר אף פעם בתמהון או ברחמים, זאתו זאת, היתה אשתי המפלצת הזאתז אני שומרת על עצמי יפה כרי שיוכל להתגאות כי תמיד",

מבהילה. כשאתה שומע את השריקה, אתה כבר יודע שוזפנו לא פגע גך. בסך הכל מהירות הפנו הא נחלה ממהירות הקול אכל אתה מתכווץ. כאימה".

כשהגיחו המטוסים ופתחנו באש. ואז הוא קפץ. צינני

יורע מדוע. הוא קפץ והתחיל לרוץ צועק משה. אש

הכדורים פגע בו. הוא נפל כמרחק של כמאה מטר

מאיתנו. כמעט לא הכחנו בזאת, משום שהמטוסים

פתחו את הכוורות ממש מעל לראשינו. הם היו

קרובים, חלפו בנהם נורא מתריש אזניים והטילים, כפו

אצבעות, חלפו מעלינו ופגעו איישם ברכנ שעמד

סמוך. התחושה האיומה הזאת של רוותה על כי אתה

ניצלת ומשהו חונק בגרון שמישהו אחר שילם זת

הופיעה בשמונה בערב בריוק. לכושה חליטה

אפורה, שרשרת פנינים לצווארה, שיערה הבהיר מכונס

למעלה חושף את צווארה הרק. פניה נראות נקיות

המחיר... ואז ראינו אותו".

ומאת איילת השחר

הורוסקופ

-מה שמפחיד יותר מהפגדים אלה המטוסים משום צולל עליך, אתה מרגיש את עצמך ערום. אתה ווצה אותו פותח את כוורת הטילים המצויה בגחון שלו. הא צולל עליך וצולף כמקלעים שלו ואחריכך, צולל שוב והטילים מזנקים ממש אליך. זו הרגשה איומה אתה ערום. אני זוכר את ההרגשה הזאת כמלחמה אני וונר אותה לא רק בגלל הפחר והאימה המשתקת הואת שאתה מתגבר עליה כשאתה מכוון את התתשיקלע ויורה לעכר המטוס יותר כדי להתגבר על הפחר מאשר לגרום למטוס הזה איזה נזק. אני זוכר שפתאת הא מוד לשנים עכרו – התמורה תהיה בצירה. נשבר. היינו על הזחלים בתנועה. נפרשנו לצרים

ש המצב הכספי עומד כפני שיפור דרמטי. זו תן פהפינוי במקום העבורה יביא עימו העלאה משות, חוחים נוספים או "בונוסים" נכברים. זו גם קוצו שנה לרכישת דירה, החלפת מכונית ורכישות

פחח קל הוא התחום הבין־אישי. התאומים יערכו המושש באשר למערכת יחסים חשוכה כמשפחה או שנ לא יסלתו להם על התנהגות קלילה וכלתי

המלחמה הפנימית הזו עלולה לגרום לרגישות פודות וכן המול אף ייחלץ מבעיה בריאותית פעקב לו בעבר והוא ירגיש השנה הרכה יותר טוב.

תחזית לשבוע שבין 23 ל-29 במאי

(21 בנאי עד 20 ביוני) השנבים אתכם יתקשו לחבין אתכם חשבוע. לותמים ובני זוג נוטים לראוותנות ולהתנתגות מונח. נדאי לכם לפעול לחבטחת האינטרסים -מחוה ותתמקדו בעבודה קשח.

מחנ כלמיכם בכנות.

מול תאומים

נה חשובה בתחום הקריירה מצפה בי ארוך כהגשמתן של תכניות פיננסיות. בחורש זה מומלץ לשמור על הבריאות ועל מנוחה מספקת. צפויות גם נסיעות רבות ומפגשים – יותר מכרגיל – מומלץ לשמור על הבריאות ועל מנוחה מספקת. צפויות שנתיים האחרונות, שנתיים של עם חברים וקרובי משפחה. בני יולי ימשוך את התאומים לעיפוק בענייני כספים החודש צפוי זינוק קרימה מבחינה מקצועית. הדבר ענודה מפרכת ללא הכרה והערכה. בני ומל חקימו וישינו עמדות של כח במקום עבורתם. ימ ש שינוי מקום העבודה, פתיחת עסק וקבלת משת נותנות. זו שנה של אתגרים חרשים כתחום , הינר יצריך, אמנם, עבודה רבה אך הפעם,

שה שה של השקעות מוצלחות ושל רווחים נאים.

משתפים לעבודה. יתכן גם שבן הזוג יעזוכ פתאום

ז קשי ריתוק על רקע נסיעה ארוכה. בני תאומים אות יועמדו כפני אולטימטום: נישואין או פרידה.

יהיו גם כני תאומים שיחליטו שהגיע הזמן לשיק להתחמק ולברות, ולעשות קצת .מבר" בחיים תיסים שלהם: להקים משפחה ולנהל חיים נורמלים. תלניהה קל לבן המול שהוא רווק מושבע או נווד

שלנת העצבים, שהיא ממילא נקורת התרפה של שיתול יוד עם זאת לא צפויות בעיות כריאותיות

במישהו אחר. אל תפריזו, וחיוחרו לא ללכת שו־

עכשיו.

"להשתער על החיים".

למישהו מכני המשפחה.

עיסוק בענייני כספים. את אלה כראי לסיים בעשרת

אלה. זו עשויה לגרור הפסרים או חרטות. יתכן גם

שהשותף לעיסקה יחזור בו ממנה. כראי לכצעה רק

מסטמבר שם את הרגש על עניני בית ומשפחה.

יתכן שיתעורר צורך לראוג לשלומו של אדם מכוגר

יהיה בעיצומו של מעכר כזה. אמצע ספטמכר מביא

לעיסוק בענייני הבית הוא ודאי ימצא לו זמן לתחביב

לתאומים נחת מילדיו ובכלל, נחת מהחיים. בין עיטוק

חדש, לעיסוק בספורט או במשהו מהנה אחר.

לל, כי אתם פגיעים מאוד.

מאוניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

עקרב (23 באוקטובר ער 21 בנוכמכר)

קשות (22 כנובמבר עד 21 בדצמבר)

שורות בכתיבה ובלימוד.

גדו (22 ברצמבר עד פון בינואר)

אין זה זמן טוב לבקש עצות מאחרים. דיבור בלהי

זחיר עלול לגרום אי הבנוה, ולכן כראי לחיות חד

משמעי. אתם עלולים להרגיש שמישהו מוצל לרי

שותפים ובני זוג לא יחיו ישירים בימים אלה, אך

זה לא הזמן לסודות. אל תתפתו גם לדברי חמפה,

שאולי אינם בנים. לא בדאי לחתום השבוע על

מסמכים. לעומת זאת, היצירתיות שלכם בשיאה

הצטרכו לתושמר השבוע מפני תרמית בתחום

הכספי. גם אם אתם יוצאים לקניות, הקפידו לתפי

עיל את הוש חשיפוט שלכם ולא לבובו. זה הזמן

השבוע יעסיקו אתכם עניינים חקשורים למזון

להשלים את החסר בהתכהבויות ובעבודות הקי

עה את הכנסת תאורחים שלכם; אל תהיו מנוסי

אחרי אמצע אוגוסט. אז התנאים מכטיחים הצלחה.

בנשוים שלכם. היפנעו מתכניות להתעשרות

פרען (21 ביוני עד 22 ביולי) מחום הרומאנטי ויתכן מאוד שבני תזוג לא יתיו מוים אתכם. חמצב טוב, אך תיזהרו לא לשקוע שמיות. אתם במצג־רוח מתאים לעבודה, אבל שיה לכם הפרעות. השבוע תרגישו קרבה מיוחי

ארוה (23 ביולי עד 22 באונוסט) מיי וובות סוערים מפתים אתכם לראוותנות ולפי שוות ותכניות לשעות וזערב עלולות להשחגות. שוויקט לעיצוב מחדש של תבית הופך לתשוקה שיונות משחו שמנסה לוכות באהדתכם אינו

נחולה (25 באונוסט עד 22 בספטמבר) לשים אלח מוקב לתתייחם בספקנות לחצעות מחום הקארוורה. בשעות אתר מצהריום החיו

חורש מאי מסיים תקופה מעייפת: עומס עבודה, מילדים, מתחביבים ואפייו מעניינים שברגש. בחורש אחריות במשפחה, דרישות בכית גרמו לו למתח זה יושם גם הרגש על ענייני עכורה. צפוי קירום רציני ולעייפות פנימית. השבוע האחרון של החורש יהיה בתנאי שהתאומים ירע לשמור על טאקט וישמר מארם שונה. התאומים מתמלא מרץ ושמחת חיים ומוכן שוב המכקש לחבל בהצלחותיו.

גם נובמבר יוקדש לעכורה. אלא שזה חודש לא יוני הוא חורש יפהפה. צפוי שיפור בתקשורת עם כל כך קל בתחום זה. צפויה אי הכנה או מריבה עם חברים למקצוע ועם הממונים בעבודה, שיפור שיביא הבוס או עם שותף חשוב לעבורה והדבר יגרום לעיכוב לשינוי לטובה במעמרו של התאומים בעבודה. צפוי גם בענייני הקרירה של התאומים. בחודש זה צפוי גם עימות עם החוק או עיסוק אחר הקשור בחוק. אם יש הימים הראשונים של החודש. לאחר מכן צפוי עיכוב תכנית לנסיעה לחו"ל – סביר להניח שזו לא תהיה

אבל בפירוש לא מומלץ לחתום על שום עיסקה בימים יתרחש בעקבות חירוש ההכנה עם השותף או העמיתים לעבורה. התאומים יוכה להרבה סימפטיה והערכה וזה הומן לנצלם.

ינואר הבא הינו שוכ חודש של השקעות כספיות. אוגוסם באופן כללי יהיה תודש של פעילות צפויה הכנסה גדולה מרכוש ומנכסי רלא ניידי. יתכן חברתית ומשפחתית. של הרכה מפגשים עם חברים שהתאומים יוכה בכספי ירושה. סוף ינואר מפגיש שוכ וקרובי משפחה כשהתאומים יתבקש, בין היתר, לסייע את התאומים עם החוק. יתכן שתתבקש עדותו בעניין כלשהו. אפשרות אחרת - שכן מזל תאומים יישלח לקורם השתלמות כלשתו.

בסברואר צפוייה נסיעה לחו"ל בענייני עכורה במשפחה ויתכן שתתבצע איזו רכישה גדולה לבית. לא או לצורך השתלמות. יתכנו גם ביקורים של קרוכים מן הנמנע שהתאומים יתכנן בחודש זה לעכור דירה או או ירירים מתו"ל. אחר מהם עשוי להיות מאד מועיל

בענייני קריירה. סופו של חודש מרץ טוב יותר מראשיתו. בתחילת החודש צפוי עימות חריף כמקום העכודה. מאר ייתכן שעל עניין עקרוני שבו התאומים לא יהיה כך גם באוקטובר. זהו אחר החדשים הנעימים מוכן לוותר. סופו של החודש יוכיח את צדקתו של של השנה. תהייה בו הרבה פעילות חברתית, הנאה התאומים ויעלה את קרנו בעיני מעטיקיו. למרות הצלחה זו עדיין יהיה עליו להישמר מפני אוייבים נסתרים שפועלים נגדו.

אמריל יחשוף את כוונותיהם ויתרום לפופולריות של התאומים. כנוסף לכך זהו חורש של פעילות חברתית סוערת. מפגשים הכרתיים, מסיכות ושאר הנאות בחכרותא מוומנות לבן מול זה ככל התודש.

מאי הבא צפוי להיות חורש שקט. אולי של הסתגרות. אולי של הצטכרות של עייפות. בן המול יבקש את המנוחה ואמנם מומלץ לקחת כמה ימי חופשה ולהתרחק מהכל, כדי לאגור כח לקראת שנת תאומים חרשה.

חטרי שבלנות. אתם מאותבים באחכה, ואולי גם מים שבינו לבינת אתם נוטים לשגות בהזיות מופרי . זות בהחלט.

(20 בינואר עד 18 בפברואר) אתם אינכם יודעים עכשיו במי אתם רשאים לכי טוח ובמי לא: אתם עלולים לפטפט באוזני מכר סתמי ולמלא פיכם מים ביחסים עם יקיריכם. קשי דים חברתיים עשויים לסייע לכם בקאריירה. אך אל תצמו ליותר בדי.

דגים (19 בעברואר עד 20 במארס) **דגים** השבוע כדאי להיוועץ בחבר בקשר לענייני קאר־ יירה, ולשמור על מציאותיות. שעות הערב טובות במיוחד לרומאנטיקה, ובני הזוג שאתכם ראויים למאמץ. בימים אלה עדיף לבקר אצל אחרים מא' שר לארח אנשים.

טלה (21 במארם עד 19 באפריל) השבוע כדאי לכם לחישמר מפני טיפוסים ממול: חים בתחום העסקים. היותרו גם לא לתבעיח יוי תר משאתם מסוגלים לקיים. יכול להיות שיחיו תכניות של הרגע האחרון לצאת לטיול. בענייני עבודה, יש השראה.

שור (20 באפרול עד 20 במאי) אתם צמויים לשמוע חשבוע דיבורים חשובים, וכדאי לכם לחיות מאוד זהירים בענייני עסקים. מומלץ להיוועץ ביועצים למני שנבנסים לעסקות ולדפואתו לדאי לחיותר מתרופות אליל. בשעות הברוכות בסיכונים. ענייני שותפחות יעלו יפה ביי חלילה, חומנעו מלחכנס למצבים מביכים, בענייר מים אלח.

43 кілеліп

עניין של כבוד

אף־פעם מההרגשה שהשקט הזה צופן כתוכו ציווי שאי־אפשר לסרב לו. היא הסבירה לאורי: "תראה, אני הסתדרו אצלו הרברים בראש ולפעמים, כאשר ביקר כביתה רצה לנער אותה ולצעוק: -משוגעת, את מקדישה את חייך לגבר שלא ראוי לך. אפילו האצבע

היא היתה רוגמה מושלמת של אשה החיה

צריכה כלום".

הכית הפך למעין מוזוליאום לזכרו של הגיבור.

אורי הוקטם מאישיותה של הנברת שחצתה את שנות הארבעים לחייה ושומרת על עצמה בקפרנות. מתלבשת בהידור מנקר עיניים. הווליפות היפות ביותר, היקרות ביותר. אפילו בגדי הבית הפשוטים

הזמינה את עצמה לפנטהאוו של אורי. נאנת. ידע שהוא יקבל אותה. ירע בדיוק כיצד תתגלגל השיתה. גליה הכירה את הסיפור האמיתי. אכל אורי סיפר לה שוב את תולרות מותו של האיש: "היינו תקועים בהפגזה כלטרון כמלחמת ששת הימים. התחושה היא

אורי לא רק שלא ראה כו דמות מיוחדת אלא

אפילו עכשיו, אחרי עשרים שנה, ראה תמיד בנבר הזה

את הרמות של ארם שברה כרגע של סכנה אמיתית,

של הגיבורים יש בו לא מעט מהכזב. אכל התופעה הזו

היתה יוצאת רופן אפילו בעולמו הציני. התהום כין

פולחן הגיבור שערכה אשתו ובין המציאות שהכיר

אורי היתה גרולה כל כך, עמוקה כל כך שאף פעם לא

איך הוא נפל. חייתם זמן קצר ואת הסתרת את הנכר

האמיתי מאחורי לוח זכרון מפואר וכוזכ". אכל אורי

כמד שהלך למלחמות ידע אורי תמיד שהמיתום

ונפגע בפגו תועה, תוך כדי מנוסתו.

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

ביקורו של חיד. כן צורון באבוריקה כבר ביומן שלנים חשות שלון בכע מכי 14 מצינים בקי קולמוע בתל אביב : .אופיר.

המוני ישראל מלווים את דוד רמז למנוחתו האחרונה

באר שבע מונה 16 אלף

בין ה-ו במאי וה-20 בו, א. ב-נ שבועות, גדלה אוכלוסי ית בארשבע ב-2000 נפש. מודי נה העולים מלא על גרותיו ושוכנים כו כ-6000 איש. זרם העולים לכאר שבע עודנו נמשך ומספר הנפשות בבירת הדרום

ככר חניע ל-16 אלף ומעלה. למרות גידול מפתיע זה של האוכלוסיה רשומים כלשכת הע־ כורה הק 260 מוצסרי עבורה. אך משררום של המחוו ושל העי-ריה כורעים תחת המעמטה. מקד רך המפקח על מזון נראה כמבצר במצור. חלוקת פנקסי המזון יצרה בעיות חרשות, כי רק ל-200

מבין 1500 איש הולקו תעורות זהות. יתר על כן מעירים ציוומה להלק מעולות זהות רק לאלה שיפיים לחנמרת העליה מדומי ליח היוקניים ותהיש הריח הות היוקניים ותהיש הריח באמערית להבנים לעודה אנות נושים נוסמת בען עונטונצה שיוכיוו בי קיבלן זריקה ננד טרי

התבאורה ישיון לפל בי (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותר (Grover) ביותר (Grover) ביותר (Grover) ביותרוסט (Grover) ביותרוסט

באוירת אכל כבד נפרדה הבוקר | תו האחרונה כבית הקברות כזכי ירושלים הבירה מאת דוד רמז | רון יעקב, ליד קבר הוריו. בשבת לסנות בוקר בביהיה "הרמה" בירושלים.

שרים, ראשי מוסדות, אישי ציי בור; והמון מלווים, זו ב-10.13 לפה"צ דרך חוצות ירושלים לע־ בר תל־אביב כמקום שייפרדן ממר רמז השכבות הרחבות של הציכור שלמענו וכתוכו פעל המ־ נות במשך עשרות כשנים. מתל-,אביב תצא הלויה לזכרון יעקב, המושבה כה החל רמז פעולתו כעובר ככרמים. הוא יוכא למנוח

אותן מקור מיפי שבקשות לורכונים מתעשות, עתה תוך זיחש חישיה, לאור שמיפקבה דרשה לתחים את תחלור הט-

אנו מנקים זצובעים נעליים (עוד למאת וביק). ארנקים וחושים שעור. מעילו אור, וכל וברי אור. בהוראת מוסקבה תוחש העליה

L. U. A. T. SCC. Delicit.
Alexandra (Street, Marketon (Street, Mar

עם הערכים

בןרגוריון אמר בדטרויט במסי-בת עתונאים שאינו רואה סיכוי

רב לשלום עם הערבים כל זמן שאין אצלם משטר דמוקרטי.

זרהי ההצהרה הראשונה של ראש הממשלה אחר החלטת מוע־

צת הכטחון כענין הטכסור הטורי

החרם, אמר, עשה אותנו כלתי

תלויים כארצות השכנות והכי

בידיפת קוראי

בכלל הוכך נייר לא יוסיע עהוו

ריחנו לכקש מוצא לתוצרתו

באירופה ובאמריקה.

קונה ומוכר מוסים הדה הפונים

מעשית לפילוג. חברי מפאיי יונים של הקיבוין המאוחר.

> אשרות יעקב וגבעת השלושה רוב. ההחלטה במועצת גען נת-קבלה ברוב של 132 קולות וב-חברי מפא"י שעובו בעקכות הצבעה זו את המועצה, לא הורי־ עו רשמית על הפילוג, אלא הסי

רואים את עצמם מוצאים מהקר ברץ המאוחד. בבינום חברי מפאיי שהת-קיים מיד אחרי עזיבתם את

המועצה חועלתה כבר תכנית

הם כאשדות וגכעת השלושה הם

ישראל בעד אמברגו על

המרינות שהצכיעו אמש כוערה המרינית של או"ם כעד ההצעה האמריקנית להטיל אמברגו על אספקת חמרים אסטרטניים לסין

ביקסיישרות ביפו-חיא כיינו ביקסיישרות ביפור 11 למהיב 24,5-51 בשכת ארנק צבעוני לעולה חרשה המוצא מונקע להוויני מלון אלפרן, לילנטלים 26, תיא אורי פ

אבדה נעל גברת

באימוכוס מקי ג ביום כ' 14.5.41 בחימה, המזאג מהכקש להחירה לכר בקוי, חימה, היד בר צורה פן לכר בקוי, חימה, היד בר צורה פן לכר בקוי, הימה, היד בר צורה פן

לתכירה בחזרמות שברולט כולדוג, מאכ ממין צרת ז אל אביר בן יחודה 145 בתאך

צא וטייל

חשרב דבבד שפרר אומל

הלילה בכל חלקי הארץ ,נש ברי לפנות בוקר. היה זה השרב הקשה כינתר מזה שבים וחטמפרטורה תגיעה כמספר מקומות בארץ עד ל-40 מעלות צלויום. מכבי אם נתל

מחסור חמור בקרה הורגש נה היום כת"א, תורים ארוכים הח" פתלו מאז שעות הבוקר המוקד מות ליד חנויות הסרת. אחו גיכו מתושבי העיר נשארו ביום השונ הכבר כלי כרח עקב השונות" צור הקרח ע"י היצרנים בארכעים אחרו. יצרני הקרח הסחיתו יצום מאחר שהממשלה סרם נענחה לתביעתם לחעלות מחיר בלוק הקרוז ב-40 פרוסה

מכ נית פורד

תנשבר" -

מחסור בקרה

אביב הרועקר 10 מעמים לטפל בדליקות שנגרמו עקב השונ. הם הצליחו לאתר ככל מקום או הי

מורי מיקון כללו משית ליום ד בו בי ר ה: לראות בכווסך פיסורו רתי פלפה 44 (פקודה בים)

להמות בחלפון 24 שעות ביםמה-חיינ

"38 3838 PIONI

נורית אילוז

ברחבי ישראל

המחור 26 שקק

לקוראי, בועדים פו שקל בלבל:

מקורי ומיות מחד ושונאות בגדים המוניים מאידך. חקו המנחה

מיוחד משלה. האוירה הביתית שבמקום בצירוף חשרות הופכים

את הקניה בחנות לחווייה מענגת. עובדה היא שבדרך כלל מי

חכתובת: דיזנגוף 156 תל־אביב, טל' 237140

את מעצבות "מוש" תוא הנוחות – שהבגד יתאים לכל מטרה:

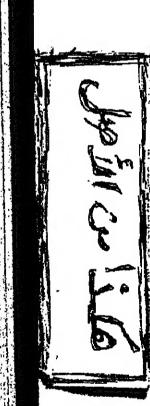
עונת האביב, התקופה היפה ביותר לטיולים בארץ

לראשונה בחנויות הספרים, תיק המכיל שש מפות מעודכנות בקנה מידה 1:100,000, המקיפות את ארץ־ישראל מהחרמון ועד אילת.

ממנות מעודכנות וכוללות מקרא מפורט:

בצון חישובים החדשים ברחבי הארץ ש שמורות הטבע אתרי טיולים ש אתרים ארכיאולוגיים ווונים באכשניות נוער בתחנות דלק בתחנת משטרה המטפלת בטיולים, ועוד.

		<u> </u>	1.5	1,		Sec. 1
הזכונוי	תכוש	61201	ב תליאבים	מ"ד 206	יו מערוו	This read
ופרית מעריב.	צ"ח, למקודתים	19.00 2"3	מפות מי	מכיל שש	ולי דנים ד	בנון טבו
מיקוד						
тор-тип. (1/2 4/2) чи	Carlottend for Lad Howard of Party			בתנו		
	חתימה	-	77.72	277		O Charles
	A . 16	34 m		4 3 1 1 2		and the field of

מרתק ומומלץ. • הם יזכו בפרס אישי מדלוק יקרי ערד. • וכל אלח – בחנחה ממשית

בין כל החותמים על מעריב־לנוער" יוגרלו 30

מערכות סטריאו משוכללות "קנווד" - מגצר ושני רמקולים. אעונניקיר שייוקוין.

שיהות", לים קרשאו, עופרת חזה, שרון לימשיף, במו צועני. במו צועני. במו צועני.

ארקם הפרס העיקרי יגיע לכיתר מרי שפועי השבועון הנפוץ ביותר בישראל

שי אישי לכל מנוי. לא למכירת! 10

הגדולים

אם חפעל מיד, תהנה מהיתרונות הבאים 9 און הנחה ממחיר העתון כחנויות. ● השבועון יגיע לכיתר כווואר מדי שגוע, ללא כל תשלום נוסף. ● עליירי תשלום מראש, אתת מוכמו מעליית שוררים צקוייה במשך השנה. ● ומעל לכלו פרס אישי 10 הגדולים של .מעריב לגוערי

תלוש חחימה ם מנוי חדש

חודוש מנוי קיים

לב' מחלקת חמנויים "פועריב לנוער", ונ.ד. 20020, תל־אביב חריני מעביר לכם צ'ק/חמהאת דואר על סך :51,00 שקל כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלות חפרט

(חמחיר כולל מעימו.

שם פרטינ....

גזור, מלא ושלח עוד חיום

חתום למענם על שבועון חנוער חישראלי.

אתה תתן בידם עתון חינוכי, וישתתפו בהגרלה של 30 פרסים

של 15%.

• מחשב AMSTRAD •

בשיתוף עם -שרשים" (מרכז ללימודים יהודיים): במסנרת הסדרה "פולמוסים ביהדות" יתקיים नाश्रधाः पदापात בחופשת שבועות סמינר מיוחד בנושא: פולמוס החסידות

כל הטיולים ומבצעי הנופש מיועדים לכל

קוראי "מעריב" – ללא תשלום דמי־חכר.

• בימי התג במלון הירושלמי המפואר

התכנית כוללת: שני לילות, חצי־פנסיון, סיור רגלי מודרך בירושלים וערב "פגוש את העתונות" • המחיר למבוגר בחדר

ההורים: 40 ש"ח.

אה משפחתית – משולפוג בטיולים ב,,הילטון" ירושלים מדרכים ברגל וברכה החוינוי:

Walla Dan

בחומשת שבועות:

מתקדת התכנית באיזור אצבע־הגליל וצפון וזוגי: 156 ש"ח. ילד עד ניל 9 בחדר הולו. כולל אתרים כמו: הבניאס, שמורת דן, , נמויההארחה באצבע הגליל: כפר־גלעדי

מוים וכפר בלום. מצפת -גלגליל": 12-14 ביוני (מערב חג ועד

דתיים ושומיי מסורת חופשה של 4 ימים (3 לילות) כולל שפע פעילויות ואירועים, במלון בנתניה ● תאריך החופשה: 6–9 ביוני.

בשיתוף עם הקיבוץ הדתי ו"טיולי גשר":

नारक्षत बगागम रेब्स्फ्लिन

...מועדון וזונמי"

123 30W 123 ופנש שוב ב״בית ציוני אמריקה״ ביום נ' 27.51. בשעה 9 בערב ● זמרת אורחת: שלוה ברטי ● להזמנת כרטיסים: טל. 259341 ● המפגשים בחודש יוני ביום רביעי (11.6) וכיום רביעי (25.6).

בין המרצים והמשתתפים: פרופ' יואג אלשטיין, ד"ר נתום אריאלי, ד"ר חונאל מאק, ד"ר מרדכי פכטר ומר אלחון ריינר.

רינור. הסמינר יתקיים בצפת מיום ה' אתה"צ, ערב שבועות הסמינר יתקיים בצפת (14.6) ~ כולל שני לילות □ הליוה והכלכלה במלון .פסגה" בהר"כנען בצפת. התכנית כוללת הסעות הלוך ושוב מירושלים, ת"א וחיפה.

הסמיגר נערך בשיתוף עם המחלקה לחינוך מבוגרים במשרד החינוך והתרבות.

המכחר הגדול ביותר של טיולים לדתיים ושומרי מסורת: ● אירופה הקלאסית (מ־9 עד 21 יום) • סקנדינביה (15 או 21 יום) ספרד ופורטוגל (13 יום) ● ארצות־הברית (15 או 25 יום) המזרת־הרחוק (27 יום) ● • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום – ביצוע: "טיולי גשר" –

תאריבי יציאה מובטחים: 10 ימים באיטליה ושוויץ (17.6; 1.7) 🗆 14 יום באיטליה, שוויץ וצרפת (1.7: 1.7) 🏻 וז יום באירופה הקלאסית (17: 1.7) 🗅 זו יום בצרפת,

באירופה). שומרי מסורת

הולנד ואנגליה (26.6; 10.7) ם 9 ימים בצרפת ואנגליה (14.7) ם 25 יום בארה"ב (15.6; 29.6) ב 15 יום בסקנדינביה (6.7) ם ספרד ופורטוגל (2.7).

שהווי דתי, אוכל כשר ומלווה דתי מנצע מיוחד לקוראי "מעריב" במלאת חמש שנים ל מועדון מטיילי מעריב":

טיולי הקיין:

מול שירותי הקרקע) תינתן לכל קורא שחשתתף זמן מהטיולים או מבצעי החופשה במסגרת "מועדון גייל משיב", בארץ או בחו"ל:

ט שהשתחף פעם אחת – הנחה של 5%. 12 שהשתחף פעמיים – הנחה של 7%. 10 שהשתחף 3 פעמים ויותר – הנחה של 9%.

שות יותנו אך ורק על פי שוברי הפנייה מיוחדים. שתם נותן לקבל במשרד "מועדון מטויולי מעריב" שמת מעריב", רח' קרליבך 2, תל־אביב ● טל. שמו 2011 מעריב", רח' קרליבך

> מכצע ההוחות מוגבל עד ה־15 ביוני או לאלף הנרשמים הראשונים ו

הדצאות מיוחדות בלווי שקופיות על הטיולים לספרד ולדרום־אמריקה

וקיום מור, מוצ'ש (24.5) ב.בית ציווני אמריקה" מיא לשעה 0 בערב - דרום אמריקה • בשעה 9 . בערב – קפרד ופורטוגל. הכניסה חפשית * הקחל מרומן

שרון מטיילי מ*עריב*

ם 1717 ב-1717 ב-17 ב-17 מור ב-17 מור

סרד ומורטוגל: 15 יום
• חטיול וחקלאסי (כולל גיברלטר, שמורת הבוסאקו וההערים הלבנות"). היציאה: 26.6; 17.7; 17.8; 27.6

ע.אן ע.פו; טו.ג. • איבריה תאחרת (כולל ברצלונה), היציאה: 27.6; 25.7; 10.8; 28.9; 17.10. ספרד ופורטוגל : 19 יום (כולל ברצלונה) או 20 יום (כולל ברצלונה

ון וצרו - 14.7 של 19 יום, בולל ברצלונה. היציאה: 10.10 (16.10 ו-20.10) • טיול מקיף של 19 יום, בולל ברצלונה והיציאה: 16.0 (16.10 ו-20.10 (17.8 | 17.4 | 18.9 |

אוסטריה והונגריה: טיול מקיף של 16 יום בחונגריה ואוסטריה. היציאה: 8.5 (15 יום); 1.7; 22.7; 12.8; 9.06; 14.10.
 • טיול מקיף של 16 יום בחונגריה ואוסטריה. היציאה: 12.7; 22.7; 13.10.
 • פימים בחונגריה ווינה. היציאה: 1.7; 22.7; 12.8; 9.06; 14.10.

יון: 16:15. פולי 16:11. ביותר. מסלול הכולל גם את איי הים האגאי (כולל מיקונוס וסנטוריני) ● היציאה: 15.7; 5.8; 16.10.

ו יוגוסלביה: 16 יום. הטיול הקלאטי בנופים, אתרים ותרבות ● היציאה: 23.6; 14.10; 15.8; 15.8; 14.7. ם יוגוסלביה והונגריה: 18 יום. היציאה: 1,6 12,6 12,7 3.8; 28.9; 12.0 • ניתן לשלב את הטוול במסגרת טיול מקוף של 25 זום ביונוסלבית, הונגריה

ואוסטריות (היציאה: 22.6 (13.7; 3.8). ם ספארי בקניה: 9 או 16 יום. • ספארי לודג"ם בשמורות המרחיבות של קניה. .9.10 (11.9 ; 14.8 ; 17.7 היציאה: 7.70; 14.8 שיול קמפיונ: 16 יום. (4.9; 4.9); 23 יום •

(31.7) ברום אמריקה: • העוול הקלאסי של 34 יום לארגוטינה, בוליביה, פרו וברזיל היציאה: 20.7.

M Sg. Tigg יום בחרי 17 פ חסירינאים בתדרכת סמי 15.7

ומקורות האמוונס.

רון רכיוד 18 ניון 19.0 בין 19.0 בין 19.0 בין 10.10 בין 19.0 בין 10.10 בין 19.0 בין 19.0 בין 10.10 בין 19.0 בין

טיולים לחובבי

טבע ונוף